JOAN SMITH

Magia circului

Traducerea și adaptarea în limba română de
ILEANA JITARU

ALCRIS

Capitolul 1

În fața imensei ferestre a biroului său, Wade Broderick contempla luminile scânteietoare ale orașului care se întindea sub ochii lui, New Yorkul, simbolul îndreptățit al ambiției și reușitei. Încerca să-și amintească refrenul celebrului cântec al Lizei Minelli și fredona:"Dacă poți reuși aici, vei reuși oriunde în altă parte ... "

Își făcuse așadar un nume în acest univers totuși feroce al afacerilor, după ce își construise un adevărat imperiu electronic de vârf în Silicon Valley, în California. Era acum una din personalitățile cele mai vizibile ale generației lui și succesul lui depășise cu mult ambițiile cele mai nebunești ale tinereții sale.

Astăzi însă, viața pe care o ducea i se părea din ce în ce mai ternă și entuziasmul de fiecare zi se risipise încetul cu încetul, lăsând loc unei melancolii de neînțeles.

Își dădu seama dintr-o dată că nu este singur în încăpere și încercă să-și amintească discuția pe care o începuse cu Larry Glover. Își invitase prietenul la un pahar, liniștiți, în biroul său. Cei doi bărbați erau tăcuți, în timp ce beau pe îndelete un Martini, când râsul ascuțit al unei tinere din încăperea alăturată le tulbură liniștea. Pentru a mia oară în această seară, Wade se întreba de ce vrusese să organizeze această petrecere și să-și umple apartamentul cu oameni atât de gălăgioși.

Privirea i se întunecă brusc și mai mult când ochii îi căzură pe un număr din Wall Street Journal care data de vreo două luni cel puțin. Știa însă că el însuși își aranjase biroul și aruncase ziarul la coș. Dar servitorul său, crezând probabil că-l aruncase din greșeală, se gândise cu siguranță că face bine punându-l din nou pe birou.

Wade își privea propria fotografie de pe prima pagină, sub un titlu scris cu litere groase: "Copilul-minune al electronicii cedează unei multinaționale mai multe milioane de acțiuni!"

"Copilul-minune" era astăzi un tânăr de treizeci și doi de ani și de atunci îi rămăsese această poreclă.

Se întreba cu adevărat ce exista în comun între el și acest bărbat care apărea atât de serios și stăpân pe sine, în această fotografie.

– Noi, psihiatrii, avem o expresie pentru a califica sentimentele pe care le ai în acest moment, spuse dintr-o dată Larry, rupând liniștea. Noi numin asta "stres" sau "depresia" omului de afaceri. Era previzibil să se întâmple așa, ai muncit ca un ocnaș paisprezece ore pe zi timp de doisprezece ani, apoi te hotărăști dintr-o dată să te oprești. Cum nu ești obișnuit să ai timp liber, îți îneci plictiseala în petreceri, discoteci și alte localuri de noapte.

Wade îl privi pe Larry cu un aer posomorât. Prietenul lui era însăși imaginea bărbatului de patruzeci de ani, mulțumit de viață, împlinit cu soția și cele trei fiice ale sale. Era suplu, de talie mijlocie, în timp ce Wade era mai degrabă înalt și voinic. Larry avea o nonșalanță înșelătoare, pentru că privirea lui intensă trăda curiozitatea pe care o avea față de semenii lui. Îi plăcea să se distreze și să facă noi cunoștințe, în timp ce Wade, dimpotrivă, prefera singurătatea și privea oamenii cu neîncredere. Tocmai din aceste diferențe dintre ei se născuse o solidă și profundă prietenie care îi unea astăzi. Nu era deci pentru prima oară când Larry ghicea problemele prietenului său. Așadar, Wade va trebui să se obișnuiască repede cu melancolia sa

pentru că, cel puțin deocamdată, nu simțea nevoia să reia cursa infernală în care alergase timp de doisprezece ani de industrie electronică.

– Beau deci pentru sfârșitul celor doisprezece ani ai mei de surmenaj! exclamă Wade.

– Așa este, să bem! răspunse Larry. Dar bănuiesc că nu m-ai chemat în biroul tău numai ca să bem un pahar. Știi, una din încântătoarele creaturi care se distrează alături ar da orice să fie în locul meu. Îți dai seama că n-am avut niciodată înainte privilegiul de a pătrunde aici, un adevărat sanctuar al tău, de altfel! ...

Spunând acestea, Larry aruncă o privire circulară peste imensa încăpere în care se afla. Mobilierul era sobru și tipic masculin: biroul dintr-un lemn de culoare închisă, fotoliile club din piele vișinie și o bibliotecă plină de cărți până-n tavan. Privirea i se opri pe o colecție de vechi afișe de circ puse pe un perete, apoi pe obiectele adunate într-o vitrină.

– Trebuie să recunosc că este o adevărată surpriză, mărturisi Larry. Nu bănuiam la tine vreun interes pentru obiecte care pot trasa o istorie a circului.

– Fiecare dintre noi are o grădină secretă, nu-i așa? răspunse Wad, agasat de curiozitatea prietenului său.

– Firește, dar de câte ori mi-am repetat că singurul tău hobby este munca?

Fără să aștepte vreun răspuns, Larry își puse paharul pe o măsuță și se ridică să examineze mai de aproape o pictură în ulei care-i atrăsese atenția. Era portretul unui grup de acrobați care, chiar și așa, stilizați în maniera cubistă, păreau mai vii ca în realitate.

– Este un Picasso, nu-i așa? întrebă Larry. Pânza aceasta se înscrie probabil în perioada în care îl interesau nomazii, actorii ambulanți. Nu-mi mai amintesc cum se numea cel pe care l-am văzut într-o zi la "National Gallery of Art" din Washington, și care făcea parte din aceeași perioadă. Cred că se numea ...

– "Saltimbancii", răspunse Wade.

– Așa este. Și pe acesta, din ce muzeu l-ai furat? adăugă el zâmbind.

– Acesta nu a fost niciodată în vreo expoziție. L-am cumpărat de la un colecționar privat din Detroit.

– Înțeleg. Și vitrina aceasta? De ce ai ales să faci o colecție de măști de clovni?

– Este un bărtrân, Wamly Olds, care mi le-a dat. Locuia în Gipsontown, în Florida, un oraș în care cea mai mare parte a locuitorilor sunt oameni de circ, de bâlciuri. Se pregătea să se retragă într-o casă de bătrâni și voia să fie sigur că prețioasa lui colecție nu va fi risipită. Jucase rolul clovnului Auguste timp de cincizeci de ani la circul

“Ringling Brothers”.

– Clovnul Auguste?

– Da. Într-un număr de circ, este acel personaj ale cărui intenții sunt întotdeauna bune, dar care crează tot timpul neînțelegeri și încurcături, spre marea bucurie a publicului, de altfel. Cât privește măștile, domnul Olds însuși le-a creat, luând mulajul feței prietenilor lui clovni, apoi pictându-le conform machiajului fiecăruia. Fiecare are un machiaj diferit, ceea ce permite să le distingi una de alta. Este la fel cum amprentele digitale diferențiază indivizii între ei.

Wade deschise vitrina și scoase masca unui vagabond trist, cu nasul roșu, cu buzele căzute și cu lacrimi pe obraz.

– Este masca lui Emmet Kelly, continuă el. Era cel mai celebru dintre clovnii itinerenți. Acestea două sunt cele ale lui Dan Rice și Grimaldi. Domnul Olds le-a făcut măștile după niște fotografii vechi. Împreună cu aceea a lui Kelly, sunt cei trei cei mai mari clovni din lume.

– Și afișele? întrebă Larry, privindu-le cu un ochi admirativ. Sunt rare? Par foarte vechi.

– Sunt foarte vechi și deci foarte rare, răspunse Wade arătând spre unul dintre ele, pe care timpul îl îngălbenise. Acesta este o gravură care reprezintă căsătoria piticului Tom Degețel în 1863. Iar acesta este portretul lui Dan Rice

pe când făcea parte din trupa Circului Howes în 1846; știi, clovnii de astăzi folosesc aceleași gaguri în numerele lor.

Un afiș în culori vii îi atrase acum atenția lui Larry. Părea atât de recent față de celelalte, încât nu putu să nu facă remarca.

– Și acesta? întrebă el. Ai putea să juri că tocmai a fost tipărit!

Wade ezită. Îi era greu să vorbească despre noua lui achiziție, apoi se hotărî.

– Circul Peeples este unul dintre ultimele care oferă un spectacol itinerant în cort. Din păcate, este condamnat să dispară, mai devreme sau mai târziu, ca și celelalte. O mulțime de astfel de mici circuri au dispărut și au fost date uitării, în ultimii douăzeci de ani.

– Ei bine, îl invidiez de-a binelea pe artistul care a făcut portretul unei atât de frumoase dresoare.

Larry era pur și simplu fascinat. Și într-adevăr, cum să reziste farmecului acestei femei? Părul său șaten cu reflexe arămii îi mângâia umerii și ochii de jeratic păreau să lanseze o provocare întregii lumi. Artistul care o pictase folosise aceleași nuanțe arămii pentru părul dresoarei și pentru coama leului. Wade nu fu deci surprins de comentariu prietenului său:

– Este la fel de felină ca și leii săi! Oare această creatură

de vis există în realitate?

– Mă îndoiesc, chiar dacă știu că există o dresoare numită Tanya Rhodin care aparține trupei acestui circ. Oricum, presupun că pictorul și-a proiectat propriile fantasme făcând acest portret feminin ideal.

În speranța că va schimba subiectul conversației, Wade luă shakerul și-i mai propuse un pahar lui Larry.

– M-ai mai liniștit, zise acesta observându-l cum prepară băutura, cel puțin văd că vorbești cu o reală pasiune despre hobby-ul tău de colecționar.

– Nu-i chiar așa. Întâmplător, când m-am instalat în apartamentul acesta, am dat peste acest Picasso care mi-a plăcut, l-am cumpărat și atâta tot. În ce privește afișul Circului Peeples, este singurul pe care l-am adăugat colecției mele de ani de zile.

– De acord, dar eu persist în a recomanda oricui să aibă o ocupație, un hobby. Și dacă îmi permiți să-ți dau un sfat, este să-ți găsești cât mai repede ceva de făcut. Cursa aceasta dezlănțuită după plăceri nocturne, pe care o practici acum, nu corespunde adevăratei tale personalități. Chiar și astă-seară, privirea ta trădează plictiseala, până și atunci când dansai cu minunata fiică a bătrânului nostru senator.

– Nu mă plictiseam, spuse Wade întinzându-i paharul. Eram doar un pic obosit, atâta tot. Este adevărat că Monica

Clarkson este ... absolut fermecătoare.

– Nu numai că este fermecătoare dar are și toate calitățile care ar putea face din ea o viitoare soție. Și când colo, ție îți arde să flecărești cu vechiul tău camarad Larry, și să bei liniștit un pahar!

– Dacă tot va trebui să-mi alung plictiseala, ce-mi sugerezi ca pasiune? Te previn să n-am chef să te aud lăudându-ți sportul favorit, adică golful, pentru că nu știu să fie altul mai idiot!

– Fie, dar poți găsi altceva. N-ai niciun vis din copilărie pe care-l ții ascuns?

– Ce, de exemplu?

– Nu știu, habar n-am. Să faci înconjurul lumii cu un vas cu pânze, să escaladezi Everestul sau să te alături unor actori ambulanți, adăugă Larry malițios arătând spre afișele de circ.

– M-ai crede dacă ți-aș spune că asta mi s-a întâmplat odată? zise Wade zâmbind enigmatic.

– Zău? Cum s-a întâmplat?

Wade ezită o clipă, apoi continuă:

– I-ai cunoscut deja pe frații mei, bineînțeles, dar cred că nu ți-am vorbit niciodată despre mama, nu-i așa?

– Într-adevăr, nu mi-ai vorbit. Știu că ești din California, dar asta-i aproape tot.

– Cei patru frați ai mei și cu mine suntem toți din tați diferiți, reluă el. Aveam șase ani când tata a murit, abia dacă îmi mai amintesc de el. Mama s-a recăsătorit după trei luni, pentru a-l aduce pe lume pe Babby. Doi ani mai târziu au venit pe lume gemenii Paul și Peter, născuți dintr-o a treia căsătorie. Când s-a născut Andy, căsnicia ei cu cel de al patrulea soț era pe sfârșite.

După asta, își zise el în gând, ferindu-se să spună cu voce tare, ea n-a mai avut "delicatețea" de a se mai mărita cu amanții ei.

– Elaine, continuă el, prefera să-i spunem pe nume. Era secretară într-o agenție de turism și artistică. Avea slăbiciunea să se îndrăgostească mereu de tinerii actori care-i erau prezentați. Uita cu desăvârșire obligațiile de mamă și eu eram cel care mă ocupam de frații mei mai mici. Până în vara aceea de pomină când s-a ivit ocazia să lucrez la Circul Peeples. Aveam șaisprezece ani dar păream de optsprezece, așa că nu mi-a fost prea greu să mă angajez. Trebuia să mă ocup de îngrijirea și hrănirea elefanților. Pentru un băiat de vârsta mea, vara aceea a fost minunată pentru că viața de circ, mereu pe drumuri, îmi permitea să evadez din mediul familial, unde responsabilitățile deveniseră prea grele pentru mine. Vezi tu, după atâția ani, când mi se întâmplă să simt miros de floricele cu unt, am

realmente impresia că sunt din nou la șaisprezece ani.

– Și remușcările de a-ți fi abandonat frații mai mici te-au împins până la urmă să te întorci acasă?

– Nu. De fapt, proprietarul circului, Pop Peeples, a reușit să descopere că, în realitate, aveam doar șaisprezece ani. Am fost obligat să-i spun povestea mea și, după ce am discutat îndelung cu el, m-a convins că nu eram dintre aceia care fug de responsabilități. Mi-a oferit un bilet de autobuz și m-am întors acasă.

– Cunosc urmarea. Te-ai apucat atunci să studiezi electronica și, grație modemului revoluționar pe care ai reușit să-l pui la punct, ți-ai creat propria intreprindere care a devenit mai târziu un adevărat imperiu. Datorită devotamentului tău, frații tăi au putut să-și continue studiile și ai vegheat personal ca fiecare dintre ei să poată sta pe picioarele lui, să-și facă fiecare câte o afacere. Toate astea, trebuie spus, în detrimentul vieții tale private, din păcate.

– Nu aveam de ales, oftă Wade, și apoi, trebuia să se ocupe cineva și de ei. Cine ar fi putut s-o facă dacă nu eu?

– Vezi, este ciudat, am crezut întotdeauna că tu și frații tăi sunteți orfani.

Și de data aceasta, ultima frază a lui Larry îi trăda curiozitatea. Wade își dădu seama, dar hotărî să închidă

capitolul "familie" o dată pentru totdeauna.

– Mama s-a recăsătorit din nou și acum locuiește în Bermude.

Nu socoti necesar să precizeze că tatăl său vitreg, jucător de golf pasionat, era cu cincisprezece ani mai tânăr decât mama sa. Amândoi trăiau grație ceculuí deosebit de generos pe care-l trimitea în fiecare lună Wade, cu singura condiție să nu se mai amestece în viața lui privată sau a fraților săi.

– Iar tu trăiești la New York și încetul cu încetul ți-ai creat o imagine de om de afaceri respectabil și serios, când încă te bântuie ideile tale romantice.

– Nicidecum! protestă Wade. N-am mai pus piciorul într-un circ de ani de zile!

– Ar trebui să te duci mai des, totuși. Chiar dacă mă întreb cum poți să idealizezi viața unor actori ambulanți, care este mai degrabă sordidă ...

– De unde ți-a venit ideea asta? bombăni Wade, întrerupându-l sec. Oamenii de circ sunt de o moralitate fără cusur. Se supun toți unui cod al onoarei mult mai rigid decât cel ce guvernează comportamentul nostru, de altfel prea puțin scrupulos, în viața socială și profesională.

Se opri ca să observe zâmbetul lui Larry, care știa foarte bine la cine făcea aluzie Wade.

– Văd că te-ai făcut avocatul diavolului, reluă Wade.

– Exact. Și tu ți-ai găsit singur soluția la probleme. Iată deci pasiunea care-ți va permite să urci din nou panta și să-ți recapeți bucuria de a trăi.

– Ești cumva pe cale să-mi sugerezi că ...? Nu, cu siguranță glumești! ... Ai vrea să cumpăr un circ!

– N-am spus nimic de felul ăsta. Te sfătuiesc doar să retrezești în tine acel puști pe care viața l-a făcut să se maturizeze prea repede. Retrăiește-ți așadar adolescența de care ai fost lipsit ducându-te să împărtășești viața actorilor de circ ambulant. Astăzi, averea pe care o ai îți permite să fii singurul stăpân al vieții tale, al destinului tău, și poți să-ți alegi modul de viață.

– Când mă gândesc că pacienții tăi te plătesc cu o sută de dolari ora ca să le dai astfel de sfaturi! murmură Wade scuturând din cap cu un aer dezamăgit.

– Cei mai mulți dintre bolnavii mei au o personalitate diferită de a ta, chiar opusă. Trebuie cu orice preț să-i ajut să-și asume responsabilități. În ceea ce te privește, frații tăi sunt de acum adulți și nu mai au nevoie de ajutorul tău. Ocupă-te doar de fericirea ta. În orice caz, există un lucru de care sunt sigur: trândăveala, pasivitatea, viața mondenă nu sunt decât paleative pentru melancolia ta ...

Înainte ca Wade să apuce să răspundă ceva, ușa se

întredeschise și își făcu apariția o tânără încântătoare care le ceru să vină să se alăture celorlalți invitați, care se impacentau de acum de lipsa lor.

În orele ce urmară, când încerca să se distreze cu prietenii lui, mintea lui Wade hoinărea din ce în ce mai departe și, la drept vorbind, puțin îi păsa dacă petrecerea va fi reușită sau nu.

Până la urmă, plecă și ultimul invitat. Chiar și Monica Clarkston, fiica senatorului, care avusese evident dorința de a prelungi petrecerea. Lăsându-i pe servitori să se ocupe de curățenie, Wade se retrase în biroul său. Medită îndelung în fața afișelor sale de circ, apoi hotărî să se ducă la culcare.

A doua zi dimineață, după micul dejun, luă telefonul și sună la informații pentru a obține numărul de telefon al Asociației Circarilor din Tampa-Florida. Câteva minute mai târziu, avea adresa sediului social al Circului Peeples și itinerarul turneului de vară.

La urma urmei, gândi el în timp ce își nota aceste prețioase informații, ce avea de pierdut în afară de timp? Și pentru prima oară în viața lui, timp avea mai mult decât i-ar fi trebuit ...

Capitolul 2

Încă nu se iviseră zorile când Tanya Rhodin ieși în vârful picioarelor din mica și încântătoarea ei rulotă. Era îmbrăcată în blugi și un pulover gros de lână, și își ridicase părul des într-un coc improvizat sub o caschetă de pescar. Mergea încet pentru a nu-și trezi camarazii care dormeau încă în rulotele din apropiere. Pentru cinci zile, într-adevăr, Circul Peeples își înălțase cortul pe locul unde se țineau de obicei bâlciurile, în Topeka.

Deodată, se opri din mersul ei felin, ca pentru a-și trage răsuflarea și a testa aerul ambiant. De o vreme încoace, un fel de pericol permanent părea să amenințe circul. Ceva destul de tulburător pentru ca s-o preocupe; instinctul ei

infailibil nu o înșela niciodată în asemenea împrejurări. Dacă ar fi fost în locul ei, Octavia Burna, cărturăreasa, ar fi calificat acest sentiment drept o prevestire rea.

Tanya se înfioră, apoi, revenindu-și, își reluă drumul încercând să se liniștească.

– Haide, gândea ea cu voce tare zâmbind. Nu o să-mi stric și cel mai bun moment al zilei pentru mine!

Într-adevăr, adora să savureze aceste scurte clipe de liniște care precedau în fiecare dimineață trezirea întregii trupe și începutul activităților.

Pașii o duceau acum spre menajerie. Obișnuită din fragedă copilărie cu animalele, nu-și manifesta totuși decât rareori afecțiunea față de ele. Știa din experiență că regula de aur în raporturile dintre om și feline mari este menținerea strictă a unui respect reciproc. Cu toate acestea, făcea excepție când era vorba de Leopold, cel mai bătrân dintre lei, care era favoritul său. Dacă prietenii ei ar fi surprins-o atunci, ducându-i mâncarea preferată "motanului" ei, cu siguranță ar fi tachinat-o cu blândețe.

Soarele răsărea când pătrunse în cortul în care se aflau leii. Mirosul familiar de sălbăticiune se intensifica pe măsură ce se apropia de cuștile lor. Leopold dormea liniștit în cușca lui, dar instinctul îl făcu să se trezească brusc de îndată ce simți prezența dresoarei. O salută cu un răget de

plăcere.

Era fără îndoială cel mai maiestuos dintre cele șapte feline. Se ridică pe labe și se linse pe bot când văzu vasul mare pe care i-l aducea Tanya.

Dresoarea intră în cușcă și închise ușa în urma ei. Îi întinse hrana animalului, și începu să-l certe cu blândețe, mângâindu-i coama.

– Ce șmecher ești! Dacă te-ar vedea ceilalți lei că mănânci căpșuni cu frișcă, s-ar gândi fără îndoială că Regele Leo a început să îmbătrânească! Și nici n-ar greși! Ai grijă de tine, motănelul meu, într-o zi leii tineri vor băga de seamă că nu mai ești decât un motan care adoră dulciurile! Ziua aceea va fi sfârșitul domniei tale!

Leopold termină de mâncat bunătățile, căscă și se rostogoli pe o parte, oftând de plăcere. Tanya se sprijini de el și lăsă frâu liber gândurilor.

De câtva timp, era ... cum să zică ... îngrijorată. Acesta era cuvântul care-i veni pe moment în minte. Poate că perspectiva de a-i dresa pe cei doi tigri pe care Pop Peeples îi cumpărase, o făcea să fie mai nervoasă? Va începe astăzi dresarea. Nu va fi ușor, pentru că tigrii, spre deosebire de lei, se obișnuiesc mai greu cu captivitatea, cel puțin la început.

Ceea ce-l motivase pe Pop Peeples să-i cumpere, fusese

mai ales prețul acestor două feline. Trebuie spus că impozitele de anul trecut scăzuseră într-o anumită măsură beneficiile trupei. De atunci, circul abia dacă reușea să-și acopere cheltuielile. Dar nu mai lipsea mult, de exemplu dacă ar ploua vreo două săptămâni, ca totul să se prăbușească. Tanya își dăduse seama că Pop încerca să-și ascundă îngrijorarea. Era chiar mai jovial și mai vorbăreț ca de obicei, dar semnele acestea n-o înșelau pe fată. Se gândea chiar că s-ar putea ca el să-i ascundă ceva mult mai grav.

Auzea de acum vocile actorilor și strigătele animalelor. Trupa se trezea și, pentru ea, acest lucru era în fiecare zi ca o vrajă perpetuă. Peste câteva ore, totul va fi gata pentru a întâmpina publicul și fiecare artist își va pune tot sufletul pentru ca spectacolul să fie de neuitat. Hotărât lucru, nu se va sătura niciodată de acest univers aproape magic în care trăia. Pentru nimic în lume n-ar fi abandonat circul.

Se ridică și se întinse cu poftă înainte de a mângâia o ultimă oară coama lui Leopold care, pentru a-i mulțumi, deschise un ochi, mormăi afectuos și adormi la loc.

– Ești la fel de leneș ca toți masculii din specia ta, zise ea, prefăcându-se că-l ceartă.

Tanya închise cușca în urma ei când ieși, apoi, trecând prin fața celorlalte animale, le privi afectuos pe fiecare

dintre ele.

Curând, responsabilul menajeriei, Morris Vaughn, însoțit de Moon și de Charlie, veniră să hrănească animalele și să le trateze pe cele care erau bolnave. Ea învățase foarte repede că în niciun caz sănătatea animalelor nu trebuia neglijată. De exemplu, o leoaică suferind de durere de dinți netratată putea să fie total imprevizibilă și, în acest caz, dresorul trebuia să fie mult mai vigilent.

"Doar de Leopold sunt absolut sigură, gândea schițând un zâmbet! El nu este ca ceilalți".

Se afla tocmai în fața cuștii unuia din tigri pe care urma să-i dreseze când sosi Morris Vaughn. Era un bărbat de vreo cincizeci de ani, care până atunci își consacrase jumătate din viață menajeriei Circului Peeples. Zâmbea rareori și vorbea puțin.

– Ce zici, Tanya? întrebă el observând tigrul care se plimba nervos prin cușcă.

– Cred că Pop ar fi trebuit să-ți ceară părerea înainte să cumpere acești doi tigri. Vânzătorul ne-a asigurat că sunt absolut sălbatici, dar dă-mi voie să mă îndoiesc de asta. Masculul acesta are o blană mult prea mătăsoasă și este mult prea gras ca să-ți poți închipui că vine direct din brusă. Privește, adăugă ea făcând să vibreze barele cuștii lovindu-le. Este stângaci.

Într-adevăr, chiar în clipa aceea, tigrul făcu un salt înainte și își agită amenințător laba stângă în aer. Coada lui mătura podeaua cuștii cu agitație, trădându-i furia.

– Și femela? întrebă Morris.

– Și ea este stângace. Cred că sunt din aceeași familie, dungile blănii sunt aproape identice. Oricum, sunt superbi și dacă reușesc să-i dresez, numărul meu va fi o minune.

– Dacă îmi dai voie să-ți dau un sfat, fii foarte atentă mai ales la început, zise Morris.

– Promit că voi fi atentă.

– Vrei să instalez cușca mare de astăzi?

– Cu cât mai repede, cu atât mai bine. Cu atât mai mult cu cât stăm aici cinci zile.

– Firește, de altfel sunt nerăbdător să se termine odată sezonul. Chiar mă gândesc că ar fi timpul să ne cam oprim cu turneele. Am putea la fel de bine să dăm spectacole într-o sală, așa cel puțin vom avea mai puține griji cu vremea proastă.

– Poate că ai dreptate, dar mărturisesc că, în cazul ăsta, mi-ar lipsi foarte mult atmosfera marelui cort, spuse Tanya, îngândurată.

– Oricum, n-am ajuns încă aici, reluă Morris. Ei bine, le voi cere oamenilor să instaleze cușca. Presupun că pentru primul dresaj nu vrei spectatori, nu-i așa?

– Da, nu țin neapărat să am spectatori. Am nevoie de toată concentrarea.

Morris era pe punctul de a se îndepărta când ea adăugă:

– Oh, Morris, te rog. Dacă-l întâlnești pe Pop, nu-i povesti discuția noastră de adineauri apropo de tigri. Îl cunoști pe Pop, o să-și facă griji pentru siguranța mea și o să fie agitat pe toată perioada dresajului.

– Este totuși firesc să fie așa, replică Morris pe tonul lui morocănos. Pop și cu mine te considerăm ca pe fiica noastră, Doar liniștește-te, n-o să-i spun nimic ce ar putea să-l tulbure.

La aceste cuvinte, Tanya fu atât de emoționată, încât ochii i se umplură de lacrimi. Tulburată de propria ei reacție, murmură cu stângăcie câteva cuvinte, spuse că se duce să se schimbe și ieși grăbită din menajerie.

Ajunsă în rulota ei, își scoase puloverul gros, își puse un tricou și, scoțându-și cascheta, își strânse părul în coadă de cal. Într-o clipă, emoția ei trecătoare lăsă locul voioșiei obișnuite care preceda fiecare nou dresaj. De ani de zile, nu se mai temea de animalele sălbatice și își cunoștea perfect meseria.

Înainte să iasă, privi din nou fotografiile părinților ei. Mama, o superbă blondă cu ochi albaștri, zâmbea cu grație de pe trapezul ei. Cât privește tatăl, un bărbat înalt, brunet,

atletic în splendidul lui costum de dresor, avea aceiași ochi de cărbune ca și Tanya și arbora un zâmbet triumfător în mijlocul leilor săi. Se gândi cu melancolie la dragii ei părinți care nu mai erau de multă vreme printre cei vii. În afara fotografiilor, în urma lor nu mai rămăsese decât un jurnal mare de amintiri în care ea adunase o mulțime de articole tăiate din ziare, care redau întregul drum parcurs în carieră de către cei dispăruți.

Niște bătăi bruște în ușă o treziră din gândurile ei triste. Tresări, apoi, revenind la realitate, se duse să deschidă. Era Alice Tolbert, costumiera trupei și soția lui Tim, uriașul. Alice era durdulie și avea un chip mai degrabă neplăcut, dar când zâmbea astfel îmbrățișând-o afectuos pe Tanya, fața i se lumina și dădea la iveală amabilitatea pe care o demonstra întotdeauna. Excela în crearea unor costume reînnoite pentru artiști și pleca întotdeauna urechea la problemele unora sau altora.

– Încă nu ți-ai mâncat micul dejun, îi spuse ea Tanyei prefăcându-se că o ceartă. Să nu mă minți, pentru că văd că aragazul și chiuveta sunt curate dis-de-dimineață. Nu este bine să sari astfel peste mese!

Tanya îi promise că va mânca mai copios la prânz. Se gândi că Alice, la fel ca și ceilalți, se purtau cu ea ca niște adevărați părinți adoptivi. Marshall, piticul de origine

engleză, care era extrem de cultivat, o învățase să aprecieze frumusețea limbii lui Shakespeare. La fel putea să spună și despre Octavia, zâna ei cea bună, care pretindea că este țigancă, dar de fapt era unguroaică, uriașul Tim care avea o inimă de aur, și Pop Peeples care fusese primul care hotărâse s-o oprească în trupă, la moartea părinților ei. Îi va fi veșnic recunoscătoare că, în felul acesta, o scutise de orfelinat.

– Ce se întâmplă, Tanya? o întrebă Alice. Pari foarte visătoare în dimineața asta.

– Mă simt foarte bine, răspunse ea.

– Cred că venirea primăverii provoacă astfel de tulburări, insistă Alice. La vârsta ta, copila mea, eram deja de mult măritată.

– Ce-ți trece iar prin cap? Ai cumva să-mi prezinți un eventual logodnic? Poate pe Acey Brenner?

– Departe de mine gândul ăsta! protestă Alice, ofensată. Acey Brenner este cu douăzeci de ani mai mare decât tine și încă joacă roluri de donjuan. La vârsta lui!

– Totuși, arată încă destul de bine în frumoasa lui uniformă, când dirijează orchestra, glumi Tanya.

– Poți să râzi cât vrei, dar află cel puțin că n-aș vrea să te văd îndrăgostindu-te de primul venit care ...

– Alice, te rog! Nu mai sunt copil! i-o tăie ea scurt.

– Liniștește-te, frumoaso. Îți spun toate astea pentru că vreau să fii fericită.

– N-ai de ce să-ți faci griji. Cred că l-am și întâlnit pe Făt-Frumos, zise ea, nerezistând dorinței de a-și tachina prietena. Ieri, a venit la Pop un tânăr brunet cu ochi albaștri, înalt și i-a cerut ceva de lucru. Pe cuvânt că era foarte seducător.

Se opri brusc și revăzu în minte imaginea tulburătoare a acelui tânăr suplu, robust și sigur pe el, pe care-l zărise ieri. De altfel, se surprinsese de mai multe ori ieri gândindu-se la el, și se întreba dacă fusese sau nu angajat.

– Doar n-o să te îndrăgostești de vreunul din mecanicii aceia care vin să lucreze ocazional la noi! Ție îți trebuie un adevărat artist, cinstit și muncitor, cum este Risley, jonglerul. După părerea mea, nu-i ești indiferentă ...

– Nu este deloc genul meu. Este numai mușchi și n-are niciun dram de inteligență. Și chiar dacă m-aș întâlni cu un băiat care nu face parte din lumea circului, cine m-ar putea împiedica?

– Prostii! exclamă Alice. Oricum, o să mai avem ocazia să vorbim despre asta. De fapt, am venit să te caut pentru un cu totul alt motiv; este vorba despre Octavia, iar a făcut-o de oaie.

Tanya înțelese și încuviință din privire. Cărturăreasa

căzuse iarăși într-una din depresiile ei cronice care o făceau să se refugieze în alcool.

– Bine, am înțeles. O să încerc s-o înlocuiesc după matineu. Chiar dacă nu sunt la fel de bună ca ea în materie de tarot. Numărul meu de dresură este tocmai la sfârșitul reprezentației. Dacă nu pierd timpul, aș putea să-mi schimb rapid costumul și să-i iau locul în cortul ei. Dar ce s-a mai întâmplat de data asta, încât să o aducă într-o asemenea stare?

– Când am văzut-o, plângea de mama focului și mormăia niște cuvinte de neînțeles, în ungurește. După câte am putut să pricep, era vorba de o aniversare.

Cele două femei rămaseră tăcute. Chiar dacă nu era în obiceiul oamenilor de circ de a se amesteca în treburile altora, toți știau că Octavia fugise din Ungaria doar cu hainele de pe ea. Ceilalți membri ai familiei nu avuseseră aceeași șansă.

Tanya fu prima care rupse tăcerea, conștientă că pe Alice o preocupa un lucru și mai important.

– Ce mai este, Alice? Pari supărată ...

– Trupa Auklander ne-a părăsit, ca să se ducă să lucreze la Circul Cookson Brothers.

Tanya nu-și putu ascunde tristețea. Acești excelenți acrobați vor lipsi mult spectacolului și apoi lui Pop Peeples

îi va fi foarte greu să-i înlocuiască, sezonul era deja început de mult.

– Nu cred că Pop a fost luat pe nepregătite; va găsi alții care se vor descurca foarte bine, zise ea pe un ton fals optimist. Până vor veni acești înlocuitori, îmi voi prelungi eu numărul cu cinci minute, rămânând în arenă cu Leopold. O să fac figura aceea cu introdusul capului în gura lui care este întotdeauna foarte spectaculoasă pentru public. Știu că Leo detestă să fac asta, nu este ceva demn de el și, la urma urmei, nici eu nu mă omor după astfel de exhibiții. Îi miroase gura atât de tare, încât niciun elefant n-ar rezista!

Alice izbucni în râs văzând grimasa de pe fața Tanyei.

– Mulțumește-te să-ți păstrezi cel mai frumos zâmbet al tău și publicul nu va bănui nimic. Dacă ne descurcăm bine, putem să prelungim astfel fiecare număr. Din păcate, spectatorilor le place varietatea programului și sper din toată inima să nu ne mai părăsească vreun artist, altfel ne îndreptăm spre o catastrofă.

– Nu vorbi prostii, Alice. Totul va fi bine, crede-mă.

În timp ce vorbea, Tanya continua să se pregătească. Își puse mănușile, luă biciul, bagheta de dresaj și își strecură pistolul încărcat cu gloanțe oarbe în centura blugilor. Îl păstra pentru a preîntâmpina un eventual atac al felinelor

încă nedomesticite.

– Începi dresajul celor doi tigri astăzi, nu-i așa? întrebă Alice. Cel puțin, știi că sunt sălbatici?

Ca și cea mai mare parte a actorilor ambulanți, Alice era mult prea superstițioasă pentru a-i ura noroc dresoarei.

– Aparent, femela n-a fost niciodată dresată, răspunse Tanya. Cât privește masculul, mi se pare că este mult prea calm.

Încercând să schimbe subiectul, ea adăugă:

– Nu-l mai necăji pe Pop în legătură cu Octavia. O s-o înlocuiesc eu așa cum am spus, și totul va fi în ordine la spectacolul de seară.

– De acord. N-o să suflu o vorbă. Hotărât lucru, în ultima vreme toată lumea a cam recurs la tine. Mi se pare că te-am văzut și pe spinarea elefantului, săptămâna trecută.

– Lipsea cineva pentru numărul lui Freddy, așa că m-am oferit eu.

– Bun, acum o să te las, am de făcut niște retușuri la costume, oftă Alice.

Se mai opri o clipă, privind-o pe Tanya.

– Pui totul la inimă, nu-i așa? spuse ea. Greșești, nu este nevoie să faci mai mult decât poți.

Ochii Tanyei se umplură de lacrimi, dar își feri repede

privirea, într-atât îi era de rușine că nu se poate stăpâni.

– Vă datorez atât de mult tuturor, șopti ea recăpătându-și în sfârșit calmul. Este normal să-mi fac griji pentru Pop și pentru ceilalți. Niciodată n-o să vă pot mulțumi îndeajuns pentru că m-ați oprit printre voi.

– Este absolut stupid să te frământi astfel! Este adevărat că nu mai suntem toți tineri, dar mai avem de lucrat încă ani buni de acum înainte.

Tanya o luă afectuos pe bătrână în brațe și o sărută pe obraz. Alice încerca vizibil să-și ascundă emoția.

– Haide, lasă, reluă ea, va veni ziua în care te vei îndrăgosti de un tânăr frumos și vei pleca sigur cu el. Este absolut în firea lucrurilor.

– Locul meu este aici! Eventualul meu soț va trebui să mă urmeze! afirmă Tanya cu fermitate.

– O să mai vedem asta, frumoasa mea. Oricum, trăiește-ți viața având grijă mai ales să te protejezi de cei care ar profita prea mult de amabilitatea ta.

Cu aceste cuvinte, costumiera ieși din rulotă, lăsând-o pe Tanya îngândurată. Se gândea la discuția lor, care o făcea să nu se prea simtă în largul ei. Oare sfaturile Alicei o tulburau atât? Rămase pe gânduri.

Și de ce naiba îi mai venea în minte și imaginea acelui necunoscut pe care-l zărise ieri?

Era încă unul dintre acei muncitori care se perindau prin circ și, la drept vorbind, era ultimul dintre bărbații care i-ar fi putut trezi cel mai mic interes ...

Capitolul 3

După-amiaza abia începea când Wade ajunse la bâlciul din Topeka pentru a-și căuta de lucru. Trecea bucuros de la un stand la altul, de la Palatul de Gheață la cortul cărturăresei, de la înghițitorul de săbii la aruncătorii de flăcări.

Wade regăsea cu plăcere toate aceste mirosuri amestecate pe care le păstrase în memorie de la șaisprezece ani: floricele cu unt și cașcaval, alune prăjite și vată de zahăr. Se bucura să constate că, după atâția ani, Circul Peeples nu se schimbase. Vânzătorii de bilete purtau tot acele cămăși impecabil de albe și papionul negru cu aceeași simplitate ca altădată. Se întreba dacă nu cumva circul era

condamnat să dispară la fel ca altele, depășit de televiziunea prin cablu sau de video.

Mirosul înțepător al elefanților îl atrase atunci către menajerie și, pe măsură ce se apropia de cuști, amintirile îi deveneu din ce în ce mai limpezi.

– Pot să te ajut cu ceva, domnule? se auzi o voce masculină.

Bărbatul care-l interpelase era u bustul gol și tocmai se bărbierea.

– Da, caut ceva de lucru, răspunse Wade. Aș putea de exemplu, să mă ocup de elefanți.

– Ah, da? Ai mai făcut-o?

– La drept vorbind, cu mulți ani în urmă.

– Sigur, dar eu angajez de preferință băieți tineri, ei sunt mult mai agili pentru o astfel de muncă.

Bărbatul îl măsură pe Wade din cap până-n picioare. Acesta era îmbrăcat în niște blugi și o geacă decolorată și avea o barbă de două zile care îl făcea cu ușurință să semene cu un muncitor obișnuit să colinde din oraș în oraș.

– Un tip robust ca dumneata s-ar putea ocupa de muncile mai grele de montare și demontare a cortului. Du-te și întreabă la director. Îl cheamă Pop Peeples. Spune-i că vii din partea lui Freddy.

Spunând acestea, bărbatul îi arătă lui Wade locul unde ar fi putut să-l găsească pe Pop.

Rulotele administrative se aflau ceva mai izolate de restul taberei. Una dintre ele era rezervată administrației, unde vânzătorii de bilete veneau după mărunțiș sau se aprovizionau cu tichete și bonuri de tot felul. Cealaltă era dormitorul și biroul lui Pop. Aici țineau ședințele de lucru și tot aici directorul primea uneori personalități ale orașului în care se afla circul.

În fața ușii deschise, Wade se văzu la șaisprezece ani, un adolescent timid și stângaci care își aduna tot curajul ca să ceară prima lui slujbă. În ciuda celor câteva riduri și a părului grizonant, Pop își păstrase suplețea și aerul de boxer care fusese în tinerețe.

Directorul ridică privirea și începu să-l fixeze pe Wade, de parcă l-ar fi recunoscut apoi, cu un gest, îl invită să intre în rulotă.

– Dorești ceva? întrebă el.

– Am auzit că faceți angajări, spuse Wade.

Pop îl examină îndelung, și-l întrebă:

– Te pricepi la ceva în mod deosebit?

– Da, mă pricep bine la tâmplărie și la mecanică.

– La drept vorbind, nu ne lipsesc nici tâmplari și nici mecanici. În schimb, aș avea nevoie de dumneata la

lucrările de asamblare a cortului. Dar, înainte de toate, tinere, află că eu nu angajez leneși în trupa mea. Ai înțeles?

– Am înțeles, domnule Peeples, răspunse Wade.

– Atunci, facem târgul. Dar te rog să-mi spui simplu Pop. Du-te și te înscrie la Mande, contabila noastră, în cealaltă rulotă. O să-ți dea un chitanțier ca să poți obține reduceri la toate standurile. Vei putea de asemenea să iei masa la cantina noastră, dacă vrei. Ai o mașină?

– Nu, domnule.

– Ei bine, în cazul ăsta, Mande o să-ți găsească un pat de campanie în cortul mașiniștilor. Și apoi, dacă ai un permis de conducere camioane, vei putea să-ți rotunjești veniturile conducând unul din vehiculele noastre. Este de la sine înțeles că eventualele contravenții ți se reține din salariu. Așadar, fără excese de viteză, și mai ales nu vreau probleme cu justiția. S-a înțeles?

– Înțeles, spuse Wade.

– Nu pari totuși unul obișnuit cu astfel de munci, adăugă Pop observându-l pe Wade, cu un aer intrigat. Dar la urma urmei, asta nu mă privește, continuă el. În meseria noastră, nu se pun întrebări personale. Zilele vor fi lungi și grele, dar dacă îți faci bine treaba, totul va fi în regulă, este clar?

De data aceasta, Wade încuviință din cap și Pop păru

foarte mulțumit.

– După ce discuți cu Mande, prezintă-te la Flat Iron Collins, responsabilul mașiniștilor. La ora asta, trebuie să fie la cantină, să-și bea cafeaua. El o să-ți spună ce ai de făcut.

Cu aceste cuvinte, Pop își plecă privirea și se cufundă iarăși în hârțoagele de pe birou. După ce își luă la revedere, Wade se duse să se înscrie la administrație, apoi încercă să-l găsească pe Flat Iron Collins. În adâncul sufletului, era împărțit între bucuria de a fi putut să se angajeze atât de ușor și dezamăgirea de a nu fi fost recunoscut de Pop Peeles.

Era trecut de miezul nopții când Wade ajunse în sfârșit la patul lui de campanie pentru o noapte de odihnă binemeritată. Bombăni ceva gândindu-se la patul moale pe care-l lăsase la New York, în timp ce se străduia zadarnic să-și găsească o poziție confortabilă în sacul de dormit.

În ciuda căldurii sufocante care domnea în cort, a mușchilor care-l dureau din cauza muncii grele de peste zi și a lipsei de confort a patului, Wade resimțea totuși o stare extraordinară de bine. Pentru prima oară după ani de zile, nu mai trebuia să suporte soneria permanentă a telefonului, nici obositoarele dineuri de afaceri. Era în sfârșit liber de orice obligație profesională. Le spusese celor

din anturajul său că pleca într-o lungă croazieră. Cel puțin deocamdată, aplica strict sfatul prietenului său Larry, și experiența acestei noi vieți era atât de interesantă, încât simțea că renaște.

Nici măcar nu auzi sforăiturile colegilor lui de cort, într-atât era de obosit după această primă zi de muncă dură, și adormi repede, trezindu-se abia a doua zi dimineață.

***

În ziua următoare, prima lui sarcină fu aceea de a instala cușca animalelor. Omul care dirija lucrarea se numea Moon, avea vreo cincizeci de ani și o mare experiență în lumea circului. Odinioară fusese dresor și-i povesti lui Wade numeroase întâmplări din lunga lui carieră.

– Vezi tu, nu-aș putea trăi fără circ, îi mărturisi el tânărului. Aș prefera mai degrabă să curăț și cuștile, decât să lucrez într-un birou. Și apoi aș regreta-o mult pe Tanya, care este o fată formidabilă și una dintre cele mai bune dresoare pe care am întâlnit-o până acum.

– Dacă este atât de talentată, de ce n-ar semna un

contract cu "Ringling Brothers"? întrebă Wade, în timp ce-l ajuta pe Moon să ajusteze barele cuștii.

– Se vede bine că nu-i cunoști pe oamenii de circ, răspunse acesta pe un ton vesel. Tanya s-a născut aici și a trăit tot timpul printre noi. Nu ne-ar părăsi pentru nimic în lume.

Lui Wade îi veni atunci în minte imaginea unei copile cu părul castaniu-roșcat și cu o privire puțin tristă. Nu era vorba oare despre fetița aceea isteață care-l urma ca o umbră, gata să facă orice prostie, din vara când lucrase în această trupă? Își amintea încetul cu încetul de micuța pacoste care se ținea scai de el și care nu se temea să se joace cu elefanții, de parcă aceștia ar fi fost niște animale de pluș. Parcă se numea Tanya ... Rămase nedumerit, gândindu-se că memoria îi joacă feste fără îndoială.

– De altfel, am terminat cu barele astea, reluă Moon răsucind un ultim șurub. Îi vei putea admira în voie talentul.

Moon făcu un semn discret spre unul dintre oamenii care stăteau lângă Pop, în fața grilajului cuștii.

– Cine este omul acela cu un ușor strabism căruia i-ai făcut semn? întrebă Wade.

– Se numește Morris Vaughn. Răspunde de menajerie și n-are egal în tratarea animalelor bolnave, mai bine decât ar

face-o cel mai bun veterinar.

Moon adăugă încet, pe un ton de confidență:

– Pop a ținut să asiste la acest prim dresaj al tigrului; trebuie să mărturisesc că Pop este ca o adevărată cloșcă pentru Tanya.

Wade se pregăti să spună ceva, dar rămase cu gura căscată la apropierea dresoarei.

"Așadar, gândi el, uluit, Tanya Rhodin există cu adevărat. Este chiar mai frumoasă decât afișul din biroul meu!"

Wade nu contenea să admire zvelțețea și grația tinerei dresoare. Făcuse ochii mari ca un licean, într-atât era de fascinat de această frumusețe insolentă. În ciuda simplității blugilor și tricoului, înainta maiestuos în arenă, asemenea unei zeițe care, în drumul ei, își impune tuturor voința. Simțind privirea lui Wade, întoarse capul și-l privi sfidător.

Se întoarse apoi spre Pop, care tocmai îi spunea ceva. Izbucni atunci într-un râs ușor răgușit care-l tulbură profund pe Wade. În asemenea măsură, încât chiar se simți frustrat când ea îi întoarse spatele ca să verifice dacă grilajul cuștii fusese bine instalat.

Ignorând în mod deliberat prezența tânărului, îi făcu semn lui Moon pentru a-i confirma că totul pare în regulă.

– Este totuși cineva, nu-i așa? spuse el aplecându-se la urechea lui Wade.

– Da, încuviință acesta, cu o voce alterată de emoție. Și acum, ce o să se întâmple?

– Privește cu atenție. Mai întâi Tanya va dresa tigrul, apoi îl va aduce pe Leopold, cel mai bătrân dintre lei, astfel ca animalele să se obișnuiască să se afle în aceeași cușcă. Leii și tigrii sunt dușmani ereditari, asta se știe în această profesie. Punându-i astfel unul în fața celuilalt, nu există riscul de a-l ataca pe dresor.

– Va folosi pistolul dacă tigrul își pierde controlul?

– Bineînțeles, dar nu-l va ucide. Este încărcat cu gloanțe oarbe, destinat doar să sperie animalele. Tigrii detestă zgomotul. De altfel, de aceea se folosesc baghetele de dresaj la care sunt atârnate cutii vechi de conserve care fac un zgomot infernal la cel mai mic gest al dresorului. Tanya se mai poate folosi, la nevoie, și de scaun ca să se apere.

Tanya intră în cușca mare și, întorcându-se spre muncitorul care acționa grilajul de intrare al animalelor, spuse foarte autoritar:

– Poți să-i dai drumul, Charkie!

Wade observă scena cu interes. Tigrul pătrunse dintr-un salt în arenă, în ochi citindu-i-se furia. O zări pe Tanya, își încetini mersul, apoi se opri brusc. Dresoarea pusese scaunul în fața ei, pentru orice eventualitate. Părea de un calm olimpian și abia dacă-i bănuiai respirația după

mișcările lente care-i ridicau tricoul.

Animalul ezită o clipă apoi, ca un fulger, sări spre ea. Imediat, Tanya îi administră o lovitură de baghetă pe care tigrul o eschivă cu laba. Cu un rânjet care-i dezvelea toți colții, animalul se retrase, se învârti încet pe loc, apoi se repezi din nou spre dresoare. Cu aceeași suplețe de felină, aceasta făcu un pas lateral, fluturând bagheta cu o mână și cu cealaltă ridicând scaunul. Redeveni încetul cu încetul stăpână pe situație.

– Așezat, îi ordonă ea cu o voce autoritară.

Tigrul se ghemui pe rumeguș; ochii îi scânteiau de furie. Tanya încercă din nou să-l facă să asculte folosind mai multe limbi, dar nu primi nicio reacție.

– Aș putea să jur totuși că animalul acesta a mai fost dresat, Morris, zise ea, fără să-și ia nicio clipă ochii de la tigru. Pot să-i vorbesc și în chineză, nici n-o să clipească.

– Încearcă nemțește! îi strigă Morris.

– *Sitz,* îi ordonă ea atunci.

Fiara scânci nemulțumită înainte de a veni cu pași lenți spre ea. De data aceasta, Tanya agită bagheta, provocând astfel un zgomot insuportabil.

– *Sitz!* repetă ea.

Cu un ultim mormăit de furie, tigrul sfârși prin a se așeza în fund. Tanya începu să râdă.

– Așadar, cineva te-a dresat deja, spuse ea adresându-i-se tigrului. Și, după cum se vede, în nemțește! Ia să vedem dacă ești în stare să te urci pe soclu.

În minutele următoare, dresoarea se încăpățână să obțină de la animal ca acesta să se așeze pe cubul de lemn prevăzut pentru asta. Abia când reuși să-l facă în sfârșit să execute mișcarea, încetă să mai agite bagheta.

– Perfect, îi spunse ea calm. O să-ți spunem Bennie, pentru că ești un minunat tigru bengalez. Ia să vedem acum cum o să te porți cu leul. Să intre Leopold! zise ea muncitorului care deschisese grilajul.

Leul intră în arenă, cu un pas greoi și, observând prezența tigrului, începu să mătură nervos cu coada rumegușul. Apoi, ascultând-o pe Tanya, se duse liniștit să se așeze pe al doilea soclu. Evident, tigrul se pregătea să-l atace.

– *Sitz,* Bennie!

Animalul se supuse cu un mormăit surd. Leopold, între două căscături prelungite, părea să observe scena cu indiferența unui spectator.

– Leo este un adevărat clovn, remarcă Wade.

– Poate, dar n-aș mai da doi bani pe blana tigrului dacă s-ar lua la bătaie cu Leo, răspunse acesta. Leopold ar fi evident în avantaj și, cu o lovitură de labă, și-ar înfige toate

ghearele în spinarea lui.

– Îți plac mai mult leii, nu-i așa? reluă Wade.

– Cu siguranță! Caracterul lor este mult mai apropiat de cel al omului. Masculul își ajută femela să-și crească progeniturile și, în caz de pericol, leoaica își apără puii cu prețul vieții. Pe când s-au văzut tigroaice care și-au ucis proprii pui. Ca o regulă generală însă, trebuie să te ferești de feline, sunt șirete și imprevizibile. Tanya este conștientă de asta și, crede-mă, n-a suferit niciodată nici măcar o zgârietură.

Wade nu-l mai asculta și nu mai avea ochi decât pentru frumoasa dresoare care acum îl făcea pe Leopold să execute niște figuri. Cu toate acestea, nu-l pierdea pe tigru din ochi și, la cel mai mic semn de agresivitate din partea acestuia, făcea să pocnească biciul. Când îi ordonă muncitorului să salte grilajul pentru a scoate tigrul din arenă, Wade oftă ușurat.

– Nu poți să zici că nu-ți place, nu-i așa? spuse Moon zâmbindu-i malițios. Totuși, nu-ți face prea mari iluzii. Tanya aparține într-un fel aristocrației mediului nostru. Și mă îndoiesc mult că ar putea-o interesa un simplu muncitor ca tine.

Wade nu cadacsi să-i răspundă, într-atât era de subjugat de tânăra dresoare. Cu un pocnet de bici, îl făcu pe tigru să

intre în tunelul de acces în cușcă. În timp ce era întoarsă cu spatele, leul, rămas în arenă, sări jos de pe soclu. Tanya îi aruncă o privire disprețuitoare lui Wade care, speriat, nu se putu abține să țipe văzându-l, când de fapt bătrânul Leo venea să se lase mângâiat și, asemenea unui motan mare, lingea mâna Tanyei.

– Mi-ai spus adineauri că trebuie să te ferești de feline, mormăi Wade, roșu de rușine, întorcându-se spre vecinul său.

– Firește, dar Leo este un caz particular, răspunse Moon, vizibil amuzat.

N-am mai văzut în viața mea un leu atât de blând și de ascultător, cel puțin față de Tanya. În schimb, pe tine nu te-aș sfătui să te apropii de el. Același lucru l-aș putea spune și cu privire la ea; cine se atinge, se frige!

Wade simți o oarecare stânjeneală la gândul că i se poate ghici emoția pe care tânăra i-o provocase. Era vorba oare doar admirația firească pe care o simte un câștigător față de o luptătoare?

Oricum, nu făcuse atâta drum până aici doar pentru o aventură fără viitor, își zise el cu fermitate. Deocamdată, singurul și unicul lui scop era să scape de stresul din New York și să schimbe un pic atmosfera. Ceea ce până acum reușise ...

***

Tanya era supărată pe ea însăși și pe bărbatul care era la originea nervozității ei. Acest necunoscut o privise într-un asemenea fel de parcă ar fi descoperit în ea cine știe ce animal ciudat, pentru prima oară. Făcea oare parte dintre aceia care credeau că la circ animalele sunt maltratate și înfometate până când se supun? Dacă acesta era cazul, atunci acest străin avusese dovada contrarie; singurul care-și asumă riscurile este dresorul.

Se hotărî să-și alunge aceste gânduri din minte și să se pregătească de paradă.

Așa cum plănuise, și din cauza ieșirii trupei Auklander din program, își prelungi numărul cât putu de mult și încheie într-un ropot de aplauze. Așa cum obișnuia să facă după fiecare reprezentație, se duse să-și inspecteze animalele, apoi alergă la cortul ghicitoarei.

Când se dusese în rulota Octaviei ca să împrumute unul din costumele acesteia, o găsi pe bătrâna cărturăreasă mai depresivă și mai rușinată ca niciodată. Îi promisese Tanyei că va fi pregătită pentru spectacolul de seară. Când

adăugase, cu ochii în lacrimi, că nu va mai bea vreodată, dresoarea se prefăcuse că o crede. De câte ori n-o auzise pe Octavia luând astfel de hotărâri pe care nu putea să le țină niciodată?

Tanya se machiase cât putea de bine. În afară de asta, își pusese mai multe fuste pe sub un caftan larg, încercând astfel să semene cu o bătrână ghicitoare. În sfârșit, turbanul de lame auriu, sub care își ascunsese părul des, dădea o tușă finală autenticității personajului său. În lumina slabă din cort, iluzia va fi perfectă pentru cei veniți.

Chiar dacă Octavia o învățase de mică tainele tarotului, Tanya nu credea cu adevărat în ele. Își impuse ca, în fața persoanelor care-i vor cere sfatul să rămână doar la considerații generale și să le dea o părere dictată doar de bunul-simț.

În timp ce întindea pe masă catifeaua neagră, se auzi la intrare o voce masculină.

– Scuzați-mă, doamnă. Am fost anunțat că aici s-a ars un bec.

Înainte chiar să ridice capul, Tanya ghici că era Wade. Îl invită să intre, și tânărul o salută respectuos, punându-și jos lădița cu scule. În timp ce inima îi bătea nebunește, îi trecu prin minte o idee poznașă.

– Ești nou-venit printre noi, nu-i așa? îl întrebă ea cu o

voce ascuțită și tremurată.

Celălalt muncitor, O'Brien, care-l însoțea pe Wade, recunoscuse imediat dresoarea, dar aceasta îi aruncă o privire complice rugându-l să intre în joc.

– Da, doamnă, răspunse Wade politicos.

– Ai și un nume, nu-i așa? continuă ea.

– Mă numesc Wade Broderick.

– Un tânăr fermecător ca dumneata trebuie că are succes nebun la femei.

O'Brien avea în mod vizibil dificultăți să rămână serios, dar Tanya se încruntă la el îndemnându-l să nu râdă.

– Ia așază-te aici, tinere. O să-ți dau în cărți, reluă ea cu aceeași voce tremurătoare.

– Dar, doamnă, nu este nevoie ...

– Haide, Wade, îl întrerupse O'Brien. Las-o să-ți ghicească! Doamna Octavia este o excelentă ghicitoare, n-ai de ce să-ți fie teamă. În timpul ăsta, eu voi înlocui becul defect.

– Fie, mormăi Wade, neîncrezător, ridicând din umeri.

Când se așeză în fața ei, Tanya fu cuprinsă de o vie emoție când îi atinse genunchii. Își dădu grăbită picioarele într-o parte și-i întinse cărțile să le taie. Observă dexteritatea cu care Wade execută acest gest și, cu o voce slabă, îl invită să pună trei grămăjoare în fața ei.

– Aicea ai trecutul, prezentul și viitorul, îi spuse ea arătându-i cu degetul fiecare grămăjoară.

Întoarse primele trei cărți, prefăcându-se că le studiază.

– Da ... asta este ... văd că ai dus până acum o viață mai degrabă trepidantă. Ai avut și o dezamăgire în trecut, dar nu insist asupra ei ... Fii prudent însă, trecutul acesta va ieși din nou la suprafață atunci când te vei aștepta mai puțin.

Tanya mai întoarse trei cărți: Nebunul, Spânzuratul și Împărăteasa. Fără voia ei, începea să se prindă în joc.

– Ce avem noi aici? Un bărbat aflat la răscrucea destinului său, neștiind pe ce drum să o apuce. În plus, văd că, în viitor, cineva din anturajul dumitale o să te ia în râs. Ferește-te de o anumită femeie, Wade. Se pare că nu-i ești deloc pe plac și că a hotărât să-ți dea o lecție.

– O femeie? Este tânără?

– Oh, da. Foarte tânără și foarte frumoasă.

– Este brunetă sau blondă?

– Aș zice că, mai degrabă, brunetă ... Și dacă îmi pot permite, te-aș sfătui să ai grijă să nu cazi în ghearele ei malefice. Vei fi prada unei adevărate fiare sălbatice!

La aceste cuvinte, O'Brien, cu tot efortul lui, nu se putu abține să ne pufnească în râs.

Tanya nu-l luă în seamă și întoarse următoarele trei cărți. Privindu-le cu atenție, rămase fără glas.

– Ce s-a întâmplat? întrebă Wade, amuzat de o asemenea reacție.

Tânăra simți că se roșește la față; noroc că lumina slabă nu-i permitea interlocutorului său să vadă asta. Cu un gest rapid, strânse cărțile apoi, recăpătându-și stăpânirea de sine, reluă:

– Uneori, cărțile de tarot își păstrează secretele, mai ales când este vorba despre un subiect sceptic ca dumneata.

Wade se ridică ușurat și spuse înainte să plece:

– Vă mulțumesc mult, doamnă Octavia.

O'Brien, care terminase reparația îl urmă, dar nu se putu abține să-i facă, malițios și complice, cu ochiul Tanyei înainte să iasă.

Când rămase în sfârșit singură, fata întoarse cele trei cărți de la sfârșit pentru a le examina îndeaproape.

– Amanții, zise ea cu voce tare, punând degetul pe o carte ce reprezenta un cuplu îmbrățișându-se. Este îndrăgostit, nu este nicio îndoială. Acesta este Turnul care simbolizează toate obstacolele care-i stau în cale în drumul lui spre ființa iubită. Toate informațiile acestea mi se par coerente, într-adevăr bărbatul acesta poate aduce necazuri pe unde trece! Dar ce o fi însemnând această a treia carte? Este cartea *mea* ! Țiganca, artista ambulantă. Ce caută ea în destinul lui Wade Broderick?...

Capitolul 4

În dimineața aceea, pe Wade îl trezi motorul unui camion. Înainte chiar să iasă din încăpere, era convins că ziua ce urma va fi bogată în evenimente de tot felul.

Îndreptându-se spre cantină, își dădu seama că se integrează încetul cu încetul în viața trupei. Din zi în zi, se împrietenea cu noi colegi și învăța puțin câte puțin jargonul comun tuturor membrilor micii comunități.

Acest vocabular, la început de neînțeles pentru un profan, traducea totuși foarte bine solidaritatea care le unea pe toate persoanele aparținând aceleiași companii.

Astfel, după patru zile de când lucra la circ, conversațiile și privirile bănuitoare la început, cedaseră locul unei calde

camaraderii.

Ajuns la cantină, își umplu tava și se duse să se alăture lui Moon și echipei sale, care își luau micul dejun. Cu un gest amical, își salută camarazii și se așeză la masă. Murphy, cu chipul lui mereu vesel, îl interpelă pe un ton glumeț:

– Am auzit că ți-a ghicit Octavia în cărți!

La aceste cuvinte, un alt muncitor pufni în râs, cât pe ce să se înece cu tartina din care mușcase cu poftă. Era un suedez voinic care lucra ca electrician. După ce își recăpătă respirația, își bău dintr-o înghițitură ceașca de cafea, își drese glasul și începu la rândul lui să-l tachineze pe Wade:

– Sunt convins că ai luat predicțiile ei foarte în serios. Dar, de fapt, ce ți-a spus?

– Nimic deosebit, doar generalități, răspunse Wade evaziv.

– N-a făcut, din întâmplare, aluzie la o oarecare femeie care îți va aduce necazuri?

Wade îi aruncă o privire întrebătoare lui O'Brien care, în loc de orice răspuns, se mulțumi să ridice din umeri, zâmbind malițios.

– Sigur că da. Ei bine dacă este așa, va trebui să fiu foarte atent la ce mi se întâmplă, răspunse Wade cu un aer detașat.

Suedezul ar fi dorit să continue discuția pe aceeași temă,

dar Moon schimbă subiectul. Începură să discute cu toții despre acea familie de acrobați care plecaseră și semnaseră un contract cu circul concurent. Wade îl asculta pe Moon fără să spună nimic. Acesta tocmai povestea despre scandalul pe care i-l făcuse Tanya Rhodin aceluiași agent care venise să-i propună și ei un contract la fel de minunat ca al acrobaților, dar zadarnic.

– Dacă l-ați fi văzut pe imbecilul acela luându-și picioarele la spinare când Tanya, enervată, a început să-l amenințe cu biciul. Trebuie să recunosc că individul acela a atins coarda sensibilă a dresoarei noastre făcând-o să vibreze, categorisindu-l pe Pop drept ratat și afirmând că ea își pierde timpul lucrând într-un circ de mâna doua!

– Sper totuși că nu vor mai pleca și alții, spuse suedezul.. Dacă se va întâmpla așa, s-ar putea să fim obligați să anulăm reprezentațiile și ...

– Nu vorbi asemenea prostii, îi tăie vorba Moon, iritat. Pop veghează să nu se întâmple asta și toată trupa va rămâne unită, orice s-ar întâmpla. Nici eu nu mă pot imagina lucrând într-un Parc de Distracții. Și, la vârsta mea, niciun circ nu m-ar mai angaja.

– Mai devreme sau mai târziu, și în compania noastră se va pune problema vârstei. zise O'Brien. Ia-l pe Bruno de exemplu, acrobatul baletului aerin, nu mai este nici el prea

tânăr. La drept vorbind, ar cam trebui sânge proaspăt, ca să preia ștafeta celor vechi.

– Fii totuși atent la ce spui! replică Moon. Publicul vine să vadă valori sigure în celebrele lor numere. Cât despre Bruno, este încă în formă, în ciuda celor patruzeci de ani trecuți.

– Poate, dar am surprins o discuție între trapeziști în care se vorbea clar că unul dintre ei nu mai are aceleași reflexe ca odinioară și ...

În aceeași clipă, două tinere din trupa de balet aerian trecură prin fața mesei lor.

– Taci odată, îl întrerupse Moon cu voce scăzută. Nu este momentul să tulburăm apele.

În restul dimineții, Wade fu pus să transporte alimentele cumpărate din oraș și să aprovizioneze rulota frigorifică.

Pe la începutul după-amiezii, pe când își bea cafeaua în fața standului de tir unde oamenii începeau să vină, îl observă pe Pop, care venea spre el. Directorul părea grăbit.

– Du-te repede la rulota clovnilor, îi spuse el fără nicio introducere. Lipsește un recuziter pentru matineu. Prezintă-te la Gogo, el este responsabilul.

Wade încuviință din cap și fără să mai aștepte, se repezi într-acolo. Deși Pop nu părea să glumească deloc, Wade suspecta totuși vreo farsă obișnuită al cărei obiect era el ca

nou-venit.

Simți mirosul persistent de fard îndată ce intră în cortul clovnilor. Oameni machiați, de toate vârstele își îmbrăcau costumele într-o atmosferă grea și sufocantă în care se amesteca fumul de țigară și pudra de machiaj. Un radio al cărui volum era dat la maximum difuza un rockand roll. Un clovn cu un machiaj grotesc începu să danseze frenetic. Dar colegii săi nu-i apreciau deloc efortul și unul dintre ei se hotărî să-l oprească prăfuindu-l cu pudră. Într-o clipă, zarva se transformă într-un imens hohot de râs și aproape imediat se făcu liniște.

Pe buzele lui Wade apăru un zâmbet când îl recunoscu pe unul din clovni costumat în vagabond. La drept vorbind, clovnii îl fascinaseră enorm în perioada în care lucrase la circ. Și își amintea de acel tânăr clovn, Gogo, abia ieșit dintr-o școală de circ din Florida. Așadar, Gogo era acum responsabilul întregii echipe de clovni. Wade se apropie de el.

– Mi s-a spus să mă prezint la dumneata, Gogo, zise el cu respect.

– De unde îmi știi numele? răspunse celălalt.

– Păi ... ți-am văzut de mai multe ori numărul.

– Te-a trimis bătrânul Pop, nu-i așa?

– Exact.

– Într-adevăr, ai venit la țanc. Cei doi recuziteri ai noștri au șters-o, așa că va trebui să-i înlocuiești. N-o să ai timp să arzi gazul. Ai înțeles?

– Înțeles, Gogo, răspunse Wade.

Clovnul îi întinse un pantalon imens, o cămașă portocalie uriașă și un papion enorm.

– Va trebui să intri și în arenă, reluă Gogo. O să te deghizezi în hainele acestea și publicul o să înnebunească de plăcere. Va trebui să aduni recuzita în urma noastră.

Wade nu se putu abține să zâmbească imaginându-se îmbrăcat astfel. Gogo îi mai făcu vreo câteva recomandări, apoi ieși lăsându-l pe Wade să îmbrace costumul. Nimeni nu-i mai dădea atenție, așa că Wade ascultă distrat glumele pe care le schimbau între ei ceilalți clovni și, în timp ce se îmbrăca, începu să viseze.

Se trezi din visare când simți că-l trăgea cineva de pulpana cămășii. Care nu-i fu mirarea când, privind în jos, descoperi un omuleț care trebuie să fi măsurat cel mult un metru. De la înălțimea aceea, piticul îl privea serios, îmbrăcat impecabil într-o ținută de seară pe care ar fi invidiat-o și cel mai bun croitor britanic. Când începu să vorbească, accentul său îi trăda și mai mult originile.

– Ce s-a întâmplat cu Oscar? întrebă el pe un ton uimitor de grav.

Wade era atât de uluit, încât rămase cu gura căscată.

– De ce mă privești astfel, tinere? reluă omulețul agasat. N-ai mai văzut până acum pe nimeni în ținută de seară?

Wade se străduí din răsputeri să nu zâmbească.

– Îmi pare rău, domnule. De fapt, m-a frapat accentul dumitale. Presupun că ești britanic?

– Este absolut exact. Vezi vreun inconvenient major în asta pentru conversație?

– Niciunul, era doar o remarcă ... absolut amicală.

– Fie. Numele meu este Marshall, reluă brusc piticul.

Wade se prezentă la rândul lui, grăbindu-se să strângă mâna care i se întindea, stupefiat de forța acelei mâini mici.

– Am auzit vorbindu-se de dumneata, reluă Marshall. Se pare că ești inocent ca un nou-născut, dar nu lipsit de oarecare îndrăzneală!

– Mă îndoiesc că sunt îndrăzneț, dar cu siguranță este o experiență cu totul nouă pentru mine, zise Wade arătându-și costumul ciudat.

– La drept vorbind, eu nu obișnuiesc să mă pretez la o astfel de mascaradă. Să zicem că o fac din prietenie pentru Pop. Gogo a introdus un nou element pentru ca primul tur de pistă al clovnilor să dureze mai mult. Era nevoie de cineva care să fie travestit în nou-născut. De obicei, am propriul meu număr sub titulatura de Lord Marshall. Este

un artificiu publicitar, firește. În realitate, tatăl meu era duce.

– Mărturisesc că îmi place acest accent. Te exprimi într-o engleză curată de Oxford, nu-i așa?

Omulețul îl privi îndelung pe Wade, apoi replică pe un ton oarecum morocănos:

– Am pierdut destul timp cu flecăreala! Trebuie să mă duc să mă pregătesc.

Se îndepărtă grăbit, lăsându-l pe Wade îngândurat. De ce ținea Marshall atât de mult să-și afișeze originile?

Mai târziu, după-amiază, când spectacolul era în toi, Wade profită de răgazul pe care-l avea între două tururi de pistă ale clovnilor pentru a asista la baletul aerian. Erau trei acrobate: una brunetă, una blondă și una roșcată. Îi atrase atenția mai ales cea blondă; părea să nu aibă reflexe la fel de bune ca celelalte două coechipiere. Se întrebă dacă nu cumva era bolnavă pentru că, în ciuda machiajului intens, fața ei părea de o paloare extremă. Cu toate acestea, era fascinat de costumul ei din satin roșu brodat cu strasuri care scânteiau în lumina reflectoarelor.

Când numărul ajunse la sfârșit, cu o ultimă piruetă, ea prinse coarda și coborî cu grație în arenă. Celelalte două fete salutau încă în aclamațiile publicului când tânăra blondă ajunse alergând în culise. Se opri brusc în fața lui

Wade, adresându-i un zâmbet cât se poate de provocator. El ar fi putut însă să jure că doar cu o clipă mai devreme, fata era furioasă că o privea atât de fix.

– Bună ziua, frumosule, începu ea cu o voce caldă și învăluitoare. Ești nou-venit în trupă, nu-i așa? Ți-am simțit ochii ațintiți asupra mea tot timpul. Ai cumva o slăbiciune pentru blonde?

– La drept vorbind, îmi plac și brunetele și roșcatele, răspunse el intrând în jocul ei. De fapt, sunt un mare admirator al frumuseții feminine.

– Ce drăguț! începu ea să susure. Ador bărbații care știu să facă femeilor complimente!

– Și dumneata ești fermecătoare, domnișoară, reluă el, remarcând cât de convențional era dialogul lor.

– Spune-mi doar Maisie, zise ea cu o voce languroasă. Suntem între prieteni și apoi, ești atât de simpatic! Ce ai zice de o mică cină intimă, mâine seară?

Wade ezită o clipă. Cu toate acestea, această bruscă invitație îl intriga și-l amuza în același timp, așa că se hotărî să accepte.

– Ei bine, accept, răspunse el. Cum o să recunosc rulota dumitale?

– Nu o să-ți fie greu s-o găsești, este mare și de culoare maro. Întrebi de Maisie, adăugă ea cu un zâmbet strălucitor

care părea sincer, de data aceasta. N-ai cum să te înșeli, sunt singura cu acest nume din întreaga trupă.

Cu aceste cuvinte, se îndepărtă cu un pas ușor. Cucerit de mersul ei provocator, aproape că uită să adune accesoriile în timp ce clovnii își încheiau ultimul tur de pistă.

***

În seara următoare, Wade se pregătea fără grabă pentru cină. Cu un mers nonșalant, porni în căutarea rulotei tulburătoarei Maisie. Întâlni mai întâi o femeie mai în vârstă care mătura în fața unei rulote. O întrebă unde o găsește pe Maisie.

– Nu cunosc pe nimeni cu acest nume. Cred că te înșeli, tinere, răspunse femeia cu aere de matroană.

– Nu, doamnă. Este vorba despre una din acrobatele baletului aerian, insistă el.

– Regret dar ... în cazul acesta ... întreabă pe altcineva!

Biata femeie, vizibil agasată, își reluă măturatul pentru a încheia discuția.

O jumătate de oră mai târziu, după ce-i întrebase pe mai

mulți și primise același răspuns, Wade își dădu în sfârșit seama că tocmai fusese victima unei glume. Iritat, hotărî să pună capăt căutărilor și să se ducă să mănânce.

Toată trupa era deja la cantină și, în cunoștință de cauză, făceau haz pe seama lui.

– Așadar, Wade n-a găsit-o pe draga de Maisie! Trebuia să mă întrebi pe mine, începu O'Brien.

– Nu-i nimic grav, replică Wade.

– Te înșeli. Poate că la ora asta tânjește după tine.

– Dă-mi voie să mă îndoiesc, răspunse Wade sec.

– Greșești dacă faci pe indiferentul. Maisie nu este o femeie ușor de abordat, de obicei. După umila mea părere, îi placi enorm și ți-ar fi fost de-ajuns doar vreo câteva alune ca s-o îmbunezi!

Wade pricepu în sfârșit despre ce era vorba. Bineînțeles! Era elefantul! ...

– Ei bine, da, recunosc ... Sunt încă sub vraja învăluitoare a nasului ei mare și a urechilor imense! exclamă el, jovial.

– Ei bine, ți-a trebuit ceva timp să te prinzi! spuse Moon izbucnind într-un râs zgomotos. Nu ești chiar atât de nerod pe cât credea ea!

– Cine? întrebă cu un aer nevinovat.

– Descoperă singur!

– Dă-i măcar un indiciu, Moon! zise O'Brien râzând.

– Întreab-o pe Octavia, spuse Moon. Doar ea cunoaște răspunsul!

Bărbații își făcură complice cu ochiul, dar Wade nu-i lă în seamă. Așadar, o singură femeie îl păcălise de două ori.

– Fără supărare, Wade? îl întrebă Moon dându-i o palmă amicală pe umăr.

Zâmbind, Wade îi arătă că știa de glumă dar, în sinea lui, își promise să încerce prin toate mijloacele să afle numele acelei femei. Un om de afaceri ca el, abil în manevre bursiere și în lupta cu sindicatele, n-o să se lase ridiculizat de o acrobată oarecare!

La masă, discuțiile se orientară spre alte subiecte. Noaptea se anunța a fi lungă, pentru că mecanicii trebuia să strângă toate materialele și să demonteze cortul cel mare. Următoarea oprire prevăzută va fi Wichita.

Wade se pregătea să iasă din cantină când Moon îl opri cu un gest, vrând să-i vorbească.

– Dacă Flat Iron nu vede niciun inconvenient, o să vii cu noi să ne dai o mână de ajutor pentru încărcarea animalelor, de îndată ce Tanya își va termina numărul. După finalul clovnilor, n-ai decât să vii să ni te alături la menajerie.

Când intră în cort, auzi un zgomot. Se apropie și zări

silueta unui băiat care purta o caschetă mare înfundată pe cap până la urechi. Wade mergea în vârful picioarelor ca să nu-l sperie pe adolescentul inconștient care își trecuse brațul printre gratiile cuștii și-l mângâia pe Leopold. Cu un salt, îl prinse pe băiat de umeri și-l trase înapoi. Acesta se zbătu din toate puterile, dar Wade nu-i dădu drumul și-l ținu strâns lipit de el.

– Descreieratule! Leul ăsta ți-ar fi mâncat brațul dintr-o înghițitură! îl certă cu fermitate Wade. Nu ești conștient de pericol?

Băiatul mormăi ceva neînțeles, pentru că Wade îl ținea prea strâns. Totuși, nemernicul reuși să-i tragă o lovitură zdravănă în tibie.

Wade își slăbi strânsoarea și se pregătea să-i ardă o palmă când acesta începu brusc să scâncească:

– Vă rog, domnule, șopti el cu o voce slabă și întretăiată de suspine. Să nu-i spuneți nimic dresoarei; nu voiam să-i fac niciun rău leului!

Wade rămase tăcut, dar pricepu imediat. Pentru a treia oară, într-adevăr, cineva încerca să-și bată joc de el. De data asta însă, se prinsese: băiatul nu era altcineva decât Tanya Rhodin și ea era la originea tuturor glumelor al cărui subiect fusese Wade.

– Liniștește-te, n-am să-i spun nimic, răspunse el

zâmbind amenințător. Dar meriți totuși o lecție!

La aceste cuvinte, îi puse o piedică și se rostogoliră amândoi pe un braț de paie. El o ținea strâns, împiedicând-o prin toată greutatea corpului său să se elibereze. O prinse de mâini și-i înăbuși țipetele cu un sărut violent pe buze. Tanya continua să se zbată și Wade, simțindu-și instinctele masculine trezindu-se la contactul cu acest trup cald, o eliberă până la urmă pe dresoare. Se ridică mulțumit de isprava lui, și o privi pe Tanya care rămăsese întinsă pe jos.

Când se ridică în picioare, față-n față cu el, ochii îi scânteiau și buzele încă umede după sărutul lor îi tremurau de furie.

– O să-l fac pe Pop să te concedieze! strigă ea, cu mâinile în șolduri.

– Nu cred o iotă din ce spui, răspunse el calm. Ești mult prea orgolioasă și n-ai vrea ca întreaga trupă să afle ce s-a întâmplat! Haide, acceptă gluma acum că rolurile s-au inversat! La urma urmei, nu ți-am făcut niciun rău, recunoaște că acest sărut furat nu ți-a displăcut nici ție!

Tanya, cu fața stacojie de furie, gâfâia ca o leoaică furioasă căreia tocmai îi scăpase prada.

– Dacă aș avea la îndemână o cravașă, ți-aș arăta eu ce meriți. Dar află că nu pierzi nimic dacă aștepți! Nu ești

decât un ... un neghiob ... un înfumurat! ...

– Potolește-te, Tanya, o să sperii animalele, zise el, încântat s-o vadă furioasă.

Ea se întorsese spre cuști și, văzând că el are dreptate, lăsă să-i scape o înjurătură pe care Wade se prefăcu că n-o aude.

– Unde sunt Moon și ceilalți? reluă ea pe un ton arogant.

– Am venit eu mai devreme, dar mi se pare că ... ah, iată-i că vin!

Într-adevăr, câteva clipe mai târziu, Moon și Charlie li se alăturară. Tanya nu suflă o vorbă despre incident și lucră alături de bărbați la demontarea cuștilor și încărcarea animalelor în camioane.

În tot decursul acestor activități grele și extenuante, Wade fu plin de admirație față de dresoare. Ea făcea această muncă totuși istovitoare fizic fără să clipească și cu aceeași râvnă ca și ceilalți.

Nu fusese la fel de disponibilă, gândi el, atunci când trebuise s-o înlocuiască pe ghicitoare sau pe acrobată?

Pentru Wade, hotărât lucru, Tanya constituia un adevărat paradox. Conștientă de responsabilitățile pe care și le asuma în sânul trupei și pentru care era respectată, era la fel de capabilă să se amuze ca o școlăriță zburdalnică, jucându-i feste nou-venitului.

Wade își trecu un deget peste buze. Ele mai păstrau încă amintirea acelui sărut furat înflăcăratei dresoare. Intrigat de situație, simți cum se naște în el dorința de a o proteja, de a o încuraja.

El care era adept al liniștii sufletești, nu putea să-și alunge din minte această femeie, și asta îl tulbura cel mai mult.

Capitolul 5

Ca de fiecare dată când era preocupată de o problemă pe care n-o putea rezolva, Tanya se ducea să se consulte cu vechiul ei prieten Marshall. Agerimea gândirii sale nu-și găsea pereche decât în prodigioasa lui cultură de care Tanya beneficiase din plin încă de când era foarte mică. Chiar dacă era uneori nedumerită în privința utilității unei limbi cum ar fi greaca veche în viața de toate zilele, nu-i era mai puțin recunoscătoare lui Marshall că o ajutase să-și formeze niște baze solide în numeroase domenii.

Știa bine că, spre deosebire de cei mai mulți dintre oamenii care lucrau în circ, ea se exprima într-o engleză absolut corectă. Lucru pentru care colegii ei ar fi putut s-o

ținută deoparte, dar care dimpotrivă, nu făcuse decât să crească respectul pe care ceilalți i-l arătau.

În realitate, oamenii de circ îi disprețuiesc pe toți cei care își etalează cultura făcând caz de ea, dar asta nu înseamnă că nu sunt foarte grijulii de a le asigura copiilor lor o bună educație, cu prețul oricărui sacrificiu.

Marshall insistase deci pentru ca tânăra Tanya să profite de apartenența sa la lumea cosmopolită a circului și să studieze mai multe limbi străine. Insistase mai ales asupra învățării limbii franceze pe care piticul o considera "singura limbă civilizată din lume" și care, în afară de asta, era limba maternă a bunicului Tanyei din partea tatălui.

Bruno Renter, din trupa de acrobați aerieni, o învățase germana și Octavia îi dăduse câteva noțiuni solide de rusă și maghiară. Cât privește spaniola, Tanya învățase noțiunile de bază de la familia Rodriguez, cea care prezenta o dresură de cai în spectacol. Când avea nevoie de un traducător, Pop folosea adeseori cunoștințele lingvistice ale dresoarei. Pentru că, nu numai că era incapabil să vorbească o altă limbă decât a sa, dar era ferm convins că strigând foarte tare, putea să se facă înțeles de orice străin. Ceea ce, firește, nu era cazul.

Stând prin preajma lui Marshall, Tanya căpătase în plus și o viziune mai corectă a lumii exterioare și mult mai puțin

deformată de universul închis și artificial al circului.

Chiar dacă omulețul își păstrase foarte secret trecutul și era o fire irascibilă, amabilitatea lui nu se putea compara decât cu ironia cu care-i privea pe semenii lui și de care se molipsise și Tanya.

Pentru toate aceste motive, găsea deci perfect firesc să i se adreseze de fiecare dată când nu găsea o rezolvare la o problemă care o preocupa.

În ziua aceea, îl găsi pe Marshall în rulota lui, pregătindu-și prânzul. Își pusese un șorț de bucătărie și ținea în mână o lingură. Ca de fiecare dată când venea în vizită la prietenul ei, Tanya avea impresia că intră într-o casă de păpuși. Nefiind nici ea prea înaltă, se simțea de altfel foarte în largul ei în acest interior liliputan.

– Te-ar tenta un sandviș special asortat cu o salată inventată de mine? o întrebă el fără altă introducere.

– Mi-ar plăcea. La drept vorbind, n-am mâncat încă.

Probabil că tonul vocii sale o trădă, pentru că Marshall, privind-o fix, o întrebă imediat:

– Ce s-a întâmplat, micuța mea Tanya?

– Nimic deosebit. Voiam doar să discutăm despre ... o anumită problemă care mă preocupă.

Piticul fiind un mare pofticios, nu fu surprinsă să-l audă spunându-i:

– O să vorbim mai târziu, dacă vrei. Deocamdată, o să trecem la masă.

Mâncară în tăcere și Tanya, de obicei cu o bună poftă de mâncare, abia se atinse de farfurie, sub privirea nemulțumită a lui Marshall care pregătise totuși felurile ei preferate.

După ce strânse masa refuzând categoric ajutor din partea fetei, piticul se așeză comod într-un fotoliu și spuse:

– Te ascult, fetițo. Ce te tracasează atât de tare?

– Ei bine ... este vorba despre un bărbat, șovăi ea. Nu prea știu cum să interpretez atitudinea lui față de mine. Mă privește de parcă aș fi cine știe ce creatură ciudată venită din altă lume.

– Mă rog, nu văd niciun rău în asta. Și apoi, ești o fată deosebit de frumoasă, cum era și mama ta, adăugă el, nostalgic.

– Mama era extrem de frumoasă și nu este cazul meu! protestă Tanya.

– Desigur, n-ai nici pielea ei ca laptele, nici părul ei blond, dar nimeni nu s-ar îndoi de frumusețea ta! Mi se pare absolut firesc ca un bărbat, pe care de altfel nu mi-ai spus cum îl cheamă, să aibă plăcerea să te admire.

– Dimpotrivă, am sentimentul că mă detestă, se poartă cu mine de parcă aș fi tot o fetiță.

– N-a fost cumva și el victima unor glume?

Tanya simți că roșește.

– De fapt, a fost o neînțelegere ... N-am știut să mă controlez, mărturisi ea. Dar, cu siguranță, acesta nu este un motiv să ...

Se opri brusc și își mușcă buzele. Marshall nu-și lua ochii de la ea.

– Un motiv să? ...

– Să ... să mă trateze astfel.

– Adică ...

– Ei bine, de fapt ... s-a purtat cam agresiv ... foarte nepoliticos. La urma urmei, cine se crede?

– Habar n-am. Cine este, de fapt?

– Oh, trebuie să-l cunoști. Pop l-a angajat ca mecanic, ca om bun la toate, acum câteva zile. Se numește Wade Broderick.

– Da, bineînțeles că-l cunosc, răspunse Marshall încruntându-se. Și dacă mă iau după zvonurile care circulă, i-ai făcut viața imposibilă acestui nefericit de când a venit în trupă! Ceea ce mă face să-ți pun o întrebare: când te hotărăști să joci farse cuiva, și desfid pe oricine care te-ar convinge să n-o faci, în general te iei de prietenii apropiați; atunci, ce s-a întâmplat de data asta de te-ai înverșunat așa pe acest nou-venit? Mie mi se pare un băiat de treabă!

– Poate, dar mie nu-mi place, bombăni ea, bosumflată. Este grosolan și înfumurat și n-are niciun pic de respect pentru ... pentru orice!

– Ușurel, fetițo, poate că ești cam aspră. În ce privință a fost grosolan față de tine?

– Ei bine ... păi ... M-a sărutat ...

– Cu siguranță, nu este prima dată când te sărută un bărbat. Care-i problema?

Marshall se opri brusc și micul lui trup părea dintr-o dată că ia atitudine.

– Sper că tânărul acesta n-a încercat totuși să abuzeze de tine?

– Nu, nu ... nu asta voiam să spun, replică ea scuturând viguros din cap. Cu siguranță, i-aș fi dat o palmă dacă nu m-ar fi sărutat prin surprindere!

– Ei bine, iată-ne ajunși în sfârșit la subiect! Este foarte probabil că nu te așteptai, dar se vede că ți-a plăcut și ție! De asta ești atât de supărată?

Tanya, jignită de o asemenea sugestie, negă vehement.

– Am detestat acel sărut și-l urăsc pe acest bărbat! Nu este decât un mecanic obișnuit dar cu toate astea se crede superior celorlalți!

– Bine. Acum, liniștește-te. Incidentul este închis și-mi imaginez mutra lui Wade, care trebuie să se fi întrebat dacă

este în prezența unei femei sau a unui adevărat ciclon!

Tanya rămase tăcută. În realitate, simulase un pic furia din orgoliu, și acum nu știa ce să creadă. Înflăcărarea lui Wade îi provocase o vie emoție. Bărbatul părea diferit de ceilalți pe care-i întâlnise până acum, exercita asupra ei o fascinație care o tulbura profund.

Fu încântată când Marshall schimbă în sfârșit subiectul începând să-i vorbească despre o nouă rețetă pe care tocmai o descoperise. În adâncul sufletului, tânăra dresoare se simțea deja ridicolă că venise să se destăinuie în grabă prietenului ei și nu mai dorea deloc să revină asupra acestui subiect tulburător.

Prima reprezentație în Wichita decurse foarte bine. Pentru oamenii de meserie, orașul acesta din Kansas avea de altfel reputația de a avea cel mai bun public din țară. Singurul mic incident care tulbură un pic ziua fu datorat doar zăpăcelii lui Pop. Într-adevăr, acesta credea că lipsește o sumă mare de bani din casă. Astfel că Tanya trebui s-o ajute pe Mande la înregistrările sale. Pierdură o mulțime de timp pentru a descoperi, după două ore de căutări, că directorul omisese pur și simplu să înregistreze mai multe facturi plătite cu bani lichizi.

Când în sfârșit totul intră în normal, Tanya gândindu-se că își neglijase "motanul" în ultima vreme, se hotărî să se

ducă să-i dea bunătățile preferate lui Leopold.

Când intră în menajerie, auzi o voce de bărbat nu departe de cușca leului. Apropiindu-se, îl văzu pe individ din spate iritând animalul, zgândărindu-l cu o baghetă printre gratii. Furioasă, se repezi asupra lui ca o turbată și, smulgându-i bățul din mână, descoperi cu surprindere că era vorba de Wade.

Nu-și găsea cuvintele ca să-și exprime furia și dezaprobarea pentru gestul lui.

– Oh, iarăși tu! Mereu dau peste tine! ... Ce ai cu bietul animal care nu ți-a făcut nimic?! Ar trebui să fii biciuit până la sânge!

Wade, uluit de dezlănțuirea ei, vru să spună ceva, dar ea țipa atât de tare, încât îi fu imposibil.

– Ieși de aici și să nu te mai prind prin preajmă!

– Așteaptă o clipă. Dă-mi voie să-ți explic! ...

– Ce se întâmplă aici, Tanya? Te aud țipând tocmai din parcare, o întrerupse Moon, care venea spre ei însoțit de Charlie.

– Ăsta ... psihopatul ăsta tocmai îl zgândărea pe Leopold cu bățul acesta, răspunse ea furioasă. Dă-l afară sau îi dau eu drumul lui Leopold ca să-l devoreze!

Wade, a cărei expresie devenise dură, își încrucișă brațele și începu s-o privească drept în ochi spunându-i:

– O să-mi dai voie în sfârșit să-ți explic? zise calm.

– Oricum, chiar dacă mi-ai jura pe Biblie, tot n-aș crede o iotă din ce ai de spus! Acum, șterge-o!

– Fie. Pentru că nu suport femeile care fac adevărate nazuri de copii răsfățați, voi pleca. Dar mai înainte, cred că este necesar să-ți semnalez prezența unor cioburi de sticlă în cușca leului tău drag. Dacă nu le scoate nimeni, animalul poate să se rănească.

Cu aceste cuvinte, Wade se întoarse și, neluându-i în seamă pe ceilalți doi bărbați, părăsi menajeria.

Când se întoarse spre cușcă, Tanya observă într-adevăr cioburi de sticlă pe podea. Leopold le contempla, culcat, în atitudinea lui placidă obișnuită.

– Cine să fi avut răutatea să le pună într-un asemenea loc? întrebă Moon.

Stupefiată, Tanya se mulțumi să ridice din umeri. Așadar, Wade avusese dreptate. De ce naiba s-o fi enervat așa, nelăsându-i șansa să se explice? Deschise cușca și curăță podeaua de cioburi pe care, din fericire, leul avusese instinctul să nu se culce.

Profită ca să-i dea lui Leo căpșunile cu frișcă pe care la adusese, sub privirile ironice ale lui Moon și Charlie, care făceau eforturi supraomenești să nu izbucnească în râs. Când leul își termină bunătățile, Tanya ieși și încuie cușca

în urma ei, grăbindu-se apoi să plece aruncându-le colegilor ei o privire glacială.

Mai târziu, când reconsideră incidentul de la menajerie, reuși în sfârșit să admită că-l judecase nedrept pe Wade, încă de la început. Era datoare deci să-și ceară scuze, și în fața martorilor, ceea ce nu era o treabă prea ușoară atunci când ai un temperament ca al ei.

Nu-l mai văzu pe Wade decât a doua zi dimineață, la micul dejun. Intrând în cantină, observă imediat zâmbetul complice și ocheadele la trecerea ei, dar, prefăcându-se că nu le ia în seamă, se îndreptă direct spre masa tânărului. Chiar dacă remarcă și prezența lui O'Brien, care avea reputația de a vorbi mult, nu ezită nicio clipă.

În timp ce se apropia de Wade, acesta o privea bănuitor, ceea ce nu va ușura deloc demersul Tanyei.

– Îți datorez scuze, spuse ea, destul de tare încât să poată auzi toți cei din sală. Ieri, m-am enervat și regret sincer ...

În loc de orice răspuns, Wade se mulțumi să dea din cap, dar Tanya era convinsă că savura în sinea lui gustul revanșei.

– Nu-i nimic, răspunse el calm. Este firesc să te temi că s-ar putea să li se facă rău animalelor tale.

– Așa este, răspunse ea, printre dinți. Vreau să-mi repar

greșeala și, ca să mă ierți, aș fi încântată dacă ai accepta o invitație la cină mâine seară.

Ezită o clipă, apoi se grăbi să adauge:

– Vor fi invitați și Pop și Marshall. În timp ce el o privea amuzat, ea crezu o clipă că o va refuza.

– Mă rog, vin cu plăcere. La ce oră sunt așteptat? întrebă el zâmbind.

Dintr-o dată, fu luată pe nepregătite. Șovăi puțin, apoi răspunse repede:

– După spectacol.

– Fir-ar să fie, cât mi-ar plăcea să mă cert și eu cu ea! zise O'Brien râzând ironic. Se pare că Tanya este un adevărat maestru în ale bucătăriei!

Fata nu luă în seamă remarca și se îndepărtă cu capul sus, mulțumită că reușise să-și ducă la bun sfârșit demersul.

A doua zi după-amiază, Tanya se duse în oraș să facă niște cumpărături pentru cină. Spre deosebire de ceilalți oameni de circ, nu se simțea niciodată stânjenită când înfrunta lumea exterioară. Poate că asta ținea și de faptul că arăta ea însăși ca un om normal.

În timp ce umplea căruciorul, surprinse o discuție între două menajere aflate un pic mai departe, pe aleea centrală a raionului. Nu le dădu prea multă atenție până când una dintre ele făcu o remarcă nepotrivită cu privire la Caroline,

femeia tatuată, care se afla întâmplător în același supermarket. Tanya se înfurie rău. Dacă n-ar fi știut că acest gen de meschinării n-o deranjau cu nimic pe Caroline, n-ar fi ezitat o clipă să se ducă să le apostrofeze pe cele două bârfitoare. Stăpânindu-și enervarea, se mulțumi să-i arunce o privire ucigașă uneia dintre ele înainte de a le întoarce spatele și a se îndrepta spre casă.

După o matură gândire, alegerea ei se opri până la urmă la mâncarea favorită a lui Pop, chili "Cincinati". După ce ajunse acasă cu cumpărăturile, le aranjă în bucătărie astfel ca, după reprezentația de seară, totul să fie aproape gata înainte de venirea invitaților.

După spectacol, îi luă ceva timp să-și aleagă o ținută corespunzătoare. Se hotărî până la urmă la o bluză brodată, adusă din Mexic la turneul de anul trecut, și o asortă cu o fustă lungă din catifea neagră. În timp ce își aranjă părul și apoi se pregăti să-și coloreze buzele cu un pic de roz, se opri brusc. De ce se străduia atât de mult pentru Wade Broderick? Nu merita!

Marshall sosi primul. După ce o complimentă apropo de toaletă, adulmecă mirosurile ce veneau din bucătărie, cu mare poftă.

– Ai niște metode culinare nu prea ortodoxe, dar cu toate astea rămâi o maestră în materie, Tanya, îi spuse el.

Modul tău de a combina între ele felurile de mâncare tipic naționale mă surprinde întotdeauna la fel de mult.

– Oh, accept cu plăcere acest compliment venit din partea unui membru al Înaltei Nobilimi Britanice! îi răspunse ea tachinându-l.

– Haide, Tanya, știi bine că povestea asta face parte din personajul meu.

– Minciuni! Îți cunosc secretul și dacă într-o zi voi avea nevoie de mulți bani, voi ști cum să te șantajez. Gândește-te numai ce mutre ar face ceilalți dacă ar afla că am văzut un blazon absolut autentic pe scrisoarea aceea pe care ai primit-o de la ...

– Ajunge, Tanya, o întrerupse sec omulețul.

– Iartă-mă, murmură Tanya, stânjenită. Uneori, nu știu să tac. Dar, la urma urmei, de ce ar fi o crimă să ai origini aristocratice? Toată lumea îți spune de altfel lord Marshall, totuși!

– Da, dar fiecare crede că mi-am construit personajul. Dacă ar descoperi adevărul, n-ar mai fi la fel.

– Înțeleg, spuse ea, fără ca totuși să priceapă raționamentul prietenului său. Trăim într-o lume foarte ciudată, adăugă ea oftând.

– Într-adevăr, ciudată, repetă Marshall cu o expresie crispată. Ce poate fi, într-adevăr, mai bizar decât să vii pe

lume într-o familie căreia îi este atât de rușine cu tine, încât te ține departe de ochii lumii, într-o aripă separată a castelului său. Până într-o zi când, sătul de atâta umilință, ajungi să te răzvrătești și ... părinții tăi acceptă în sfârșit să te trimită la universitate, cu singura condiție să folosești un nume fals. Astea da, moravuri ciudate! ...

– Și mama ta avea aceeași atitudine josnică?

– Mama se temea atât de mult să nu aduc atingere prestigiului dragilor mei frați și surori, încât nici nu vroia să-mi accepte existența. În schimb, când a fost vorba de semnat niște hârtii pentru moștenire, n-au ezitat să facă apel la mine. Fiind primul născut, sunt legatarul privilegiat. Așa că, într-o zi m-am hotărât să plec cât mai departe de această blestemată familie. Și am găsit aici, printre străini, toată bunăvoința de care n-am avut niciodată fericirea să mă bucur în familia mea.

– La fel s-a întâmplat și cu mine, spuse Tanya. Cei de aici ar fi putut să se debaraseze de mine plasându-mă într-o familie adoptivă sau vreo instituție pentru orfani.

– Iată-ne deci fericiții supraviețuitori ai căilor întortocheate ale destinului!

În clipa aceea, auziră zgomot în antreu. Tanya se întoarse și-l zări pe Wade, care zâmbea,în ușa care rămăsese întredeschisă. De când stătea oare acolo? Stânjenită, îi făcu

semn să intre.

– Marshall mi-a spus că vă cunoașteți, nu-i așa?

– Ne-am mai întâlnit în cortul clovnilor, într-adevăr, răspunse Wade adresându-i un gest amical piticului. Am discutat de altfel lucruri foarte interesante despre arta pantomimei.

– Apropo, ce părere ai despre ultimul număr al lui Gogo? îl întrebă Marshall.

– Îmi place mult. Este într-un fel o adaptare după sceneta care i-a adus lui George L. Fox celebritatea, nu-i așa?

– Adevărat? Nu te credeam atât de documentat asupra subiectului.

– De fapt, sunt un adevărat fanatic în domeniu.

– Și ce mai ești altceva? întrebă piticul, făcând ochii mici.

– Iartă-mă, nu înțeleg ce vrei să spui ...

– N-ai nimic în comun cu ceilalți mecanici. De aceea, voiam să descopăr și alte fațete ale personajului tău. Nu ești cumva vreun spion în solda Circului Cookson?

Uluită, Tanya nu mai făcu niciun gest. De ce era Marshall dintr-o dată atât de ostil față de Wade? Ai fi putut crede că vede în ochii lui de pitic privirea belicoasă a unui tată căruia îi este prezentat pentru prima oară iubitul fiicei sale.

– Nu sunt spionul nimănui, zise el. Nu mă tem de

muncă grea și-mi convine perfect să lucrez într-un circ, pentru că ador să călătoresc. Asta îmi doresc!

Tonul vocii sale demonstra că spune adevărul, așa că Marshall încuviință din cap. Nu părea însă total mulțumit de răspunsul tânărului.

– În trupa noastră, spuse el, Pop a dat întotdeauna o șansă cuiva care muncește cinstit.

– Este lăudabil din partea lui și nici nu vreau mai mult, spuse Wade. Spre marea ușurare a Tanyei, Pop sosi din fericire înainte ca Marshall să poată relansa discuția.

În timpul cinei, ea rămase tăcută și nu-și spuse nicio părere asupra vreunui subiect. Cei trei invitați nu mai conteneau cu elogiile în privința mâncării pe care ea o pregătise, chiar și Marshall care de obicei nu avea decât dispreț pentru mâncărurile tradiționale mexicane.

– Ce mirodenii ai folosit? o întrebă Wade, când îl servi a doua oară. Este diferit de chili pe care-l mănânc de obicei. Ai vreun secret anume?

– Nicidecum, răspunse ea. Pun, printre altele, chimen, scorțișoară și câteva foi de dafin.

– Este un deliciu! o complimentă el.

– Tanya este o bucătăreasă desăvârșită, interveni Pop. Când avea doisprezece ani, a decretat clar că mâncarea de la cantină îmi dădea durerile de stomac de care mă

plângeam, așa că și-a pus în cap să învețe pe lângă femeile care găteau. De atunci, amestecă în felul ei toate condimentele din lume, retușează toate felurile de mâncare și rezultatul este excepțional. Oricum, își atinge întotdeauna scopul propus. V-ați dat seama cu toții de asta, în alte domenii decât ale bucătăriei!

– Cu siguranță! răspunse Wade vesel. Trebuie spus că nu este lipsită de caracter!

– Sigur, dar este blândețea întruchipată față de orice om sau animal care suferă. Am auzit că ieri ai avut o asemenea experiență amară, nu-i așa?

– Am crezut că sunt prada unei adevărate tigroaice!

– Astăzi, în schimb, văd că este liniștea de după furtună! îl ironiză Pop.

– Voi, ăștia doi, nu vreți să încetați cu comentariile? interveni Tanya, vexată de ironiile ce se făceau pe seama ei.

– O prințesă ca tine trebuie să știe de glumă! replică Wade cu amabilitate.

– Ai găsit cuvântul potrivit, zise Marshall. Tanya este o adevărată prințesă care domnește peste micul regat al Circului Peeples, dar care ar fi viața ei în afara frontierelor acestui regat?

Când piticul rostea cu emfază această frază misterioasă, schimbă o privire complice cu Wade. Tanya, care nu mai

înțelegea nimic, se simțea parecum exclusă din secretul pe care cei doi păreau să-l împărtășească.

– Ei bine, cred că mă voi duce la culcare, spuse Pop întinzându-se. Mâine, va trebui din nou să ne facem bagajele și drumul va fi lung până la Claremore.

Adăugă, întorcându-se spre Tanya:

– Nu te culca târziu, fetițo.

Wade profită, pentru a se ridica la rândul lui.

– Plec și eu la culcare. Nu vreau să-mi atrag fulgerele lui Flat Iron, dacă voi întârzia mâine dimineață.

– Apropo de asta, reluă Pop, voiam să-ți spun că Flat îți apreciază mult munca. Mecanicii buni sunt atât de rari în zilele noastre, încât ține neapărat să te păstreze în echipa lui. După ce plecară invitații, Tanya nu-și putu găsi repede somnul. Se gândea la acele cuvinte cu subînțeles care jalonaseră discuția, spre sfârșitul serii.

La ce vor fi făcut aluzie invitații ei când o calificaseră drept prințesă?

Și ea, de ce se supărase, din moment ce părea limpede că Wade vrusese doar să glumească?

În sfârșit, de ce regreta acum că, la început, îl judecase greșit pe Wade?

Capitolul 6

În zilele care urmară, în timp ce trupa plecase din Kansas și se mutase în Oklahoma, Tanya avea impresia că vede peste tot silueta musculoasă a lui Wade. Chiar dacă admitea cu ușurință că, într-un circ atât de mic, este firesc să te întâlnești frecvent cu aceeași persoană, simțea în fiecare clipă prezența tânărului. În ciuda unei atitudini mereu amabile și zâmbitoare, Wade nu se oprea niciodată să discute cu ea, și asta spre marea dezamăgire a fetei.

Ea care până acum nu folosise niciodată vreun artificiu pentru a atrage privirile bărbaților, devenea din zi în zi mai cochetă. Se surprindea adeseori examinându-se în oglindă, îndoindu-se uneori de minunatele reflexe arămii ale

părului său, sau de ochii negri tulburători.

Dar, poate că el prefera blondele? Nu fusese sensibil la farmecul ei atunci când se coafase cu acea perucă blondă pentru a o înlocui pe Shirley?

Tanya simțea încolțindu-i în suflet gelozia de câte ori îl zărea pe Wade discutând cu o femeie din trupă. Își dorea mai mult decât orice pe lume să devină prietena lui ... sau mai mult.

Abia după o săptămână, după ce circul își instalase cortul pe un teren de la periferia orașului Oklahoma City, avu ocazia să-i vorbească.

Pe Moon îl doborâse o gripă și Charlie suferea de un lumbago, așa că trebui să se ocupe de curățenia cuștilor.

Wade o surprinse pe Tanya în plină activitate. Fata se străduia s-o convingă pe Moana, o leoaică, să se deplaseze pentru ca să poată curăța partea de cușcă rămasă murdară. Nu era un lucru ușor, pentru că animalul, ca toate animalele sălbatice, detesta apa.

– Nu te sperie nicio muncă, după cum se vede, zise el apropiindu-se.

Încurcată, dresoarea își simți inima bătând nebunește.

– Moon și cu Charlie sunt bolnavi, răspunse ea pe un ton calm, stăpânindu-și emoția. Trebuie să ne descurcăm.

– Îți admir conștiința profesională, dar nu se poate

spune la fel despre toată lumea.

– Oh, asta nu mă deranjează, să știi.

– Ar fi de-ajuns totuși să se reorganizeze un pic planificarea lucrărilor, pentru ca să nu fie mereu aceleași persoane care-i înlocuiesc pe cei absenți.

Tanya se crispă imediat.

– Pop își cunoaște meseria și n-are nevoie de sfaturile tale! spuse ea supărată.

– Nu fi atât de impulsivă, nu era decât o sugestie!

– Nu-mi place să-l critici pe Pop! mormăi Tanya. El s-a ocupat întotdeauna de mine și ...

– Presupun că la fel au făcut toți ceilalți artiști care te înconjoară, nu-i așa?

– Exact, sunt niște oameni cumsecade și eu îi apreciez enorm!

– Și acesta este un motiv ca să te omori cu munca așa cum faci? De când nu ți-ai mai luat o zi liberă?

– N-am nevoie. Îmi este de-ajuns că mă odihnesc iarna și apoi, detest lenevia! ripostă ea.

– În privința asta, nu este nicio îndoială și se pare că munca într-adevăr îți prieste, adăugă el privind silueta suplă a fetei. Tanya roși, în timp ce privirea lui Wade poposi pe buzele ei cărnoase.

Brusc, însă, el își reveni și spuse:

– Morris Vaughn m-a rugat să vin să te ajut. De unde să încep?

În ora care urmă, cei doi tineri lucrară într-o liniște amicală întreruptă doar de sfaturile și explicațiile Tanyei privind mecanismele de deschidere ale cuștilor.

După ce hrăniră animalele, se amuzară observând comportamentul Moarei, care-l privea languros pe Leopold. Bătrânul leu, măgulit, părea să-i răspundă plimbându-și mândru coama prin spatele gratiilor cuștii.

– Oare farmecul acestui bătrân cuceritor o mai avea efect? întrebă Wade.

– Leii păstrează o activitate amoroasă intensă până în ultimele lor zile de viață, comentă Tanya. Dacă ar fi om, Leo ar avea acum optzeci de ani. Iarna trecută, s-a împerecheat cel puțin de două ori. În afara sezonului, i-l încredințez acum lui Lars Larson, omul care m-a învățat tot ce știu în meseria mea, și care conduce o crescătorie de animale nu departe de Sarasota.

Wade începu apoi să privească tigrul care se plimba nervos prin cușca sa și-i fixa pe cei doi tineri.

– Bietul animal, nu va cunoaște toate bucuriile libertății, rămânând aici în captivitate, obligat să facă tumbe ca să-și câștige hrana.

– Eu sunt convinsă că, dimpotrivă, este mult mai fericit

aici decât în junglă! replică Tanya. De ce ar regreta foamea și bolile inerente vieții în sălbăticie? Ar trebui să vezi în ce stare se află acele nefericite feline când sunt capturate! Le ies coastele prin blană de slabe. Aflate într-un circ, nu riscă niciodată să moară de foame și sunt tratate la cea mai mică alertă de boală. În plus, iarna sunt și mai liberi, pentru că pot ... în sfârșit ... înțelegi tu ...

– Nu, zău că nu înțeleg ... zise Wade pe un ton malițios.

– Pot să se împerecheze, asta este ... spuse ea bănuind că o tachinează.

– Oricum, eu prefer să fiu liber, mulțumesc pentru asemenea "favoruri", oricare ar fi celelalte riscuri!

– Dar vezi, tu nu ești leu! În realitate, sunt niște ființe nonșalante. De altfel, în sălbăticie, doar femela vânează și asigură astfel supraviețuirea speciei.

– Închipuiește-ți că n-aș dezaproba așa ceva! glumi el.

– Reacția ta nici nu mă miră! Nu ți-ar displace ca o femeie să ți se supună orbește, nu-i așa?

– Mă rog ...

Facu o pauză, apoi reluă:

– Discuția noastră ia o întorsătură puțin cam spinoasă. Mai degrabă vorbește-mi despre tigrii tăi ...

Tanya se simți ușurată de inițiativa lui și spuse:

– Bennie se pare că nu se teme de foc, răspunse ea, așa

că m-am hotărât ca, în iarna asta, să-l dresez pentru numărul de trecut prin cercul în flăcări. Până în primăvara viitoare, sper că va face parte integrală din program. Ar fi o crimă să nu arătăm un animal atât de splendid.

Tanya șovăi o clipă apoi, privindu-l pe Wade, nu se putu abține să nu-l întrebe care erau planurile lui pentru perioada de iarnă.

– Nu știu încă, răspunse el. Este mult prea devreme ca să mă gândesc. Până atunci, pot apărea o mulțime de evenimente.

– Ai pe undeva o familie?

– Este cumva un mod ocolit de a mă întreba dacă sunt însurat, Tanya? replică el.

– Bineînțeles că nu, nici nu mă privește!

Ezită un pic, apoi adăugă:

– Dacă tu însuți ai ridicat această problemă, îmi permit să ți-o pun.

– Nu, nu există nicio soție care să mă aștepte cuminte undeva și, de altfel, n-am niciun plan în această privință, într-un viitor apropiat. Sunt un solitar din fire și, în consecință, n-am niciuna dintre calitățile care ți se cer ca să devii soț bun. Dar ... mi s-a spus că artiștii ambulanți nu pun niciodată întrebări privind viața privată, nu-i așa?

Tanya deveni stacojie sub privirea inchizitoare a lui

Wade.

– N-am vrut să fiu indiscretă, Wade. Cred că, pentru noi, ar fi de-acum timpul să îngropăm ... "securea războiului" și să devenim pur și simplu buni prieteni. Voiam doar să știu mai multe despre tine ...

În ciuda bunelor intenții pe care părea că le predică, vocea ei avea aceleași intonații arogante. Așa că fu mirată când Wade, venind încet spre ea, îi spuse:

– Și eu vreau să devenim prieteni, Tanya. Din păcate, pentru noi acest lucru s-ar putea dovedi periculos.

– Nu înțeleg, Wade ...

– Adevărat? Și totuși, trebuie să-ți fi dat seama de ceva ... În fine, Tanya, nu-ți închipui ce dorință poate trezi unui bărbat acest zâmbet strălucitor, pielea aceasta atât de catifelată și acest păr minunat? ...

El întinse mâna și, când ea se grăbi să-și ascundă sub caschetă o șuviță rebelă, Wade o opri cu un gest:

– Nu, nu-ți ascunde acest păr minunat pe care am dorința nebună să-l mângâi, încă din prima zi când te-am văzut!

Dresoarea rămase pur și simplu hipnotizată de căldura vocii și de blândețea privirii lui. Așa că nu protestă când îi scoase cascheta. Sub privirea vrăjită a lui Wade, părul des se revărsă în valuri mătăsoase pe umerii Tanyei.

El începu s-o mângâie îndelung și, prinzându-i apoi fața în mâini, se aplecă și-i șopti cu o voce alterată:

– Cine ar fi bănuit că atâta înverșunare ascunde o asemenea blândețe când ești mângâiată? În tine nu există cumva două femei? Tanya – furia și Tanya – tandrețea?

Subjugată de cuvintele lui Wade, Tanya rămăsese fără glas, incapabilă să reziste. Wade, cu un geamăt, o cuprinse de umeri și o strânse cu putere la piept, apoi o sărută cu pasiune. De îndată ce Tanya simți atingerea buzelor lui, avu impresia că-i fuge pământul de sub picioare și n-ar fi vrut pentru nimic în lume ca acest sărut să se termine. Toate simțurile și emoțiile ei erau trezite de o plăcere intensă, când în sfârșit Wade o eliberă.

Tanya ghici atunci în ochii lui tot focul care ardea în spatele albastrului lor glacial.

– Dumnezeule, Tanya! spuse el, încă tremurând de dorința pe care nu reușea să și-o stăpânească, n-aș fi crezut că mă vei tulbura atât! ... Dar prefer să ne oprim aici ... n-ar fi deloc rezonabil să cedăm atracției dintre noi. Amintește-ți cărțile de tarot, ai tras Spânzuratul, nu-i așa? Află că un bărbat în trecere pe aici călătorește singur. Nu vreau să te văd nefericită, ești mult prea tânără și mult prea vulnerabilă ca să investești într-o aventură fără viitor! ...

O sărută din nou, dar de data asta fără niciun pic de

pasiune, un sărut tandru pur și simplu, apoi dispăru. Tanya se trezi că rămăsese singură, cu tot trupul arzând de dorință neîmplinită și cu mintea complet tulburată de ceea ce se întâmplase.

Mai târziu, după ce își mai recăpătase cât de cât calmul, o cuprinse un profund sentiment de frustrare. Nu avusese parte niciodată până acum de o asemenea umilință. De ce rămăsese pasivă când îl văzuse pe Wade că se îndepărtează?

Altădată, ar fi reacționat violent auzindu-i micul discurs condescendent pe care i-l debitase. Ce ar trebui oare să facă încât să se poată răzbuna pe el din cauza acestui afront?

Răspunsul îl găsi după o noapte albă. Era atât de sigură de reușita planului ei, încât își regăsi imediat buna dispoziție.

***

Când îl văzu pe Wade, se prefăcu a fi uitat totul despre incident, ceea ce pe Wade îl liniști.

În modul cel mai firesc, îl invită din nou la cină, împreună cu Pop și Marshall, așa că el nu avea de ce să nu accepte.

– Adu și o sticlă de vin bun, îi propuse ea. O să gătesc niște feluri italienești. Dar nu cheltui prea mult, un vin roșu californian va fi foarte bun!

Lui Wade i se păru că fata reținuse avertismentul lui de zilele trecute, și nu vrusese s-o jignească refuzându-i invitația, la urma urmei amicală.

Totuși, avea în continuare dorința irezistibilă de a o vedea și nu se putu abține să se ducă să admire numărul de dresură al Tanyei. Când la sfârșitul spectacolului publicul o aplaudă frenetic pe dresoare, Wade avu un imens sentiment de mândrie. Tanya era într-adevăr excelentă și atât de ... irezistibilă!

Ce naiba i se întâmpla? se întrebă Wade. Nu era obiceiul lui să se lase atât de impresionat de o femeie. Se miră, singur de nerăbdarea cu care se pregătea pentru cina din seara aceea, gândindu-se că era ridicol să aibă acest comportament de adolescent la prima lui întâlnire ...

În timp ce se apropia de rulota Tanyei, i se păru ciudat că nu aude zgomot înăuntru. Dar poate că venise mai devreme și probabil era primul venit.

Bătu la ușă, trăgând cu urechea; auzi muzică și recunoscu imediat un vals de Chopin.

"O alegere neobișnuită pentru o artistă de circ!" gândi el, regretând imediat această constatare care denota cel mai

clar snobism.

Câteva clipe mai târziu, Tanya îi deschise. Era îmbrăcată într-o fustă lungă vaporoasă și un corsaj alb decoltat larg pe umerii ei grațioși. Fu imediat cucerit de zâmbetul ei cald când îl invită să ia loc pe canapea.

Tanya era volubilă și amabilă și el se amuză la gândul că ea nu avea în niciun caz de ce să le invidieze pe femeile din înalta societate unde el era adeseori invitat.

De fapt, farmecul Tanyei acționa atât de puternic asupra lui încât, o clipă, avu impresia că fusese vrăjit.

– Mă tem că, astă-seară, vei fi singur în compania mea, îl anunță ea turnându-i primul pahar de vin. Pop s-a culcat, l-a doborât gripa asta pe care o are toată lumea, iar Marshal m-a anunțat că nu vine. A trebuit să-și viziteze un prieten la spital și este obosit.

După o scurtă pauză, adăugă cu un zâmbet fermecător:

– Sper că nu te deranjează?

Wade, neștiind prea bine ce să creadă despre această expresie ingenuă, nu-și putu desprinde o vreme privirea de buzele ei cărnoase.

– Nicidecum, răspunse el vesel. Ador mâncarea italienească și mărturisesc că am o foame de lup!

Mai târziu, după ce termină specialitățile gătite de Tanya, Wade îi admiră mult talentele culinare.

– După o asemenea masă de gală, mâncarea de la cantină mi se va părea o rație de subzistență!

– Recunosc că, de o vreme, la cantină se mănâncă foarte prost, spuse ea râzând. Și este de neînțeles, pentru că bucătarul nostru, Cookie, este printre cei mai buni în meseria lui.

Spunând acestea, Tanya îi mai turnă un pahar de vin și-i propuse un toast pentru însănătoșirea grabnică a lui Pop.

Cei doi continuară apoi să flecărească veseli; spre surprinderea lui Wade, dresoarea era foarte vorbăreață și i se destăinuia cu ușurință.

– Știi, Wade, pentru cei mai mulți dintre oamenii din trupă, am rămas fetița pe care au cunoscut-o de mică, dar nu mai sunt atât de nevinovată pe cât s-ar crede! Am avut deja câteva aventuri cu băieți de vârsta mea dar, de fapt, sunt atrasă mai mult de bărbați mai maturi ...

Wade rămase fără glas, uluit de o asemenea mărturisire.

Tanya se apropiase de el într-atât încât putea s-o atingă fără să facă vreun gest și, încetul cu încetul, perfumul ei îl amețea.

– Ochii tăi de pisică mă fascinează, nu se putu el abține să-i mărturisească.

– Ai grijă, răspunse ea încet, aș putea să te zgârii!

Se aplecă, atât de aproape, încât el îi simți răsuflarea caldă pe obraz.

– Ai tăi au culoarea cerului Floridei într-o după-amiază de vară, adăugă ea privindu-l languros.

Închise ochii, și Wade profită de ocazia care i se oferise și își apropie buzele de ale ei.

Avea impresia că primește în sfârșit o recompensă pe care o aștepta de la începutul serii.

Tanya îi răspunse la sărut înnodându-și brațele în jurul gâtului lui, și începu să-i mângâie voluptuos părul.

Îmbrățișarea lor deveni mai insistentă și sărutul mai pătimaș. Părea că nimic nu-i mai poate opri în timp ce alunecau încet pe canapea.

Tanya, simțind că ora răzbunării ei se apropia îl lăsă pe Wade s-o mângâie cu pasiune pe gât, pe umerii goi apoi, cu un gest lasciv, îl îndemnă să se întindă lângă ea.

Plănuind această ispită, devenea ea însăși sclava acestui joc al seducției, sau poate că alcoolul o făcea să-și piardă capul?

Acum însă era prea târziu să dea înapoi și Wade, cuprins de flacăra pe care Tanya o aprinsese în el, începea s-o dezbrace. Când degetele lui pricepute începură să-i străbată cu înflăcărare corpul până în locurile cele mai secrete, Tanya se înfioră ca sub acțiunea unui curent

electric. Absolut confuză, îl ajută și ea să se dezbrace și, în clipa când el fu aproape s-o posede, Tanya, cu ultimele-i puteri, îi șopti la ureche:

– Este pentru prima oară, Wade ...

Tânărul încremeni, stupefiat.

– Vorbești ... vorbești serios, Tanya?

Surprinsă de asprimea vocii lui, ea adăugă, ezitant:

– Este ... este atât de important pentru tine?

– Important ...? reluă el, descumpănit. Dar drept cine mă iei, Tanya? Adineauri, mi-ai spus că nu ești la prima experiență, totuși ...

Wade părea furios. În ceea ce o privea, fata ar fi dorit să-l facă să înțeleagă că-l alesese să-i fie primul amant, dar mândria o împiedica.

După un moment de tăcere stânjenitoare, se ridicară amândoi și, evitând să-și întâlnească privirile, se îmbrăcară în tăcere. Tanya, adunându-și toată demnitatea, se îndreptă spre bucătărie să facă o cafea.

– Wade, nu trebuie să faci o dramă din asta! spuse ea când fu sigură că vocea nu-i va trăda suferința.

– Îmi pare rău, Tanya, mormăi el. Ar fi trebuit să bănuiesc ... Nu ți-a plăcut mica mea mustrare de ieri, nu-i așa?

Fata ascultă fără să răspundă nimic, cu buzele strânse.

– Probabil că ți-am părut arogant, moralizator sau chiar snob ... Dar află totuși că nu voiam să am o aventură, abia te-am cunoscut! ... Și apoi, dă-ți seama, ne despart zece ani!

– Și este important, când doi oameni se iubesc?

– Dacă n-ar fi vorba decât despre diferența de vârstă! Ce aș putea să-ți propun în schimbul vieții liniștite, protejate, pe care o ai aici, în sânul circului? Mâine sau peste o lună, nu voi mai fi aici și nu vreau să tulbur echilibrul fragil al vieții tale, asta-i tot! ...

– Poate că ... este deja prea târziu ... șopti ea.

– Nu cred ... Mă vei uita ușor în brațele unui bărbat de vârsta ta. Cel puțin, acela nu va avea poate o viziune dezamăgită asupra lumii.

Spunând acestea, se ridică fără să mai aștepte cafeaua și plecă repede.

Rămânând singură și descumpănită, Tanya se prăbuși pe canapea și izbucni în lacrimi strângând în brațe leul de pluș, ultimul vestigiu al unei copilării dispărute pentru totdeauna.

Capitolul 7

Tanya stătea la masă în cantină, cu o ceașcă de cafea neagră în mână. Asculta distrată zvonul conversațiilor din jurul ei și se simțea ciudat de singură, ca și cum un zid de netrecut o despărțea de prietenii în mijlocul cărora se afla.

Întreaga trupă sărbătorea cea de a șaizeci și șasea aniversare a lui Pop și niciunul dintre membri n-ar fi dorit să lipsească de la eveniment. Astfel, de la cel mai umil muncitor la cel mai celebru artist, toți fuseseră de acord să organizeze o sărbătoare, în ciuda perioadei prea puțin prospere prin care trecea circul.

Lucrul cel mai greu a fost acela de a-l atrage pe Pop la cantină. Când în sfârșit acesta apăru, avu surpriza să

găsească aici întreaga trupă. Apariția lui declanșă un concert de "La mulți ani", acompaniat de urări sonore care-l luară pe nepregătite. Bătrânul director, mai emoționat decât ar fi vrut să recunoască, le mulțumi tuturor în felul lui ursuz.

Cookie, bucătarul, pregătise pentru această ocazie o prăjitură uriașă decorată cu cremă de migdale, precum și faimosul lui punci de fructe și parfumat cu scorțișoară, al cărui secret îl păstra cu sfințenie.

Vesela adunare era în toi și, pe rând, toți membrii trupei veneau să profite de sărbătoare, fiecare urmându-l pe altul pentru a nu lăsa publicul de după-amiază fără mici spectacole în aer liber.

De ce era Tanya atât de nerăbdătoare ca prietenii ei să plece în sfârșit? În adâncul sufletului, își dorea să se termine odată această veselie. "Ca să nu trebuiască să înfrunte glumele îndoielnice ale mecanicilor și celorlalți amici, măcar să mă prefac că particip la buna dispoziție generală!" își zise ea .Ce se întâmpla cu ea? Doar era înconjurată de toți cei pe care-i aprecia de obicei!

Și de ce se încăpățâna să rămână cu privirea ațintită spre intrare, în speranța că în orice clipă îl va vedea apărând pe bărbatul acela înalt cu ochii de culoarea cerului? Și chiar dacă ar veni, cu siguranță, Wade n-ar veni spre ea. La drept

vorbind, ea nu-i dăduse deloc posibilitatea de a-i vorbi, în ultima vreme. De câteva ori când nefericitul încercase s-o abordeze, îl ignorase într-un asemenea fel, încât disprețul față de el nu lăsa loc de nicio îndoială. Și Tanya avea ferma intenție de a persevera în această atitudine, chiar dacă bârfele erau în floare printre colegii ei. Fiecare interpreta într-un mod mai mult sau mai puțin eronat neînțelegerile dintre cei doi tineri.

Alice tocmai spusese ceva, iar Tanya, care ședea alături, răspunse distrată, chiar dacă nu auzise niciun cuvânt. Uriașul Tim, aflat și el prin preajmă, asculta cu amabilitatea lui obișnuită eternele povești despre isprăvile sportive ale lui Pop, de pe vremea când acesta era boxer. Cât despre Marshall, cățărat pe mai multe perne, discuta aprins cu bucătarul despre modul cel mai bun de a prepara tocana de oaie "a l'anglaise".

Mai mulți mecanici se adunaseră în jurul unei mese și se întreceau în glume îndoielnice. Tanya, obișnuită cu acest gen de atitudine necioplită și grosolană, încerca să-i ignore.

Familiile Rodrigues și Zorbi se așezaseră la o altă masă și discutau veseli într-un dialect absolut deosebit, pentru că nici unii nici alții nu se exprimau în engleză, ci într-o limbă hibridă, atât de caracteristică actorilor ambulanți, veniți de peste tot, în care fiecare asocia din plin gesturile cu

cuvintele.

Din când în când, privirea Tanyei o întâlnea pe cea a fiului mai mare al familiei Zorbi, care o privea pe furiș. Dar, indiferentă la zâmbetul lui strălucitor, își întoarse repede capul. Cu doi ani mai mare decât ea, tânărul era foarte seducător, cu tenul lui măsliniu și ochii negri. Nu cu mult timp în urmă, ar fi fost fără îndoială măgulită s-o curteze, dar astăzi, nici nu-i păsa de el.

Ce se întâmplase cu ea, ce se schimbase de numai înfumuratul acela de Wade îi bântuia gândurile?

– S-a întâmplat ceva? o întrebă Tim, uriașul.

Cei mai mulți oameni erau impresionați de înălțimea lui Tim, dar Tanya, dimpotrivă, se simțea în perfectă siguranță în preajma lui, și asta încă de când era mică. Într-adevăr, într-o zi, pe când era doar un copil, fusese cât pe ce să cadă în timpul unei lecții de călărie. Tim o prinsese atunci în ultima clipă și o suise pe umerii lui lați. De atunci, dresoarea știuse că uriașul va fi mereu prezent s-o salveze, la cel mai mic pericol.

– Sunt un pic obosită, atâta tot, răspunse ea, zâmbindu-i prietenului ei. Turneul acesta a fost cam agitat, nu-i așa?

– Da, ai dreptate, răspunse Tim cu un aer trist. Și nu se poate spune că am bătut recordul câștigurilor. Până și

George Green n-a mai primit niciun bacșiș la standuri. Și apoi, nu contractele cu municipalitatea ne vor umple portofelele. Pe Camera de Comerț sau pe alte sindicate, nici atât nu te poți baza în vânzarea biletelor. Oamenii aceștia se mulțumesc doar să ne elibereze permisul de instalare și atât. La fel o să fie toată săptămâna aici, la Fort Worth. Totuși, sunt sigur că ne-am fi putut descurca să mergem la Houston; acolo, de obicei vin mai mulți spectatori.

– Dar ce tot spui? Sigur că o să mergem la Houston! Vom avea spectacol vinerea viitoare, în locul circului Martinez, care a fost victima unui incendiu. Contractul s-a semnat acum două-trei săptămâni!

– Ești sigură? M-am uitat pe itinerar azi-dimineață și, aparent, nimic n-a fost modificat.

– Ce naiba, doar am avut contractul sub ochi! insistă ea.

Mai înainte chiar ca ea să poată continua, Pop ceru să se facă liniște, lovind cu linguriță într-o ceașcă.

De îndată ce își termină discursul de mulțumire, urmară mărturiile de simpatie făcute atât de spontan încât, de data asta directorul nu putu să mai ascundă că este emoționat până la lacrimi.

În timp ce Tanya era atentă la eternele văicăreli ale Octaviei, Wade apăru în sfârșit. Tanya, care-l zărise, începu

o conversație însuflețită, spre marea surprindere a cărturăresei.

Câteva clipe mai târziu, după ce salută pe toată lumea, tânărul se apropie de ea. Tanya îi recunoscu imediat apa de toaletă cu un ușor parfum de lămâie. Aplecându-se spre ea, îi șopti la ureche:

– Vreau să-ți vorbesc, Tanya. Ne întâlnim peste cinci minute în fața cantinei ...

Ea ar fi preferat să înfrunte un tigru feroce decât să trebuiască să-i vorbească, dar Wade se eclipsase atât de repede, încât nu avusese timp să reacționeze.

Deocamdată, el se dusese să bea un pahar cu vreo câțiva mecanici și părea atât de bine integrat printre ei, încât Tanya resimți o profundă ranchiună față de el.

"N-o să-ți cânt niciodată în strună, domnule Wade Broderick! Nici astăzi, nici mâine!" gândi ea, hotărâtă.

În ciuda acestei hotărâri însă, curând se ridică, spunând că pentru ea este timpul să plece și să se pregătească pentru spectacolul de seară.

După-amiaza era pe sfârșite, dar soarele încă strălucea afară. În câteva minute, petrecerea dată în cinstea lui Pop se va sfârși și rutina care preceda spectacolul își va reintra în drepturi. În timp ce Tanya ezita, căutându-l din priviri pe Wade, tânărul se apropie de ea, zâmbindu-i cald. "De ce am

venit oare aici?" se întreba ea. În adâncul sufletului, puse asta pe seama curiozității. Doar dacă nu cumva era un mod de a-și arăta și mai mult indiferența față de el?

– Ei bine, despre ce este vorba? întrebă ea pe un ton cât se poate de detașat.

Wade dădu din cap, vizibil exasperat, și spuse:

– Asta a durat prea mult, Tanya! Nu sunt dușmanul tău și, la urma urmei, nu-ți vreau răul!

– Nu-mi vrei răul? repetă ea, încruntându-se. Ce vrei să spui?

– Ascultă, nu suntem aici să ne jucăm de-a ghicitul. Dintr-o clipă în alta, întârziații vor ieși din cantină și se vor repezi la treburile lor; nu este deloc momentul să ne certăm. Vroiam doar să-mi cer scuze pentru purtarea mea nepotrivită din seara trecută. Dar, pentru Dumnezeu, încetează cu copilăriile astea! Nu este nevoie să mă eviți astfel de fiecare dată când ne întâlnim! Am făcut o greșeală, am înțeles, dar suntem adulți și putem să rămânem buni prieteni, nu-i așa?

Primul reflex al Tanyei fost să riposteze vehement, al doilea, să izbucnească în lacrimi. Dar, impunându-și să rămână calmă, reuși să afișeze un zâmbet cât se poate de relaxat.

– Habar n-am la ce faci aluzie, replică ea. Doar dacă ...

nu este vorba despre ... micul incident din seara aceea? Dar, de ce ai crede că, pentru mine, are o așa importanță? Te supraapreciezi, dragul meu!

– Așadar, dacă înțeleg bine, nu trebuie să facem o întreagă poveste din asta. Și cu siguranță, totul a fost numai închipuirea mea?

Din nou, Tanya se prinsese în propriul joc, așa că ridică din umeri, fals dezinvoltă.

Înainte ca el să mai poată adăuga ceva, îl salută rece și se îndepărtă, cu capul sus, fără să privească în urmă. În ciuda dorinței de a alerga să se refugieze în rulotă, reuși să meargă fără o țintă precisă până când Wade nu mai putea s-o vadă.

În seara aceea, nimeni nu-i remarcă paloarea feței și, după reprezentație, când era de acum singură în patul ei, cine ar fi bănuit că Tanya plângea în hohote?

Cu toate acestea, tensiunea dintre cei doi se mai relaxă după discuția lor. De fiecare dată când îl vedea, Tanya putea în sfârșit să se oprească și să discute cu el verzi și uscate, ca și cum ar fi fost în relații excelente.

Wade avusese dreptate când vrusese să clarifice intențiile lui în ceea ce o privește. Tanya îi respecta retroactiv sinceritatea. Dar sentimentele ei nu evoluaseră deloc ... Rămânea în continuare îndrăgostită nebunește de

el și suferea că fusese respinsă.

***

Când, vinerea următoare, trupa ajunse în plină noapte pe terenul rezervat circului din Houston, pe Tanya o așteptau alte probleme. Nu numai că nimeni nu fusese anunțat de sosirea trupei, dar autoritățile nu făcuseră niciun anunț despre sosirea Circului Peeples, în weekend.

Trebui un oarecare timp pentru a descurca toată povestea și până la urmă descoperiră că greșeala fusese făcută de Pop. Contractul semnat și însoțit de cecul de rezervare nu ajunsese niciodată la Houston.

Jerôme, cel care era responsabil cu relațiile publice, era un pachet de nervi și nefericitul Pop fierbea. Ca de fiecare dată, Jerôme venise mai înainte, umpluse orașul de afișe și aranjase câteva interviuri cu presa locală. Și toate astea, degeaba.

Tanya pricepu repede că responsabilitatea unei asemenea greșeli nu era decât consecința zăpăcelii lui Pop. Sau, pur și simplu, uitase.

Când auzise despre turneul la Houston, ea însăși

pregătise contractul pentru ca Pop doar să-l semneze. Directorul îi promisese că va pune scrisoarea la poștă chiar în după-amiaza aceea, dar n-o făcuse.

Dresoarea avu curând confirmarea faptelor. Scotocind prin buzunarele impermeabilului bătrânului Pop, găsi plicul neatins. Lucru curios, Pop nici nu-și făcuse griji că nu primise nicio confirmare din partea Comitetului de organizare a spectacolelor din Houston.

Decât să-l confrunte pe director cu dovada de netăgăduit a neatenției sale, Tanya preferă să ia greșeala asupra ei. La drept vorbind, o făcu mai ales pentru a menține o oarecare solidaritate între membrii trupei și a-l scuti de necazuri pe cel pe care-l considerase întotdeauna ca pe un tată adoptiv.

De câtva timp încoace, într-adevăr, umblau o mulțime de zvonuri despre Pop, pe care unii îl acuzau că devenise senil. Sigur, dacă ar fi știut adevărul, artiștii vechi ai trupei nu i-ar fi căutat nod în papură prietenului lor de o viață, dar cu siguranță, nou-veniții nu i-ar fi iertat greșeala. La urma urmei, pe aceștia îi lega de circ doar un contract ...

Astfel, Tanya trebui să îndure cu stoicism în prezența lui Jerôme și a lui Mande, toată furia directorului. În ciuda scuzelor repetate, nefericita auzi adresându-i-se cele mai dure reproșuri.

Când în sfârșit fu singură în rulota ei, cu o ceașcă de cafea în față, se relaxă și încercă să uite incidentul neplăcut.

Încă nervoasă, tresări când auzi bătăi în ușă. Deschise și în prag îl văzu pe Wade. Într-un impuls inexplicabil, se aruncă în brațele lui. Fără să spună un cuvânt, el îi mângâie părul cu atâta blândețe, încât o liniști imediat.

– Mi s-a povestit ce s-a întâmplat ... spuse el calm. M-am gândit că ai nevoie de un prieten să te consoleze.

– Este drăguț din partea ta că ai venit, spuse ea cu o voce tremurată. Pop nu m-a menajat deloc! Am crezut o clipă că îmi va da o corecție ca atunci când eram mică!

– Dacă numai la asta te așteptai, înseamnă că scăpai ușor. În locul lui, eu ți-aș fi reținut din salariu pentru pierderile suferite. Așa că poți să te consideri fericită, ar fi putut să fie mai rău!

La aceste cuvinte, Tanya nu-și putu reține furia. Cu un gest brusc, se eliberă din îmbrățișarea lui.

– Ar fi trebuit să bănuiesc! strigă ea. Câtă îndrăzneală! Cum îndrăznești să mă critici pe mine ... ratatule! Ce ai făcut tu până acum în viața ta? Ce responsabilități ți-ai asumat?

Wade încremeni la această insultă, dar fata continuă, prea nervoasă ca să fie atentă la cuvinte:

– Nu știu adevăratul motiv al vizitei tale, dar o s-o ștergi

chiar acum! Pe viitor, să nu-mi mai ieși în cale! N-am nevoie de consolarea ta!

Wade rămase o clipă tăcut, uluit de vehemența ei.

– Iarăși ai interpretat greșit ce ți-am spus, zise el, printre dinți.

Apoi, adăugă cu răceală:

– De ce o fi trebuit să vin? Mi se pare evident că n-ai nevoie de mine.

Și dispăru imediat, lăsând-o pe Tanya amuțită de o furie cumplită împotriva ei însăși. Recunoștea și de data asta că greșise enervându-se astfel împotriva lui.

***

După ce plecă de la Tanya, Wade se duse să se calmeze plimbându-se pe câmpia ce înconjura terenul pe care era instalat provizoriu circul. Vântul dimineții care adia peste câmpiile Texasului îi răcori imediat fața și-i permise să-și pună ordine în gânduri.

Plecase atât de repede pentru a evita o discuție prea furtunoasă pentru Tanya. Simțise o violentă dorință de a o face să înțeleagă o dată pentru totdeauna și să-i înlăture

această susceptibilitate de care dădea dovadă. La drept vorbind, Wade avea o dorință nebună de a face dragoste cu ea ...

Toată săptămâna rătăcise, negăsindu-și locul. Nu dorise niciodată o femeie așa cum o dorea pe Tanya care, asemenea unui adevărat demon, folosea toate subterfugiile imaginabile pentru a-l atrage spre ea. Oare își dădea seama cel puțin, de răul pe care i-l făcea?

Când o surprindea plimbându-se prin tabără, trufașă, cu părul ei minunat fluturând în vânt, se simțea ore întregi tulburat. Wade îndura un adevărat calvar știind-o atât de aproape și, în același timp, atât de departe de el. Cu atât mai mult, gândea el, cu cât dacă n-ar fi avut scrupule, Tanya ar fi fost de acum o lună a lui.

Din păcate însă, nici nu se punea problema să se angajeze într-o relație care ar dura doar o vară, pentru a lăsa apoi în urma lui o tânără dezamăgită. El însuși avea destule cicatrice încât să se comporte cu atâta nepăsare, fără să se gândească la consecințe.

În plus, știa sigur că această viață normală îl va plictisi mai devreme sau mai târziu. Nu avea nicio problemă cu faptul că i se dădeau ordine, era doar un angajat, dar nu era în firea lui să rămână pasiv, să nu acționeze. Incompetența și risipa de energie la care asista în fiecare zi începea, de

altfel, să-l irite în cel mai mare grad. Aceste câteva săptămâni fără responsabilități îi dovediseră cât de mult îi lipseau afacerile. În această privință, cel puțin, Larry avusese dreptate.

La toamnă se va reîntoarce deci la New York, își va relua viața, cu câteva schimbări, bineînțeles. În primul rând, va termina cu mondenitățile și cu acele petreceri insipide. Își va regăsi mai degrabă vechii prieteni și-i va evita pe snobi. Zău, ce ar fi făcut Tanya în lumea aceasta? Printre ai ei este o prințesă, firește, dar cât de străină s-ar simți în jungla marilor orașe ...

Lăsându-și gândurile să hoinărească, Wade se întoarse în tabără. Din cauza încurcăturilor ivite, nu era nicio activitate. În dimineața aceasta, mare parte a trupei își recupera cu siguranță lipsa de somn acumulată și dormeau cu toții prin rulote.

Trecu prin fața rulotei lui Pop, când bătrânul, auzind zgomot de pași pe pietriș, ieși să-i vorbească:

– Te căutam, Wade Broderick, zise el pe un ton sec. Trebuie să-ți spun că m-ai dezamăgit enorm.

– Nu înțeleg. Ce s-a întâmplat? întrebă tânărul, vizibil mirat.

– Nu face pe nevinovatul, te rog! bombăni Pop. Tanya mi-a povestit totul. Fetița asta nu merită să te porți așa cu

ea. M-am hotărât, am calculat cât îți datorez, și am pus totul în acest plic. Ia-l și nu mai pune niciodată piciorul pe aici! Nu avem nevoie de scandalagii printre noi! Ai exact o jumătate de oră să pleci, altfel oamenii mei vor avea grijă s-o faci, de voie sau cu forța!

Enervat de această nedreptate, Wade rosti cu asprime:

– Presupun că este inutil să mă apăr. N-ar folosi la nimic dacă ți-aș spune că greșești și că nu i-am făcut niciun rău Tanyei, nu-i așa?

– Eu țin cont de fapte, tinere, replică Pop. Tanya nu aparține acelor femei care mint. Și apoi, a fost într-adevăr tulburată, nu juca teatru. Așa că nu vreau să te mai văd zăpăcind-o astfel. De altfel, ea valorează de o sută de ori mai mult decât tine, ai auzit? N-am vrut să cred zvonurile care circulau despre voi. Dar până la urmă a trebuit să accept realitatea; nu ești altceva decât un vagabond cum vezi atâția prin preajmă, și încă dintre cei mai răi ... Așa că, dispari cât mai repede; altfel, sunt încă destul de în putere ca să-ți aplic o corecție!

Chipul lui Wade se crispă când simți cât de mult îl disprețuia Pop. Fu pe punctul de a spune ceva dar se răzgândi și, fără să mai rostească un cuvânt, îi întoarse spatele ignorând plicul pe care directorul i-l întindea.

În următoarele zece minute, Wade își făcu bagajele și era

deja pe șosea. Începu să caute cea mai apropiată stație de autobuz care-l va duce cât mai departe de acest circ ... Se întorcea la vechea lui viață din New York.

Capitolul 8

Chiar dacă alesese să-l numească Bennie, Tanya descoperi repede că acest nume nu se potrivea defel personalității tigrului ei bengalez. Încă de la prima lecție de dresaj, observase că este deosebit de recalcitrant, și asta în ciuda unei inteligențe peste medie.

Tigroaica, la care totul te făcea să crezi că este sora lui, avea un caracter total opus lui Bennie; era o felină docilă și nonșalantă. Astfel că, după ore întregi în care se împrieteniseră, dresoarea reuși până la urmă s-o facă să execute câteva figuri elementare.

Când Pop o întrebase pe Tanya de ce o botezase pe tigroaică Bethsabèe, ea începuse să râdă amuzată,

spunându-i că pur și simplu pentru că nu mai exista niciun tigru cu acest nume.

Foarte devreme în cariera ei, își dăduse seama că era practic imposibil să n-ai preferințe pentru un animal sau altul. Astfel că tigroaica cu ochii ei catifelați și firea ei dezghețată, deveni foarte repede favorita Tanyei.

Relația cu Bennie era însă diferită; tigrul îi trezea admirația, dar și prudența.

De când circul se instalase pentru iarnă nu departe de Sarasota, lucrase intens cu tigrul pentru a perfecționa exercițiul cu trecerea prin cercul de flăcări. Numărul acesta era întotdeauna spectaculos și smulgea aplauzele publicului, mai ales când era executat de un tigru. Tanya îl pregătise pe Bennie progresiv, făcându-l mai întâi să treacă printr-un simplu cerc de metal apoi, cu perseverență și concentrare, reușise în sfârșit să-l facă să treacă prin flăcări. Îl mai învățase și alte figuri, cum ar fi cea nu mai puțin faimoasă în care tigrul se cățăra peste o adevărată piramidă vie, formată doar din lei. Tanya își petrecu astfel cele patru luni de pauză, gândindu-se pe bună dreptate că aceste noi numere de care publicul nu se mai sătura, va adăuga o și mai mare strălucire numărului de dresaj.

Pe măsură ce trecea timpul, era din ce în ce mai evident că Bennie era rivalul lui Leopold, căutând să le domine cu

orice preț pe celelalte feline. Astfel că Tanya avea grijă ca întotdeauna să existe o distanță respectabilă între tigru și leu, când intrau în arenă. Comportamentul tigroaicei, mai ales în perioada împerecherii, nu-i ușura deloc sarcina, pentru că Leopold era preferatul ei.

– Ah, cât de perverse sunt felinele! zise Marshall, într-o zi când veni s-o viziteze pe Tanya.

Stăteau amândoi lângă cușca tigroaicei și o priveau cum se folosește de toate farmecele pentru a atrage privirea lui Leopold. Își freca mustățile de barele cuștii și, asemenea unei pisicuțe, mieuna languros.

– De ce trebuie ca întotdeauna preferințele acestor doamne să se îndrepte către masculul care li se potrivește cel mai puțin? reluă ironic Marshall.

– Lasă, lasă! Și chelnerița aceea micuță cu niște picioare de vis pe care ai luat-o în mașină pe șosea, când făcea autostopul? A făcut cumva și ea o alegere proastă? ... îi replică Tanya tachinându-și prietenul.

La această remarcă, piticul își plecă sfios pleoapele, încântat de un asemenea compliment. Spre ciuda colegilor lui masculini, Marshall avea într-adevăr mult succes la femei.

– Oh, există întotdeauna femei cu suficient bun-simț pentru a recunoaște că talia unui bărbat nu înseamnă

nimic, față de dragostea pe care i-o poate oferi, spuse el cu oarecare înfumurare. Dar, zău, ce poți spune despre o tigroaică în călduri care se îndrăgostește nebunește de un leu știrb și aproape centenar, în lumea lor? Și ce să mai zici de o dresoare superbă care tânjește toată ziua, disperată că și-a pierdut singurul și unicul prieten, un amărât de mecanic care tocmai a abandonat-o în mod laș ...?

Tanya își feri privirea de ochii mult prea pătrunzători ai lui Marshall. Nu era deloc surprinsă de perspicacitatea piticului, care reușise să-i ghicească secretul.

Fata se întrebase neîncetat de ce plecase Wade atât de brusc. Poate din cauza asprimii insultelor ei care l-au jignit într-atât încât să plece fără măcar să-și ia la revedere? Dar, la urma urmei, el avusese sinceritatea s-o prevină că era doar în trecere pe aici, era un hoinar. Totuși, doar la gândul că nu-l va mai vedea niciodată, Tanya își pierduse somnul și, mai ales, pofta de viață.

– Nu vreau să abordez acest subiect, bombăni ea sec. Între mine și Wade Broderick n-a fost niciodată nimic, absolut nimic ...

– Nimic, într-adevăr. În afară de faptul că erai îndrăgostită nebunește de el și el de tine. Aveați amândoi simptomele unor îndrăgostiți visători! ... Și înainte să-mi spui să nu mă amestec în treburile altora, dă-mi voie să-ți

reamintesc că vechiul tău prieten Marshall este tot aici lângă tine! Dacă vrei să mi te confesezi, știi bine că sunt disponibil să te ascult ...

Tanya zâmbi timid și murmură, impresionată:

– Mulțumesc, Marshall, ești atât de drăguț. Știu că pot conta pe tine, la nevoie.

Așa cum se așteptase, Marshall nu aprecie acest gen de compliment și ripostă:

– Drăguț! Eu nu sunt drăguț! Dimpotrivă, infirmitatea m-a făcut să fiu mai dur decât alții! Tatăl meu spunea că sunt mult prea agresiv și m-a forțat să consult un eminent psihiatru din Londra ... Bineînțeles că acesta a emis o teorie foarte complicată pentru a explica de ce am acest caracter, dar fără să mi-l poată schimba!

– Știu. Te cunosc de pe vremea când, copil fiind, îmi dădeai lecții. Mă terorizai și eu nu îndrăzneam să mă revolt. Și numai Dumnezeu știe cât mi-aș fi dorit! Pe vremea aceea, nu înțelegeam de ce trebuia să învăț literatură.

– Ca să vezi ... Apropo, ai citit cartea pe care ți-am împrumutat-o săptămâna trecută? Voiam să vorbim despre ea.

– N-o să-mi dai așadar nicio clipă de răgaz? gemu ea, tânguindu-se comic. De parcă în acest moment aș avea timp să citesc un roman! Oricum, ai face bine să te

obișnuiești cu ideea că nu voi fi niciodată la fel de cultivată ca tine!

– Poate că ai dreptate, dar acesta nu este un motiv să lenevești! ripostă piticul. Nimeni nu ar trebui să se oprească niciodată din a se instrui, chiar și la optzeci de ani!

– Foarte bine, foarte bine! Dar, zău, știi bine că aș prefera altceva decât o lucrare filozofică. N-am reușit încă să trec nici de primul capitol. Ca să fiu absolut sinceră, lectura acestei cărți mi se pare chiar mai eficace decât un somnifer!

În minutele ce urmară, cei doi prieteni se tachinară veseli, plimbându-se prin țarcul care înconjura pista de antrenament în aer liber, folosită atunci când sezonul de spectacole se încheia. Chiar dacă nu o interesau în mod deosebit subiectele preferate ale lui Marshall, Tanyei îi plăcea mult să discute cu el. Piticul, orice ar fi povestit, o făcea cu pasiune și știa să-i capteze atenția. De fapt, el își greșise vocația și ar fi trebuit să fie mai degrabă profesor, își spuse ea ascultându-l. Și se bucura că era "eleva" lui favorită.

Tocmai se apropiau de grajduri când cineva îi strigă. Se întoarseră amândoi și-l văzură pe Flat Iron Collins. Judecând după cutele care-i brăzdau fruntea lată, părea

foarte preocupat.

– Pop ne convoacă pe toți la o adunare generală, astă-seară, îi anunță el. Tu știi ceva, Tanya?

– Nu mi-a spus nimic, răspunse ea. De fapt, nu l-am mai văzut de săptămâna trecută. Avea nu știu ce afacere de rezolvat la Tampa, pare-mi-se. Să nu se fi întâmplat ceva grav ...!

– Ei bine, vom afla în curând. Vrea să ne adunăm cu toții în hambar diseară, la opt. Eu tocmai am așezat băncile și acum încerc să-i anunț pe toți. Într-un fel, nu sunt prea nemulțumit că se ține în sfârșit ședința asta. Era timpul pentru noi toți să discutăm în mod serios problemele pe care le avem. Eu însumi am de făcut niște reclamații, mai ales în ceea ce privește cupola aceea peticită de care ar fi trebuit să scăpăm deja de anul trecut și care nici acum n-a fost schimbată! ...

Tanya fu de acord cu spusele lui Flat Iron. Pânza cupolei, care suporta toate intemperiile și se strica și mai mult fiind mereu demontată la orice plecare, era în principiu înlocuită în fiecare iarnă. De data aceasta, nu se făcuse din lipsă de mijloace financiare și abia dacă mai fuseseră găsiți ceva bani pentru a o cârpi grosolan prin unele locuri.

Mai devreme sau mai târziu, această ședință trebuia să se

ținã, mãcar pentru a evita izbucnirea unor tensiuni printre membrii trupei. De altfel, chiar Tanya avusese ocazia sã-i audã pe unii artiști plângându-se. Era limpede cã lucrurile luaserã o asemenea amploare încât Pop trebuise sã se hotãrascã sã-i convoace urgent.

Ținând cont de sezonul mort în care se aflau, nu va fi ușor sã anunțe pe toatã lumea într-un timp atât de scurt. Cei mai mulți dintre ei se împrãștiaserã, fiecare plecând pe la casele lor de iarnã de prin împrejurimile Tampei și unii dintre ei gãsindu-și de lucru sezonier.

Viitorul pãrea destul de sumbru, gândi Tanya în timp ce se întorcea la rulota ei, pe care și-o instalase lângã menajeria de iarnã, pentru a nu fi prea departe de animalele ei.

Tocmai își pregãtea un sandviș în loc de masa de prânz, când gemenii Anderson venirã sã-i batã la ușã. Erau amândoi trapeziști în numãrul de acrobație aerianã.

– Poate cã așteptai pe cineva? întrebã Jim intrând înaintea surorii lui, Sally.

Cei doi tineri erau blonzi, supli și mereu de o veselie neumbritã de nori. Astãzi însã, Jim pãrea îngrijorat, chiar descumpãnit. Ce se întâmplase? se întrebã Tanya, neliniștitã. Îi considera pe cei doi gemeni un pic ca pe frații pe care nu-i avusese niciodatã. Erau cu doi ani mai mici

decât ea și se înțelegeau foarte bine, făcându-și mereu confidențe.

– Intrați! Știți bine că nu mă deranjați niciodată, zise ea cu căldură. O să vă fac și vouă niște sandvișuri și apoi vom avea tot timpul să vorbim.

Câteva clipe mai târziu, în timp ce stăteau cu toții la masă și mâncau cu poftă, Sally fu prima care se hotărî în sfârșit să vorbească.

– Ascultă, Tanya, noi avem o mică problemă și am venit să ne sfătuim cu tine ...

– Dacă pot să vă ajut cu ceva, puteți conta pe mine, răspunse Tanya.

– Este vorba despre Bruno, continuă Jim. De o vreme încoace, are niște dificultăți. Reflexele lui nu mai sunt atât de vii. Noi am vrea să lucrăm fără plasă dar, în situația de față, ar putea să fie periculos. Atunci, ce să facem? Tu ce zici?

Tanya simți o strângere de inimă. Bruno fusese printre primii care-i dăduseră dreptate lui Pop, când acesta se hotărâse s-o oprească pe ea, orfana, în sânul trupei. Era acum trecut de patruzeci de ani, dar s-au mai văzut acrobați purtători și mai bătrâni care mai participau încă la numerele de trapez. Era oare posibil să fi îmbătrânit atât de mult?

Brusc, în ciuda soarelui Floridei care strălucea afară, atmosfera din rulotă deveni la fel de rece ca un giulgiu. Tanya se înfioră, amintindu-și căderea de la trapez care o costase viața pe mama ei. Ea însăși când urca la trapez avea amețeli, dar nu mărturisise niciodată acest lucru cuiva. Și chiar dacă mama sa o învățase de mică arta acrobației aeriene, fetița, pretextând dragostea ei pentru animale, insistase pe lângă Lars Larsen s-o lase să se ocupe de ele. De atunci, Tanya se temea să înlocuiască vreodată vreun "zburător" dar, de fiecare dată când i se cerea asta, accepta cu zâmbetul pe buze, neîndrăznind să-și mărturisească această frică insurmontabilă, atunci când urca pe scara de frânghie.

Zadarnic încerca să-și amintească acum vreun incident apărut în timpul când evoluau gemenii Anderson și Bruno. Își aminti totuși de anul trecut când, în timpul reprezentației de la Shreveport, unul dintre gemeni căzuse chiar pe marginea plasei. Când îl întrebase pe Jim, acesta ridicase din umeri și spusese evaziv că "nu era ziua lui cea mai bună". Dar oare nu cumva, pur și simplu, Bruno ratase prinderea?

– De fapt, ce aștepți de la mine? întrebă ea brusc.

– Ne gândeam că ești singura care ... i-ar putea sugera lui Bruno să facă altceva, răspunse Jim, un pic stânjenit. Ar

putea foarte bine să se ocupe de instalarea materialului și să supervizeze repetițiile, de exemplu ...

– Și cine ar putea să-l înlocuiască? V-ați gândit la cineva?

– Am cunoscut un acrobat la banchetul Asociației Circarilor. Este unul dintre purtătorii din grupul Delo, dar nu se înțelege bine cu șeful și ar fi gata să lucreze cu noi, chiar cu un salariu mai mic. Este un excelent trapezist și, în plus, are în cap tot felul de idei noi pentru numărul nostru. Singurul lucru care ne preocupă este să nu-l facem pe Bruno să sufere. La urma urmei, el a fost cel care ne-a angajat pe vremea când nu aveam încă decât experiența școlii de circ pe care o urmasem.

Tanya nu-și putu reține un oftat adânc și reflectă îndelung înainte să spună:

– Sunteți absolut siguri că vreți să-l înlocuiți? Până acum a comis vreo greșeală care să prejudicieze buna desfășurare a numărului vostru?

Gemenii schimbară priviri uimite.

– Nu chiar ... începu Jim. Doar că ... avem uneori impresia, pe drept sau pe nedrept, nu știu, că priza lui este mult prea scurtă. Trebuie să știi, într-adevăr că ... noi, trapeziștii, devenim cu timpul paranoici ...

– Poate că am face mai bine s-o lăsăm baltă, cel puțin deocamdată, sugeră Sally după o clipă de tăcere. S-ar putea

ca Bruno să se supere foarte tare și m-aș simți vinovată. Nu vreau să creem un "incident diplomatic".

După plecarea gemenilor, Tanya era mult prea nervoasă ca să se odihnească, așa cum plănuise. Se schimbă și, îmbrăcată într-un șort și tricou, se duse să-i facă o vizită ghicitoarei. Octavia avea întotdeauna câteva anecdote savuroase la îndemână pe care i le povestea, de când fusese angajată într-un salon de ceai din Tampa, unde le ghicea clienților.

Aceasta o primi îmbrăcată într-un caftan de un violet foarte agresiv, care se potrivea ca nuca-n perete cu părul bătrânei, a cărui culoare roșcată virase de acum spre portocaliu.

Abia ajunse Tanya, că prietena ei o înveseli povestindu-i o întâmplare a unei femei pe care Octavia o sfătuise să-și încălzească patul cu ajutorul unei buiote, nefericita plângându-se de infidelitățile soțului său.

Ca să-i fie pe plac cărturăresei, Tanya fu de acord ca aceasta să-i dea în cărți. După părerea ei, Octavia avea darul remarcabil de a descoperi temerile și preocupările cele mai secrete ale clienților săi, numai după expresia de pe fețele lor și după comportamentul acestora. Iar cât privește tarotul, acesta făcea parte din folclorul care o încuraja pe Octavia, gândi Tanya.

– O să ai niște necazuri, comentă bătrâna după ce își aruncă o privire peste cărți. Văd ... văd și dragoste ... O adevărată pasiune. Dar dai peste obstacole, multe obstacole! Nu mai fi atât de orgolioasă, Tanya! Mândria asta a ta o să te piardă. Lasă-te condusă de ce îți dictează inima și uită de orice altceva; în felul acesta, n-o să te înșeli!

– Observ că nu prea vezi și niște bani pe acolo, spuse Tanya, preferând să schimbe subiectul. Va trebui să găsesc pe undeva ca să pot ieși din iarnă. O să-mi caut o muncă sezonieră, dar trebuie să repet și noul meu număr de dresură și să mă ocup și de animale, așa că ...

Octavia îi făcu semn să bată din nou cărțile, apoi le întoarse și le așeză trei câte trei.

– Bani! Foarte mulți bani! exclamă ea cu entuziasm.

Ghicitoarea părea vizibil impresionată și făcuse ochii mari. Părea atât de comică, încât Tanya se abținu cu greu să nu râdă.

– O să întâlnești pe cineva imens de bogat, continuă ea. Dar și aici, sunt câteva probleme ...

Își aținti privirea spre Tanya și adăugă, evident tulburată:

– Noi amenințări se ivesc la orizont, copila mea! Ia bine seama pe ce drum apuci. Ai multe de câștigat sau multe de pierdut, depinde ... Și mai ales, *mai ales ...* ferește-te de acest orgoliu de care nu poți să scapi! ...

Tanya nu luă în seamă ușorul fior pe care i-l provocă asemenea predicții. Zâmbindu-i Octaviei, îi promise că va fi foarte prudentă. Dar în timp ce vorbea cu bătrâna, nu se putea abține să nu se gândească și să se întrebe ce-i rezerva viitorul.

În seara aceea, în grajd, pe la ora opt, mulțimea pestriță a oamenilor de circ se adunase, curioasă, unii așezați pe bănci, iar alții chiar pe jos, pe rumegușul unde de obicei se repetau numerele ecvestre. Se schimbau glume și bârfele obișnuite, fiecare voia să afle vești despre prietenii comuni sau vorbeau pur și simplu despre munca lor.

Tanya nu se mai miră când îl văzu pe Pop apărând la opt fix, prea târziu pentru ca vreunul dintre ei să poată să-i pună vreo întrebare în particular. Avea acea expresie lugubră din zilele lui proaste și orice ar fi anunțat se gândea dresoarea, cu siguranță nu vor fi vești bune. Așa că se simți crispată când el ridică mâna ca să facă liniște.

Spre surprinderea fetei, Pop începu ședința ca de obicei, întrebând dacă avea cineva să-i spună despre vreo problemă. Primul care interveni fu Monty Valeski, concesionarul standurilor de bâlci din jurul circului. Era un bărbat roșcovan, cu o voce pițigăiată. Când acesta începu să înșire lista schimbărilor de amplasament pe care voia să le realizeze în sezonul viitor, Tanya îl pândea pe furiș pe Pop.

Acesta părea foarte atent, dar ea știa că, de fapt, nu asculta nimic.

Privirea lui Pop se îndrepta foarte frecvent spre ușă și fata se întrebă pe cine o fi așteptând cu atâta nerăbdare. De vreo două ori îi întâlni privirea și-i zâmbi, dar directorul se feri imediat, ca și cum i-ar fi fost rușine.

A doua problemă care fu discutată era, ca în fiecare an, eterna ceartă dintre Freddy, care se ocupa de elefanți, și Morris Vaughn, șeful menajeriei. Fiecare dintre ei era invidios pe autoritatea și responsabilitățile celuilalt. De data aceasta, reclamația se referea la bugetul pentru hrană; cei doi protagoniști cereau o creștere substanțială pentru a acoperi cheltuielile necesare întreținerii animalelor respective.

Pop îi liniști, promițându-le că va ține cont de doleanțele lor, dar rămânea mereu la fel de preocupat și, din nou, Tanya își puse întrebări. Avea oare Pop probleme atât de grave încât nu îndrăznea să abordeze subiectul cu ei? Poate că avea încurcături cu fiscul? Sau angajamente prea puține pentru sezonul viitor?

Un membru al trupei ridică o problemă în legătură cu masa de la cantină, când, deodată, spre surprinderea tuturor, Pop ceru să se facă liniște și, aruncând o ultimă privire spre ușă, le spuse:

– Dragi prieteni, știți cu toții că, în momentul de față, circul traversează o perioadă proastă. Cu această inflație galopantă și cu facturile care ne sufocă, suntem în pragul falimentului. De aceea, am fost obligat să cedez cincizeci și unu la sută din acțiuni.

Un murmur de consternare străbătu atunci asistența. Pop tăcu o clipă, apoi reluă:

– Cei mai mulți dintre voi îl cunoașteți pe noul meu asociat. Tocmai ni s-a alăturat și cred că este timpul să-i dau cuvântul.

La aceste cuvinte, privirea Tanyei se îndreptă automat spre ușă. Care nu-i fu stupoarea când îl zări pe Wade Broderick!

În timp ce acesta înainta, zâmbitor și relaxat spre director, fata nu se putu abține să-i admire silueta.

Wade era îmbrăcat simplu, dar pantalonul de in și haina din piele moale nu aveau nimic în comun cu blugii și tricourile pe care le purtase pe timpul verii.

Acum, totul se limpezea în mintea Tanyei. Wade nu semăna deloc cu un simplu muncitor. Se prefăcuse a fi un om simplu numai pentru a-i putea spiona mai bine și pentru a-și pregăti astfel cumpărarea circului! Nu făcuse de mai multe ori observații privind proasta gestionare a companiei?

Descoperirea aceasta o scandalizã pe Tanya. Dacã acest intrigant era pe cale sã-l dea afarã pe Pop, ea era gata sã-i declare rãzboi! se jurã ea. Colegii de trupã se vor bate, împreunã cu ea, cu înverșunare pentru a-și pãstra libertatea!

Wade nici mãcar nu privise în direcția ei, dar Tanya era sigurã cã o remarcase. Cu siguranțã, vãzuse cât este de furioasã! Dacã ar fi putut, Tanya ar fi dorit sã plece imediat de la ședințã, dar era mult prea mândrã ca sã-i dea aceastã satisfacție lui Wade. Se strãdui sã afișeze o expresie indiferentã. După ce zumzetul pe care-l iscase apariția lui se mai potoli, tânãrul își drese glasul și se adresã membrilor trupei care-l priveau cu neîncredere.

– Pentru cea mai mare parte dintre voi, nu sunt chiar un necunoscut, începu el. Dar înainte de orice, vreau ca totul sã vã fie limpede. N-am avut niciodatã intenția sã spionez pe cineva, prefãcându-mã cã sunt mecanic. După cum nu mã gândisem nici la aceastã achiziție. Înainte de a mã angaja aici, tocmai îmi vândusem acțiunile pe care le aveam la societatea de electronicã și îmi doream pur și simplu sã mã odihnesc puțin. Am venit sã lucrez la acest circ ambulant la sfatul unui prieten cãruia îi mãrturisisem vechea mea pasiune pentru aceastã lume colorată. Domnul Peeples a binevoit sã mã angajeze ca mecanic și nu mai

este nevoie să vă relatez urmarea, pentru că o cunoașteți ... Am apreciat mult această perioadă din viața mea și, întors la New York, chiar i-am simțit lipsa. Circul a devenit pentru mine un adevărat drog. Și când am aflat dificultățile prin care trece Pop, n-am ezitat nicio clipă să investesc în compania voastră. Firește că n-am de gând să fiu un partener pasiv dar, fiți liniștiți, Pop va rămâne patronul ... Acestea sunt lucrurile pe care voiam să vi le spun, și acum, dacă aveți întrebări, vă stau la dispoziție ...

– Aș vrea să te întreb în mod deosebit două lucruri, interveni Marshall, ascunzându-și cu greu furia. Și cred că sunt în asentimentul tuturor. Mai întâi, ce schimbări ai de gând să faci? Și apoi, care vor fi consecințele directe ale acestei schimbări de procente pentru personal?

– Foarte bune întrebări, încuviință Wade.

Toți cei prezenți aprobară într-un zumzet general, dar tăcură imediat ce Wade începu să vorbească.

– Înainte de toate, aflați că ... și repet asta ... nu va exista niciun transfer de autoritate. N-am să tulbur apele prea tare, cel puțin la început ... Lucrurile își vor urma cursul firesc, dar în orice caz, vor exista bani pentru a înlocui cupola peticită, pentru a cumpăra costume noi, materiale noi etc. În afară de asta, voi mai angaja personal suplimentar, pentru a nu se mai pune problema

înlocuirilor sau dublurilor. Fiecare va putea deci să se consacre doar meseriei lui și în felul acesta va putea lucra în condiții mai bune ...

Wade își continuă discursul limpede și concis și încetul cu încetul, interlocutorii lui își abandonară expresia neîncrezătoare. Când termină, din toate părțile izbucniră aplauze furtunoase. Doar Tanya nu participa la veselia generală și rămase cufundată într-o tăcere ostilă. Avea impresia că toți colegii ei îl trădaseră pe Pop și-i venea să urle de furie.

Oricum, în ceea ce-l privește pe Wade, se putea spune un lucru: avea într-adevăr darul de a ști să conducă oamenii și să-i manipuleze după bunul lui plac. Reușea cu siguranță să-și transforme dușmanii în prieteni. Dovadă era felul în care cucerise sala cu toate promisiunile lui generoase. "O să vedem cu timpul, dacă își va ține cuvântul", gândi Tanya.

Deocamdată rămânea sceptică și nu voia să fie victima unui târg necinstit. Nici nu se gândea să intre în jocul lui Wade.

Capitolul 9

După o noapte de nesomn în care Tanya trecu pe rând de la nedumerire la o furie fără limite, trebui să recunoască faptul că orgoliul ei avusese cel mai mult de suferit. Simțea că turbează la gândul că se lăsase prinsă în jocul lui Wade.

Într-adevăr, suferea că se lăsase atât de repede cucerită de farmecul lui. Își închipui cum râsese Wade în sinea lui atunci când îl făcuse ratat! Cu atât mai mult cu cât apucase să-i arate cât de mult îl dorea, și pentru ea, era prima oară când se comporta astfel.

De ce nu încercase atunci să profite de situație? În ciuda lipsei ei de experiență, firește că Tanya nu era perfect inocentă, și își dăduse seama că nu-i era indiferentă. În

lumea circului, "căsătoriile de-o vară", cum erau numite aventurile efemere care durau pe perioada unui sezon, erau lucru curent, așa că de ce ezitase să aprofundeze relația lor? Poate că n-o mai dorise când își dăduse seama că ea este îndrăgostită ... Tanya se pierdea astfel în ipoteze, și nu găsea deloc răspunsuri la întrebări!

Singurul lucru de care era sigură, era acela că Wade avea deja intenția de a cumpăra circul atunci când Pop îl angajase. Într-adevăr, ce alt motiv decât cel financiar ar fi determinat un om ca el să se angajeze ca simplu mecanic?

Obosită să tot caute răspunsuri la toate aceste întrebări, Tanya să îmbrăcă și-și luă micul dejun înainte să se hotărască să iasă.

În timp ce se apropia de cantină, auzi o zarvă confuză de conversație. Se pregătea să se întoarcă prudentă din drum când, pe neașteptate, se trezi în mijlocul unui grup de necunoscuți printre care îl recunoscu și pe Wade.

Acesta părea furios. Trăsăturile crispate și expresia sumbră din privire îi trădau supărarea. Tanya înțelese repede ce se întâmpla de îndată ce observă o cameră de filmat. Era evident că presa își dăduse întâlnire aici pentru a-l intervieva pe Wade. Acest lucru se întâmpla în mod frecvent în circ, și fata nu era deloc mirată. Totuși, de ce atâția ziariști se deplasaseră pentru a-l hărțui astfel pe

Wade?

– Vă rugăm, domnule Broderick, răspundeți-ne. De ce ați cumpărat acest circ? întrebă unul dintre reporteri fluturând un microfon.

– Chiar așa, ce ne pregătiți? întrebă de data asta un alt indiscret, cu părul roșcat și privire pătrunzătoare. Sunteți multimilionar, dacă ne luăm după zvonurile că v-ați vândut acțiunile de la "General Electronic". Atunci, de ce v-ați legat la cap cu o trupă ambulantă? Este cumva o șmecherie fiscală?

– Nicidecum, ripostă Wade sec. Este doar o investiție, atâta tot.

– Poate, dar recunoașteți totuși că un asemenea demers din partea unui geniu al afacerilor ca dumneavoastră este derutant! Dumneavoastră care aveți reputația unui om de afaceri de anvergură, ce beneficii aveți din această operațiune de doi bani?

– Ascultați, eu îmi iau toate investițiile în serios, oricare ar fi importanța lor, răspunse Wade pe un ton tăios. Și acest circ va deveni, până la sfârșitul sezonului, cel mai rentabil din țară.

În timp ce alte întrebări țâșneau din toate părțile, tânărul se încruntă și, refuzând să mai răspundă, își croi drum printre ei și dispăru în cantină.

Tanya se pregătea și ea să se retragă neobservată, când unul dintre reporteri o recunoscu și strigă:

– Priviți! Este Tanya Rhodin, dresoarea!

Fu imediat asaltată de reporteri.

– Ce declarații ne puteți face? Cum este să aveți ca nou patron un geniu al electronicii? ...

Fata încercă să scape, dar ziaristul cu părul roșcat îi tăie calea. Complet buimăcită de tirul întrebărilor, se mulțumea să dea din cap, în semn de protest.

Deodată se simți prinsă de umeri. Se întoarse și-l văzu pe Wade, care încerca s-o scoată din încercuire.

– Fă-i să plece, te rog! îi ordonă el pe un ton hotărât unui muncitor aflat în preajmă. Au depășit orice limită!

În câteva minute, membrii trupei îi escortară pe reporteri fără prea multă ceremonie spre parcare.

– Cum te simți? o întrebă Wade cu solicitudine.

– Foarte bine, mulțumesc. Dar n-aveam nevoie de ajutorul tău, răspunse Tanya tăios. Mă descurc destul de bine și singură, să știi.

– Aș vrea să cred asta, încuviință el cu un oftat care-i trăda iritarea. Dar nu este nevoie să reacționezi cu atâta agresivitate. Chiar am impresia că am de-a face cu un copil capricios. În fine, Tanya, de ce ești atât de supărată pe mine? De ce am devenit dintr-o dată, pentru tine, un

trădător? L-ai auzit, la fel ca mine, pe Pop recunoscând că trupa se afla în pragul falimentului. În afară de asta, află că am fost singurul care a făcut o propunere concretă. Dacă n-aș fi cumpărat o parte din capital, v-ați fi încetat rapid orice activitate. La ora actuală, o bună parte dintre prietenii tăi s-ar fi aflat în șomaj. Recunosc că mulți dintre membrii trupei păstrează încă o oarecare rezervă, dar unii îmi sunt deja recunoscători. Așadar, cum se face totuși că tu rămâi atât de ostilă? ...

Și de data aceasta, orgoliul Tanyei o împiedică să fie cât de cât rezonabilă. Îi răspunse, cu zâmbetul ei cel mai glacial:

– Îți supraevaluezi interesul pe care ți l-aș putea purta! Îmi ești indiferent, Wade, și mă îndoiesc că ne-ai putea salva circul. Nu știi nimic despre meseria asta. În ceea ce mă privește, aș putea foarte bine să plec. Am refuzat de curând o ofertă atrăgătoare de la Cookson Brothers, pentru singurul motiv că vroiam să fiu sigură că nu le vei face niciun rău prietenilor mei.

Aruncă o privire semnificativă spre mâna lui Wade care rămăsese pe umărul ei, și adăugă:

– Să știi că pot să mă răzgândesc dintr-o clipă în alta, nimeni nu mă oprește ...

Wade se crispă, apoi își luă mâna de pe umărul ei.

– Ți-ai abandona animalele? întrebă el, sceptic. Dă-mi voie să mă îndoiesc! Și apoi, știi foarte bine că animalele aparțin circului, nu-i așa?

Expresia de pe chipul Tanyei se întunecă în timp ce o cuprindea o furie surdă. O clipă, fu pe punctul de a-l pune la curent pe Wade care este adevărul. Pe vremea când ea debutase, la șaptesprezece ani, nu avea vârsta admisă pentru a semna un contract de vânzare-cumpărare. Așa că se înțelesese cu Pop să-i plătească doar jumătate din salariu și, în schimb, circul se angaja să cumpere animalele de care ea avea nevoie cu restul de bani, astfel ca la achitarea integrală a sumei animalele să devină proprietatea ei. Ceea ce se și întâmplase, deși nimeni nu se gândise să parafeze acest angajament la majoratul ei. Așadar, animalele erau practic ale ei.

Dar, fără îndoială, Pop nu amintise de acest detaliu când făcuse înțelegerea cu Wade. Având în vedere situația critică a circului, avuseseră cu siguranță alte subiecte de discuție pentru a negocia.

Poate că valoarea considerabilă a animalelor chiar afecta suma totală a acțiunilor cedate de Pop! Dacă era așa, nici n-ar îndrăzni să-l pună la curent pe Wade!

Reluă așadar, cântărindu-și cuvintele:

– Pop o să-ți spună cu siguranță că eu am investit o bună

parte din câștiguri în cumpărarea de hrană suplimentară pentru animale.

– Poate, dar eu nu cred decât ceea ce este scris negru pe alb, declară el pe un ton detașat. În ceea ce mă privește, posed de acum încolo jumătate din ceea ce aparține circului, inclusiv animalele. Orice altă tranzacție între tine și Pop nu vă privește decât pe voi doi ...

Wade era vizibil satisfăcut să vadă cât de contrariată era Tanya de afirmațiile lui.

– Îți sugerez deci să uiți orice plan de a demisiona, reluă el. Știu foarte bine că n-ai dori pentru nimic în lume să fii despărțită de animalele tale, mai ales de leul acela leneș, Leopold. De altfel, cine l-ar mai răsfăța cu frișcă și căpșuni...?

– De unde știi că ... începu ea, întrerupându-se imediat și mușcându-și buzele.

– Sunt un bun observator, atâta tot ...

Wade continuă, de data asta cu blândețe:

– Tanya, de ce nu vrei să faci în sfârșit niște concesii? Știi la fel de bine ca și mine că nicăieri în altă parte n-ai fi la fel de fericită ca aici. Așa că, relaxează-te puțin și acordă-mi încrederea ta. Vei constata curând că lucrurile vor merge spre bine ...

Dar Tanya nu era încă pregătită să ajungă la un

compromis. În loc de orice răspuns, îi întoarse spatele și se îndepărtă, convinsă că dacă mai rămânea o clipă, va da frâu liber furiei care fierbea în ea. Doamne, cât de mult îl detesta pe acest bărbat! Arogant, înfumurat, idiot ... nici nu mai avea calificative să-l descrie așa cum ar fi meritat!

Ca să se calmeze, se îndreptă spre menajerie, unde-și găsi liniștea alături de Leopold, singurul și adevăratul ei prieten. El măcar nu va face niciun comentariu; nicio speculație despre noul asociat al lui Pop!

Din prietenie pentru director, nu îndrăznea să pomenească despre acordul lor privind animalele. Va trebui să tacă și să-l suporte pe Wade. În orice caz, Tanya era profund dezamăgită de comportamentul oamenilor din preajma ei. Ei, de obicei atât de bănuitori și neîncrezători față de străini, îi acordaseră lui Wade încrederea cu o ușurință de neînțeles. Cum de reușise el un asemenea miracol?

Pe de altă parte, era teribil de supărată pe ea însăși. În timpul discuției pe care tocmai o avusese cu Wade, simțise cum o cuprinde o emoție familiară și nu încercase sub nicio formă s-o combată ... Își mai amintea încă atingerea mâinii lui pe umărul ei și căldura pe care o simțise brusc atunci când o privise ...

În cursul zilelor care urmară, Tanya avu neplăcuta

senzație că este evitată de către colegii ei. Aceștia ghiciseră că-i este ostilă lui Wade și nu-i aprobau atitudinea. De când noul asociat al lui Pop deblocase fondurile necesare reparațiilor și diverselor alte investiții, ultimele lor reticențe se evaporaseră, spre marea dezamăgire a Tanyei.

Din punctul ei de vedere, care era foarte puțin nuanțat, această atitudine era o lipsă flagrantă de fidelitate față de Pop. Faptul că însuși directorul participa la entuziasmul general o amăra și mai tare, cu atât mai mult cu cât acesta părea să asculte cu atenție sfaturile noului său asociat. De fapt, pe măsură ce zilele treceau, între cei doi bărbați părea să se nască o sinceră prietenie.

În privința asta, Tanya nici nu se prea mira. Pop era întotdeauna foarte tolerant și, în ciuda felului său morocănos de a fi, avea un caracter prea puțin bănuitor. Le acorda cu ușurință încredere oamenilor din preajma lui. Și apoi, Wade nu ducea niciodată lipsă de argumente convingătoare, spre disperarea Tanyei, care turba văzându-l pe Pop lăsându-se manipulat astfel.

Ferm hotărâtă să nu se alăture șirului de admiratori ai noului asociat, își întreținea cu înverșunare ranchiuna față de el. Chiar și când Wade mări bugetul menajeriei, hotărârea ei rămase neclintită. Era sigură că asistă la o nouă și subită manevră a tânărului, destinată a arăta o dată în

plus că era unicul proprietar al animalelor.

Dacă îl întâlnea din întâmplare, Tanya păstra o atitudine rezervată, sau chiar îi evita privirea. Îi vorbea doar pentru a-i răspunde la întrebările pe care el i le punea. Când Wade se alătura unui grup în care se afla și ea, Tanya pleca imediat. Continua totuși să se ducă la ședințele de lucru săptămânale pe care le ținea Pop, dar nu mai participa atât de activ cum făcea înainte.

***

Pe măsură ce data primului contract al sezonului se apropia, Wade, fidel promisiunilor făcute, se ocupă ca vechea cupolă să fie înlocuită cu alta nouă, ca parcul de autocamioane să fie reîmprospătat. Puse să se construiască chiar și standuri de atracție noi. În plus, grație personalului suplimentar angajat, reuși să adauge trei numere spectacolului: trupa de chinezi Chung care-i înlocuia pe Auklander, trupa ecvestră a lui Lester Moran și un cuplu de "înghițitori de flăcări", al căror număr se dovedea foarte inventiv, familia Wanamaker.

Spre marea satisfacție a foștilor "colegi de muncă" ai lui

Wade, se instalară cușete mult mai confortabile decât cele vechi, în cortul-dormitor. Cât privește costumele, artiștilor nici nu le venea să creadă ce noroc dăduse peste ei, mai ales femeilor-trapeziste, a căror garderobă fuseseră în întregime reînnoită.

Chiar și Octavia avea un caftan nou, care o făcea să semene cu o bogată matroană orientală. Cât despre Marshall, care avea o anumită atracție pentru hainele elegante, era încântat de ultimele achiziții: un costum dintr-o stofă fină foarte șic, asortat cu un minunat joben. Îi mărturisi totuși Tanyei că spera să nu trebuiască să execute un număr de step, din cauza noului său joben.

Din întreaga trupă, piticul era poate singurul care mai avea rezerve față de Wade, dar Tanya constata cu durere că și acesta devenea pe zi ce trece mai puțin ostil noului asociat.

În cursul tradiționalei adunări generale care precede plecarea în turneu, Tanya intră într-un conflict deschis cu Wade. Se dusese la ședință la sfaturile insistente ale Alicei care, de data asta, nu o scutise de criticile ei.

– Atitudinea aceasta de respingere trebuie să înceteze imediat, copila mea! Toată lumea a remarcat-o și n-o să fii tocmai tu cea care strică dispoziția tuturor, acum că nu mai avem necazuri financiare! Încearcă așadar să fii mai puțin

dezagreabilă și poartă-te un pic mai amabil cu domnul Broderick.

– "Domnul" Broderick! exclamă Tanya, furioasă. De când îi spui așa? Este ridicol!

– Ei bine, mă rog ... Așa mi se pare corect. La urma urmei, el este patronul, nu-i așa?

– Pop este singurul nostru patron! replică fata.

Alice păru stânjenită și spuse:

– Bineînțeles ... Pop conduce încă circul. Dar domnul Broderick este ... în fine ... deține majoritatea capitalului. Așa că mi se pare justificat să nu-i mai spun pe nume.

– Ei bine, eu nu voi face asta ... Sau mai degrabă, chiar așa voi face. Așa îi voi spune și eu. Asta o să-l învețe minte!

Judecând după expresia supărată a Alicei, Tanya își dădu seama imediat că iarăși depășise limitele. Wade nu greșise atunci când îi spusese că este un copil capricios. Dar era peste puterile ei să se poarte altfel. Doar rostirea numelui tânărului era de-ajuns ca s-o exaspereze!

Primele minute ale adunării fură consacrate unor rapoarte prezentate de responsabilii diverselor activități din cadrul circului.

– Și tu, Tanya? o întrebă la sfârșit Wade, privind-o drept în ochi. Mai ai nevoie de bani?

Ea își întoarse ostentativ privirea și răspunse:

– I-am dat deja o listă lui Pop, domnule Broderick.

– Înțeleg. Ei bine ... pentru că Pop m-a rugat să-l înlocuiesc – avea o întâlnire în ultima clipă – Poate că ai putea să-mi rezumi pe scurt dorințele tale?

În ciuda unei oarecare răceli din tonul său, vocea lui Wade rămăsese amabilă.

– Sigur, dar nu văd de ce aș face-o, ripostă Tanya cu un zâmbet forțat. Ar fi o pierdere de timp ...

Wade fu pe punctul de a spune ceva, dar se răzgândi.

– Fie, zise el oftând. Să trecem la tine, Morris. La modul general, ai avut ceva probleme cu menajeria?

Ședința continuă și Tanya observă că participanții ceilalți evitau să-i întâlnească privirea. De îndată ce discuțiile se încheiară, fu de altfel prima care se ridică și se îndreptă spre ieșire.

***

Mai târziu, în singurătatea rulotei sale, fata trebui să recunoască faptul că, de acum încolo, va fi singura care se va lupta cu Wade.

După părerea ei, toți colegii și prietenii săi se lăsaseră

corupți de generozitatea și viclenia noului asociat al lui Pop.

Chiar dacă va trebui să se lupte cu ghearele și cu dinții, gândi ea, Tanya nu va ceda niciodată, *niciodată!* ...

Capitolul 10

În ziua următoare, toți artiștii trebuia să facă repetiție generală. Aceasta le permitea să pună la punct ultimele detalii. Ca de obicei, apărură probleme cu Acey Brenner, șeful de orchestră. Deși avea un temperament iritabil, era un excelent profesionist și dorința lui de perfecțiune făcea ca tuturora să le fie greu.

Mai ales maestrului de balet ecvestru. În total dezacord, cei doi bărbați avură o discuție care nu întârzie să se transforme în ceartă, fiecare făcându-se că nu aude argumentele celuilalt.

Din fericire, Wade, care se afla în culise, interveni prompt și, folosindu-se de talentele lui de mediator, reuși

să stingă incidentul. Reuși atât de bine încât cei doi protagoniști sfârșiră prin a-și da mâna și a schița fiecare un zâmbet înainte de a-și relua munca.

Tanya, care asistase la scenă, trebui să recunoască faptul că tânărul dăduse dovadă de o diplomație remarcabilă. Dar aceasta era o calitate a oricărui om de afaceri. Și-l imagina pe Wade aflat în mijlocul unei adunări de directori, încercând să-i aducă pe toți la același numitor ...

Pierdută în gândurile ei, tresări când Acey Brenner o strigă. Era rândul ei să-i explice șefului de orchestră punct cu punct derularea numărului său. Era nevoie de aceasta pentru ca orchestra să știe unde să pună accentele.

În timp ce ea îi descria sumar lui Acey Brenner o figură în care leii și tigrii urmau să evolueze împreună, Wade le ordonă printr-un gest să înceteze acest cronometraj.

– De unde ideea asta de a include și tigri în acest exercițiu? o întrebă el pe Tanya, încruntându-se.

– Cel puțin o dată pe an, introduc o figură nouă în numărul meu, răspunse ea ascunzându-și cu greu iritarea. De câteva săptămâni repet acest număr și nu văd care-i problema. Este o altă variantă a numărului precedent, atâta tot.

– Dar este foarte riscant să folosești și tigri, nu-i așa?

– Fiecare număr comportă o anumită proporție de

pericol, răspunse ea tăios. Eu sunt o profesionistă și știu foarte bine ce fac. Lucrez cu animalele de la paisprezece ani și faptul că includ și tigri în program nu va face decât să aducă mai multă strălucire numărului!

– Și până acum numărul tău era perfect, remarcă el. În afară de asta, te știam și specialistă a tablourilor vivante cu diversele animale din final. Așa că n-ai deloc nevoie să-ți asumi niște riscuri inutile, cu singurul scop de a adăuga ... strălucire!

Tanya respiră adânc, ca să se calmeze înainte de a-i răspunde:

– Consider această remarcă total nepotrivită, domnule Broderick. Până acum, nimeni, nici măcar Pop n-a încercat să discute propria mea concepție despre spectacol. La urma urmei, dacă există vreun risc, eu sunt singura care mi-l asum. Și apoi, cum poate o experiență de câteva săptămâni în cadrul circului nostru, să transforme un banal "mecanic" într-un specialist?

Remarca nu fu pe placul lui Wade, care își încleștă maxilarele.

– N-am pretenția să fiu considerat expert. Dar acest exercițiu mi se pare prea periculos pentru ...

Se întrerupse imediat, stânjenit.

– Pentru o femeie, așa este? îl ironiză Tanya, profitând

de ocazie ca să ridice tonul. Am tradus bine înțelesul gândurilor dumitale, domnule Broderick? În sfârșit, am ajuns la miezul problemei: nu ești decât un misogin, nu-i așa? Ei bine, eu refuz categoric să mă supun bunului plac al unor astfel de domni! Îmi mențin deci numărul așa cum l-am conceput!

– Iar eu îți interzic s-o faci! Și ... dacă tot a venit vorba, cred că este timpul să-l retragi pe Leopold. Ar putea fi periculos și pentru el. Mai devreme sau mai târziu, Bennie și bătrânul Leo se vor bate și tu vei fi din nefericire în mijlocul acestei lupte.

Tanya spumega de furie. Se îndreaptă hotărâtă spre Wade și-i strigă:

– Să nu te mai aud vreodată făcând o singură remarcă despre unul dintre cei mai buni lei ai mei! Cum poate un amator ca tine să aibă capacitatea necesară pentru a-mi da ordine? Crezi probabil că banii îți dau dreptul să coordonezi totul, dar nu-i așa! Colegii mei nu pot fi înșelați, vei vedea! Aș zice chiar că modul în care vrei să controlezi totul îmi face greață! Evident, oamenii se poartă amabil cu tine, dar își bat joc de îndată ce ai întors spatele! ...

Tanya se întrerupse în fața privirii glaciale pe care i-o aruncă Wade. Îi dădea de înțeles prin asta că mersese prea departe. Luată de valul furiei, nu ezitase să mintă.

Adevărul era că membrii trupei aveau multă stimă pentru noul asociat, ea știa asta, dar nu voia să recunoască. Și apoi, n-avea niciun chef să-și ceară scuze!

Cu o mișcare bruscă, Tanya îi întoarse spatele și se îndepărtă, conștientă că lăsase în urma ei o tăcere încărcată de dezaprobarea colegilor săi.

***

Mai târziu, Marshall veni în rulota ei.

– Ei bine, se poate spune că ai fost foarte virulentă, adineauri. Presupun că te simți ușurată că i-ai spus ce gândești despre el.

– Nu m-am simțit în viața mea atât de rău, mărturisi jalnic Tanya. M-am făcut de râs în fața tuturor. N-ar fi trebuit să merg atât de departe, dar ce vrei, mă enervează în așa hal încât ... încât mi se întâmplă să exagerez!

– Te enervează? Cuvântul mai potrivit ar fi "te înnebunește". Ești nebună după el, nu-i așa?

Remarca prietenului său o făcu pe Tanya să sară-n sus.

– Nu este adevărat! Îl detest!

– Hmm! ... De fiecare dată când vă aflați față-n față,

atmosfera devine electrizantă!

Marshall făcu o pauză observând expresia îmbufnată a Tanyei, înainte de a continua pe un ton serios:

– Ascultă-mă, Tanya. De ce nu vrei să încetezi ostilitățile cu acest bărbat? Spun asta pentru binele tău dar și pentru binele întregii trupe. Este chiar atât de greu să-i accepți ideile? Wade pretinde că adoră circul și eu vreau să-l cred. Doar nu este pentru prima oară când întâlnim în turnee fanatici ai meseriei noastre. Amintește-ți de senatorul acela care se amesteca printre clovni de îndată ce avea ocazia ...

Se întrerupse, conștient de încăpățânarea fetei.

– Este atât de greu să-l crezi pe Wade atunci când spune că a făcut o investiție bună? continuă el. Ar putea să pară bizar dar, la urma urmei, de ce n-ar fi adevărat? Schimbările pe care le-a făcut, trebuie să recunoaștem, erau necesare. Chiar a insuflat un oarecare dinamism întregii trupe și s-a ținut de cuvânt. Este adevărat că au fost dați la o parte câțiva veterani, dar asta trebuia să se întâmple mai devreme sau mai târziu ...

– Despre ce vorbești? îl întrerupse Tanya, uimită.

– Credeam că știi despre Bruno și Cookie. Acesta din urmă se cam plânge așa, de ochii lumii, dar la drept vorbind, se simte ușurat. Mi-a mărturisit până la urmă că nu mai vedea prea bine, ceea ce explică într-o anumită măsură

calitatea mâncărurilor lui din ultima vreme. Cât despre Bruno, va rămâne printre noi chiar dacă nu va mai participa la numărul gemenilor Anderson.

– Insinuezi că Bruno și Cookie tocmai au fost concediați pur și simplu?

Marshall o privi pe Tanya drept în ochi.

– Îmi imaginez că niciunul dintre ei n-a considerat că este bine să-ți spună, din simplul motiv că prevedeau reacția ta. Iei întotdeauna apărarea prietenilor tăi și asta nu este rău, numai că ...

Tanya trebui să facă un efort ca să rămână calmă.

– Când s-au întâmplat toate astea?

– La ultima ședință de lucru. Bruno se va ocupa de acum încolo de materiale și de antrenamente. Wade a recunoscut pe bună dreptate că nu putem să ne lipsim de experiența trapezistului! După umila mea părere, Bruno pare mai relaxat, de altfel mi-a mărturisit și el nu cu multă vreme în urmă că nu mai era prea sigur pe reflexele lui. Cât despre Cookie, Wade l-a scos la pensie și-i dă o sumă mai mult decât confortabilă, crede-mă. Tocmai a fost înlocuit cu un bucătar care lucra pentru Circul Ringling.

– Așadar, Cookie nu mai este printre noi ... remarcă Tanya cu tristețe. O să-mi lipsească. De cine se va mai debarasa Wade data viitoare?

– Nu fi nedreaptă, Tanya, o certă Marshall. Eu sunt convins acum că Wade ia în calcul doar interesul circului. Știi măcar că a făcut în așa fel ca Octavia să poată merge la o cură de dezintoxicare într-unul din acele sanatorii de la țară? Pleacă peste vreo două-trei zile, dar se va întoarce printre noi peste câteva săptămâni. Cine știe? ... Dacă va reuși să se elibereze de patima alcoolului, poate va putea astfel să lupte și cu depresiile ei.

– Și bineînțeles că mie n-a catadicsit nimeni să-mi spună! Acest ... acest intrus distruge tot ceea ce Pop a construit pe parcursul multor ani de zile ... A reușit să păcălească pe toată lumea, dar în ceea ce mă privește, mă voi lupta până la capăt! Îmi voi atinge scopurile prin orice mijloace, dar voi avea nevoie de ajutorul tău.

– Ssst! ... Vorbește mai încet, îi ordonă Marshall, observând prin fereastră o siluetă. L-am văzut pe O'Brien trecând. Este un flecar, așa că dacă nu vrei ca acest gen de discuție să fie raportată ...

– Nu-mi pasă ... Sunt atât de nefericită, Marshall! De când Wade s-a înfiltrat în această trupă, a tulburat totul. În fine, gândește-te! Noua lui activitate nu este pentru el decât o joacă, un capriciu copilăresc. Când se va sătura să se joace "de-a circul" va porni în căutarea unui alt hobby de bogătaș leneș. Dar, în ceea ce ne privește, răul va fi făcut,

ireparabil. Nimic nu va mai fi ca înainte!

– Dar totul se schimbă în jurul nostru, Tanya. Inevitabil, totul trebuie să evolueze. Circul Peeples a avut parte de niște ani frumoși, dar artiștii care i-au făcut faima trebuie să se gândească să se retragă. Și pentru mine va veni o zi în care, sătul de această viață de saltimbanc, mă voi întoarce acasă, în Anglia, ca să-mi sfârșesc zilele într-un sătuc liniștit din Cornwall, pe malul mării. Deja am prevăzut totul ...

La gândul că își va pierde prietenul, Tanya izbucni în plâns. Emoționat, Marshall îi întinse o batistă fără să rostească un cuvânt și așteptă să se liniștească.

O privea cu tristețe și fata avu o ușoară mișcare de retragere când, brusc, el întinse mâna ca să-i îndepărteze o șuviță rebelă care-i căzuse pe frunte. Era un gest neobișnuit la un om care n-avea nicidecum un temperament demonstrativ. O contemplă îndelung înainte de a-i spune cu un oftat:

– Biata mea Tanya! Văd că nu-ți plac schimbările, pentru că îți este teamă să înfrunți viața. Atâta înflăcărare și pasiune ții adormită în suflet, și nu îndrăznești să le dai frâu liber. Va trebui să înveți să ți le stăpânești o vreme. Și eu, la fel ca toți ceilalți care am participat la educația ta, suntem de condamnat pentru că te-am protejat prea mult. Acum, iată-te devenită femeie și nu știi să faci altceva decât să-ți

transformi frustrările în crize de furie! Ascultă mai degrabă sfaturile unuia ca mine, care toată viața și-a ascuns sentimentele sub cuvinte. Să nu-ți fie teamă niciodată să-ți exprimi sentimentele. Dacă iubești, arat-o! Este timpul să devii un adult conștient de ce i se întâmplă. Sunt convins că vei ști chiar să-ți construiești o filozofie a vieții și, mai târziu, vei deveni o femeie împlinită căreia toată lumea îi va admira frumusețea, inteligența și stăpânirea de sine, în orice situație! ...

***

După plecarea lui Marshall, Tanya rămase pe întuneric, prea răvășită să poată face ceva. Când auzi pe cineva bătând în ușă, oftă, gândindu-se că era Pop, Alice sau chiar Octavia care veneau, la rândul lor, să-i facă morală.

Care nu-i fu mirarea când îl văzu pe Wade! Acesta, nevăzând lumină, intrase și acum stătea în prag.

– Pot să-ți vorbesc o clipă? o întrebă el în timp ce ea îl privea fix.

– Da, te rog. Mai ales nu te jena, răspunse ea sec.

El rămase o clipă tăcut, impresionat de amărăciunea pe

care o ghici în vocea ei.

– De ce naiba stai pe întuneric? continuă el.

– Nu-i nevoie să aprind lumina, n-o să stai prea mult, nu-i așa? ripostă ea pe un ton tăios.

Dar lipsa luminii făcea ca atmosfera să pară prea intimă, așa că, din prudență, Tanya o aprinse până la urmă.

– Tanya, trebuie să limpezim lucrurile, declară Wade hotărât. Știi foarte bine că nu mai pot să-ți suport impertinența și lipsa de colaborare. Ești un exemplu prost pentru ceilalți.

– Atunci, ce mai aștepți ca să mă concediezi? spuse ea nepăsându-i de consecințe. Vei vedea că, în cazul acesta, mă vor urma și alții ...

– Le-ai face acest rău prietenilor tăi doar din orgoliu!

– Orgoliul meu n-are nimic de-a face cu toate astea! Tu crezi că ai fost cinstit cu noi? Făceai pe mecanicul numai ca să te poți folosi mai bine de credulitatea noastră. Ah, cât trebuie să fi râs!

– Acum înțeleg mai bine! exclamă Wade. Ai rămas convinsă că v-am mințit în mod deliberat. Dar te înșeli, Tanya! Nu aș fi în stare să-mi bat joc sau să înșel pe cineva. Tu ești o persoană loială, calitate destul de rară în zilele noastre. Dar în ceea ce privește circul, împingi loialitatea mult prea departe. Nu pot să te las să mă înfrunți mereu și

să-mi știrbești în public autoritatea. Asta nu mai poate continua și am venit să-ți propun o înțelegere. Nu va fi nevoie să dai dovadă de amabilitate – deși mi-ar plăcea să fie astfel – ci pur și simplu să te porți politicos și civilizat cu mine. Și nu vreau să mai aud insulte. Încă ceva: vorbești prea adeseori în numele colegilor tăi. Dacă au de făcut vreun comentariu, să mi se adreseze direct mie, va fi mult mai simplu.

Tanya simți un sentiment de vinovăție la această remarcă. Vrusese să-l facă pe Wade să creadă că prietenii ei erau nemulțumiți, când de fapt nu era așa. În realitate, felul în care îl acceptaseră pe Wade printre ei, o făcuse să turbeze de furie.

– Este adevărat, n-ar fi trebuit să fac asta, recunoscu ea fără tragere de inimă.

– În sfârșit, zise el zâmbind. Este chiar atât de de greu să-ți recunoști greșelile?

– Nu te aștepta totuși ca, pe viitor, să nu-mi exprim părerile! Eu chiar cred că faci rău circului, pentru că vrei să controlezi totul. Într-o bună zi, îl vei da afară și pe Pop, pur și simplu. Tu nu poți să stai în planul doi, trebuie să fii mereu în față, nu-i așa? De fapt, n-ai suportat să primești ordine și acum că ești acționar majoritar, o să te debarasezi și de Flat Iron Collins ... Probabil că el este următorul pe

lista ta, nu-i așa?

Chipul lui Wade deveni livid.

– Proastă mică! Ai primit vreodată vreun ordin de la cineva? Pe Pop și pe toți veteranii din circ îi joci pe degete. Oh, firește, îi ajuți și le ești devotată, în măsura în care te tratează ca pe o prințesă. De aceea nu-ți plac schimbările actuale, Tanya. Nu ți-ai dori pentru nimic în lume ca "supușii" tăi să te abandoneze ...

O furie oarbă o cuprinse pe Tanya. Fără să se gândească, se repezi la Wade pentru a-l opri să mai rostească astfel de cuvinte dureroase. Surprins de atacul ei, el se retrase ca s-o evite și se dezechilibră, trăgând-o și pe ea după el.

Buimăcită, Tanya se trezi lipită de pieptul lui. Avea impresia că se sufocă, atât de tare o strângea Wade! Îi auzi cu urechea bătăile inimii. Oare furia sau altceva făcea ca inima lui să bată atât de repede? Tanya n-ar fi putut să spună.

Rămaseră îndelung astfel, nemișcați. Fata nu-și aminti momentul în care încetase să se mai zbată. Oare atunci când îi mângâiase ceafa? Când își apropie buzele de ale ei, Tanya își pierdu controlul și se înfioră în îmbrățișarea lui înflăcărată. Îi simți mâinile mângâindu-i spatele, apoi oprindu-se pe coapse. Cu un gest posesiv, o atrase și mai aproape. În clipa aceea, orice dorință a Tanyei de a fugi se

evapotă. Roșind, își mărturisi că i-ar fi plăcut să se afle goală în brațele lui ...

Wade își continuă explorarea cu încetineală și, ridicându-i tricoul, își plimbă degetele pe pielea catifelată. Stăpânindu-și un frison, Tanya nu rezistă și se arcui instinctiv spre el. Wade o devora cu privirea și ochii lui ardeau de dorință când puse stăpânire pe buzele ei. Tanya își înnodă cu febrilitate brațele după gâtul lui, ca pentru a-și găsi un punct de sprijin.

Apoi, nu mai exista nimic decât trupurile lor lipite unul de altul. Sărutul fu lung, plin de senzualitate explozivă, care o lăsă pe Tanya ametită.

Brusc, chiar în clipa în care era gata să se abandoneze în totalitate, el se îndepărtă. Tanya ar fi vrut să-și strige în gura mare frustrarea. Și-ar fi dorit ca îmbrățișarea lor să nu se sfârșească ... Dar ce i se întâmpla? Nu se mai recunoștea în această ființă pasionată și voluptuoasă. Wade reușise să-i trezească feminitatea adormită. Și totuși, era convinsă că-l detesta! În loc să-l respingă, însă, aproape i se dăruise în totalitate; probabil că își pierduse mințile!

Vocea lui Wade răsună ca o palmă când acesta rupse tăcerea.

– Ce joc subtil joci cu mine, Tanya? Atitudinea ta schimbătoare o să mă înnebunească. Mă respingi pentru a

mă seduce apoi mai ușor ... Fără îndoială, încerci să mă tulburi. Sau poate că este iarăși una dintre glumele tale. Dacă-i așa, te previn că nu este pe gustul meu!

Stupefiată, Tanyei îi trebui un oarecare timp ca să reacționeze. Vocea glacială a tânărului o încremenise. Răvășită, se ridică printr-o mișcare suplă și-și aranjă ținuta. Își netezi părul încurcat cu un gest mecanic. Și Wade se ridicase, și o privea cu o expresie impenetrabilă.

– Dacă se întâmplă cumva să mai îndrăznești să te porți astfel cu mine, îți promit că voi urla din toate puterile, articulă ea cu o voce încordată. Toată trupa va crede că încerci să abuzezi de mine. Te-am prevenit! Pe viitor, dacă vrei să -mi spui ceva, fă-o în prezența altor oameni.

Pe buzele lui Wade flutură un zâmbet ironic.

– Nu-ți face griji. N-am să te mai tulbur, Tanya, spuse el. Dar ascultă bine ce-ți spun: recunosc, te-am sărutat primul, dar ai răspuns cu ardoare la sărutul meu ... Te joci ... trișezi cu sentimentele ... și eu am oroare de trișori!

Cu aceste cuvinte, Wade plecă, închizând ușa în urma lui. După plecarea lui, Tanya stinse lumina ca să nu mai fie deranjată de cineva. Seara fusese destul de agitată și acum își dorea singurătatea.

Foarte obosită, se dezbrăcă pe întuneric și se întinse în pat. În ciuda oboselii, nu reuși să-și găsească somnul.

Gândurile ei hoinăreau, nestăvilite.

Pentru a treia oară, fusese pe punctul de a-i ceda acestui bărbat pe care-l ura și în care nu avea niciun pic de încredere, un bărbat pentru care n-ar fi decât o nouă cucerire printre atâtea altele ... Și cel mai greu lucru de admis era acela că trebuia să recunoască faptul că el fusese cel care o respinsese ...

Capitolul 11

Trecuseră deja două săptămâni de când circul părăsise Florida. Wade se afla în rulota luxoasă pe care o închiriase pentru această ocazie, și-și pregătea cafeaua când auzi bătăi scurte în ușă.

Se duse să deschidă și, surprins, constată că nu era nimeni. Gândindu-se că auzul îi joacă feste, se pregătea să închidă ușa când, coborându-și privirea întâlni zâmbetul sarcastic al lui Marshall. Piticul purta un costum de tweed și părea ieșit direct dintr-un tablou de vânătoare englezesc.

– Nu-i este dat oricui să se afle în câmpul tău vizual, zise el ironic.

– Nici oricui nu-i este dat să se afle la nivelul tău de

inteligență, replică Wade zâmbind.

Marshall se încruntă și nimeni n-ar fi putut spune dacă, în această clipă, aprecia sau nu complimentul.

Când Wade îl invită să intre, piticul o făcu, ca de obicei, cu siguranță de sine și, cât se poate de firesc, se așeză pe un mic taburet. Își lăsă privirea să rătăcească peste aranjamentul interior.

– Ți-ai decorat remarcabil rulota! spuse el cu admirație.

– Îmi place confortul. După câte știu, nici tu nu-l detești, replică Wade, amabil.

Remarca aceasta îi provocă un zâmbet dulce-amar interlocutorului său.

– M-am gândit că a sosit timpul ca noi doi să avem o mică discuție, reluă Marshall după o pauză.

Apoi, aruncând o privire complice spre partea de dormitor a rulotei, adăugă:

– Sper că nu te deranjez?

– Sunt singur și nu aștept pe nimeni. Tocmai îmi făceam cafeaua, îți ofer și ție o ceașcă. Sau poate preferi un ceai?

– Nu, cafeaua este în regulă. Am oroare de băutura aceea atât de dragă totuși compatrioților mei. Pentru mine, ceaiul va avea întotdeauna gust de medicamente. Este de altfel unul dintre motivele pentru care am plecat din Anglia natală ...

– Au mai fost și altele?

– Ei bine, să zicem că am fost mai degrabă o sursă de necazuri decât altceva pentru familia mea. Așa că am luat singur hotărârea să mă eclipsez.

– Și în felul acesta, circul a câștigat un artist! spuse Wade.

– Poate, dar aș fi putut să devin primul profesor de la Oxford care ar fi trebuit să urce o scară ca să ajungă la catedră!

– De ce nu te-ai întoarce? I-ai putea pune în umbră pe toți acei imbecili care te privesc de sus!

– Oh, știi, pentru că nu-mi displace viața de aici, spuse piticul. Am toate avantajele și niciunul dintre inconvenientele unei vieți sedentare.

– Și ... poate faptul că ai făcut pe doica ani la rând te-a împiedicat să te gândești și la altceva, sugeră Wade.

Trăsăturile accentuate ale chipului lui Marshall erau mai marcate ca niciodată.

– Cei mai mulți dintre oameni își justifică actele numai după ce le-au înfăptuit. Eu nu-mi dau osteneala nici măcar pentru asta. Am motivele mele pentru care am rămas în lumea circului, dar acestea n-au nimic de-a face cu Tanya.

– Nu te cred, replică Wade. De fapt, ați fost mult mai mulți care ați vrut cu orice preț să vă substituiți părinților ei

morți. În așa fel încât acum nu mai știe care este adevăratul ei rol: cel de biet copil orfan sau cel în care trebuie să aibă grijă de voi toți. Cred că a sosit timpul pentru ea să se transforme într-un adult ...

– Și tu te crezi în stare s-o ajuți în această privință, spuse Marshall dând din cap dezaprobator. Ei bine, tinere, te înșeli, nu ești defel ceea ce-i trebuie Tanyei! Ce să facă ea cu un donjuan în trecere pe aici? Ea are nevoie de cineva care s-o îndrăgească și s-o iubească pentru ceea ce este, să nu fie niciodată obligată să se confrunte cu o nouă imagine pe care el ar dori să i-o construiască. Tu nu întrunești cu siguranță aceste calități și, mai devreme sau mai târziu, te vei sătura de viața aceasta de saltimbanc, și atunci ce se va întâmpla cu Tanya? Ea nu este femeia care să se ofere primului venit. Când își va dărui inima, o va face pentru totdeauna. Îmi fac griji pentru ea și de aceea doream să discut cu tine.

Wade bănui critica implicită, dar se strădui să adopte un ton lejer atunci când îl întrebă:

– Crezi într-adevăr că acestea sunt intențiile mele? S-o seduc și să dispar?

– Absolut ... De ce mă mai întrebi? Te gândești cumva la căsătorie? În cazul acesta, ar fi cu adevărat un dezastru!

Fără să-i răspundă, tânărul se ridică și se îndreptă spre

fereastră. Apusul de soare aprinsese cu razele lui lungul șir de camioane și rulote parcate acolo. O ultimă rază se prelinse pe geamul lui Wade și acesta se înfioră.

– Nu, nu pot să mă căsătoresc cu Tanya, mărturisi el cu o voce încordată. Ar fi mult prea nefericită în lumea mea. Oricum, nu va fi niciodată nimic între noi doi. Vezi, această mică discuție nici n-ar fi trebuit să aibă loc ...

– Mă bucur să aud asta, declară piticul. Deși nu prea sunt de acord asupra unui punct. Dacă ar vrea, Tanya s-ar putea adapta foarte bine la stilul tău de viață, ca și la orice altceva, de altfel. Circul constituie un adevărat microcosmos al societății; avem prinții noștri, avem oameni de rând, avem nebunii noștri, în cazul de față, clovnii. Cât despre Tanya, ea are locul ei bine stabilit printre noi, dar ar fi la fel de în largul ei și în lumea exterioară. Dacă tu crezi că ești cel ce i se potrivește, te înșeli! Ea n-are nimic de-a face cu un seducător incorigibil ca tine. Ea are nevoie de un bărbat care s-o iubească pentru ceea ce este, așa cum am mai spus. Are nevoie de tandrețe și de înțelegere, ca să poată să înflorească. Pe când tu, tu o sufoci! Ești prea autoritar, nu lași destulă libertate altora. Și apoi, nu ești decât în trecere pe aici. Când mica ta escapadă în lumea circului se va termina, ce vei face? Vei pleca fără să mai arunci nicio privire în urmă. Ce se va întâmpla cu Tanya în

momentul acela? Dacă îi vei câștiga inima, aceasta va fi pentru totdeauna ... Gândește-te ... Reflectează înainte de a te lansa într-o aventură, pentru că ea ar putea avea consecințe dezastruoase pentru Tanya. Am vrut să-ți împărtășesc opinia mea, tinere.

Wade își stăpâni cu greu riposta tăioasă care-i veni pe buze. Marshall își lua rolul de tutore prea în serios. Și nu-l menajase deloc. Dar înțelegea reacția piticului, care era motivată de profunda sa afecțiune față de fetița pe care o văzuse crescând.

– Așadar, crezi că scopul meu este s-o seduc pe Tanya și apoi să dispar? spuse el pe un ton neutru.

– Ce altceva ar trebui să-mi imaginez? replică piticul. Doar dacă nu cumva te gândești la căsătorie. În cazul acesta, dă-mi voie să-ți spun că te îndrepți direct spre dezastru!

Wade se ridică și se apropie de fereastră, îngândurat. Soarele apusese.

– Nu, declară el cu voce abia auzită, nu pot să mă căsătoresc cu Tanya, repetă el ceea ce spusese mai devreme. Nu vreau să fie nefericită ...

– Hotărârea ta este foarte înțeleaptă. Nu ești bărbatul potrivit pentru ea.

Hotărât lucru, Marshall putea să fie de o sinceritate

redutabilă, își zise ironic Wade.

– Ai dreptate. Vei fi mulțumit dacă îți promit că o voi lăsa în pace?

– Absolut sincer, aș fi preferat să fi rămas la New York, dar va trebui să mă mulțumesc și cu promisiunea ta. Te cred cinstit, dar sarcina ta nu va fi ușoară. Este greu să reziști farmecului dragei noastre Tanya ...

Wade îi întinse mâna piticului, care i-o strânse cu oarecare rezervă.

– Bine, spuse el după ce își drese glasul. Aș face bine să plec și să mă pregătesc, să-mi pun jobenul, pentru că publicul nu va întârzia să vină.

– Nu te simți stânjenit sub toate privirile acestuia? întrebă Wade, curios.

– Nu ești primul care îmi pune această întrebare. De fapt, consider acest lucru ca făcând parte din meseria mea, nici mai mult, nici mai puțin. Uneori, unii mă hărțuiesc dar, de cele mai multe ori, se mulțumesc să mă privească sau se aventurează să-mi pună întrebări. Din fericire, sunt întotdeauna politicoși!

Wade îl asculta cu viu interes.

– Știi, continuă Marshall, mulți dintre ei sunt foarte curioși să vadă pitici. Și apoi, ador să călătoresc, să descopăr fără încetare noi orizonturi. Și în fiecare seară, în

patul meu, știu că sunt înconjurat de prieteni și că ziua următoare îmi va aduce noi experiențe! Sincer vorbind, circul acesta este singura mea familie și rămâne singurul colț liniștit pentru cineva atât de puțin integrat în societate ca mine. În Anglia, nu eram decât un nefericit de monstru care era ascuns îndată ce părinții mei primeau oaspeți.

Se opri, privindu-l întrebător pe Wade, apoi continuă:

– Dacă dintr-un motiv sau altul circul și-ar înceta activitatea, ar fi o catastrofă pentru indivizi ca mine! Ce s-ar întâmpla cu Jojo, omul cu cap de câine? Ai observat că are delicatețea să nu ia masa la cantină? Cât despre Tim, este amabilitatea întruchipată, numai că ar fi mult prea slab de caracter ca să se apere de hărțuiala oamenilor așa-ziși "normali" ... Aici, în trupă, se simte bine ... Și mai sunt atâția alții ...

Marshall făcu o scurtă pauză și, cu un zâmbet timid, continuă:

– În cazul că nu voi mai avea ocazia să ți-o spun, îți sunt recunoscător că ai salvat circul de la faliment. De altfel, cu toții îți sunt recunoscători.

– Toți ... cu excepția Tanyei ...

– Este și ea, fii sigur. Numai că este supărată pe tine că te-ai dat a fi un simplu mecanic. Ea are oroare de minciună. Dar până la urmă, se va domestici, vei vedea ... Nu cunosc

prea bine motivele care te-au îndemnat să cumperi circul, dar vreau să cred că o să păstrezi pentru tine tot ce ți-am spus, în cazul în care ... în sfârșit ... nu uita, atâta tot ...

– Nu ești absolut convins de intențiile mele față de protejata ta, nu-i așa?

– Nu, te cred sincer ... deocamdată.

– Nu-ți mai face probleme. La ora actuală nu prea îi sunt în grațiile și mă îndoiesc că pe viitor relațiile noastre se vor ameliora.

Și, dacă totuși se va întâmpla asta, îmi voi ține promisiunea.

– Fie. Dar nimeni nu mă va împiedica să-mi fac griji pentru copila asta. La vârsta mea, ce vrei, te schimbi mai greu!...

Cu aceste cuvinte, piticul alunecă de pe taburet, își puse pălăria și, cu un semn din mână, își luă la revedere de la Wade.

Acesta din urmă rămase îndelung pe gânduri în fața ceștii de cafea. Cu un gest nervos, la un moment dat împinse farfurioara, cuprins de îndoieli. Va putea oare să-și țină cuvântul?

Simțind că se enervează din ce în ce mai tare, hotărî să se ducă la Pop care, la fel ca în fiecare zi la ora asta, urmărea spectacolul de la locul lui obișnuit din culise.

***

Ca de obicei, de fiecare dată când ajungea la intrarea artiștilor, Wade era fascinat de cei care își așteptau cu febrilitate intrarea în arenă. Chiar dacă se ferea să-i stânjenească și era foarte discret, îi făcea plăcere să se afle printre ei. Pentru nimic în lume n-ar fi renunțat la acest avantaj pe care i-l oferea poziția de coproprietar.

"Este unul din privilegiile mele", gândi el. De câte ori, într-adevăr, sub pretextul că superviza diferitele activități, nu se aventurase în cortul clovnilor! După cum n-ar fi scăpat nicio ocazie să poată asista la deschiderea spectacolului.

Wade era vrăjit de această lume a iluziilor, aflată la granița dintre vis și realitate. Era un univers efemer care dispărea pe zi ce trece.

Sigur, nu era un mediu pentru un om de afaceri de anvergura sa. Mai devreme sau mai târziu, trebuia să plece, gândi el, dintr-o dată deprimat. Paranteza urma să se închidă ... Și mai târziu? ... Ce se va întâmpla cu viața lui? Cât timp îi va trebui ca să revină la realitate, după ce se va

întoarce la New York?

Cu un aer posomorât, privea clovnii care evoluau în arenă. În mod deliberat, nu vrusese să asiste la numărul Tanyei. Dar își imagina cu ușurință mersul ei sigur și ochii de jar cu care înfrunta animalele, zâmbetul ei când răsunau aplauzele publicului. Da, îi vedea cu exactitate fiecare gest. Va fi oare mereu așa? Își va petrece oare restul vieții amintindu-și de tandrețea cu care Tanya se abandonase în brațele sale?

– Ei, ce părere ai despre aceste noi gaguri?

Wade își stăpâni o tresărire și recunoscu imediat acest accent atât de deosebit din Chicago. Era Pop cel care-l întrebase, arătând cu degetul spre Bumbles, un clovn travestit în femeie.

– Extraordinar! răspunse el cu sinceritate.

– Acesta este cuvântul, fu de acord Pop. Privește cum se amuză publicul! Au fost niște curajoși cei care s-au deplasat pe acest timp îngrozitor! Slavă Domnului că mâine este o zi de pauză. Nu vreau să văd câțiva oameni risipiți pe gradene. Din păcate, Camera de Comerț din acest oraș nu ne-a făcut prea multă publicitate!

– De ce n-ai cerut o garanție prin contract?

– Am crezut că am făcut-o, dar se pare că am uitat, mormăi Pop, ridicând din umeri.

Wade vru să-l întrebe cum putuse să omită așa ceva, dar se abținu imediat, gândindu-se că nu era momentul să scoată în evidență zăpăceala bătrânului. Își promisese că de acum încolo va verifica toate viitoarele contracte.

Deodată, un gând îi trecu prin minte! Și dacă se întâmplase același lucru și la Houston? Și dacă Pop, distrat fără îndoială, *uitase* să trimită faimosul contract care, se spusese, nu ajunsese niciodată la autorități?

Wade se încruntă, și aerul lui îngrijorat nu-i scăpă lui Pop. Ca să schimbe subiectul, tânărul spuse:

– Ritmul este prea rapid astă-seară, parcă.

– Erau atât de puțini oameni, încât i-am cerut lui John să accelereze. În felul acesta, ne vom putea culca mai devreme.

– John Cohen este excelent în meseria lui, spuse Wade.

– Cu siguranță. Cu atât mai mult cu cât nu întotdeauna sunt suficiente o voce autoritară și o mare elocință. Trebuie să supraveghezi în fiecare clipă orarul, ritmul și crede-mă, nu este lucru ușor. Mai ales când în arenă se află o primadonă ca Maria Hahn!

Pop se întrerupse și ridică privirea spre trapezista solistă care evolua în acel moment. Aceasta tocmai executa titirezul pe un braț, acompaniată de publicul care scanda în cor la fiecare rotație.

– Este o stea a arenei și ea știe asta, continuă el. Nu pierde niciodată ocazia să prelungească aplauzele. Dar John nu se lasă păcălit. O dată, la Peoria, când își depășise cu mult timpul de program, el a cerut să se stingă reflectoarele și, pe întuneric, a anunțat următorul număr, omul ghiulea. Abia atunci, Maria a catadicsit să coboare de pe trapez. Fără această intervenție a lui, cu siguranță ar fi continuat! John s-a mulțumit atunci s-o privească drept în ochi. Ajunsă în culise, aceasta spumega de furie, dar John i-a spus cât se poate de calm că nu-i pasă de vanitatea ei exagerată. Ea avea un program de douăsprezece minute, niciunul în plus.

Wade râse vesel de această anecdotă. În clipa aceea, clovnii năvăliră în arenă și se răspândiră ca niște confeti colorate duse de vânt.

– Ce ar fi o reprezentație fără ei? murmură el îngândurat.

– Ai dreptate, spuse și Pop, clovnii sunt adevărata structură de rezistență a unui circ. Întotdeauna se poate conta pe ei atunci când este vorba despre umplerea unui gol în ultima clipă și publicul, fericit, continuă să se distreze. La drept vorbind, meseria lor necesită un temperament solid. Știi, cei mai mulți dintre ei nu sunt cu adevărat adulți, le place, asemenea copiilor să localizeze

atenția publicului asupra lor. Fiecare își elaborează propria pantomimă, își desenează costumele și își găsește singur accesoriile ...

– Așa cum face Emmett Kelly cu celebrele lui foi de varză, nu-i așa?

– Exact. Bătrânul Emmett obține întotdeauna cel mai mare succes cu afurisitele lui foi de varză, mai mare decât ar fi făcut-o cel mai bun actor dramatic! ...

– Vorbești despre el nu fără oarecare invidie ...

Într-adevăr, Pop părea melancolic.

– Toată lumea își dorește ca, la un moment dat, să devină clovn, răspunse el. Nici nu-ți imaginezi numărul incredibil de oameni, ocupând adeseori posturi importante ca tine, care ar da orice ca să-și mâzgălească fața și să facă pe măscăricii! ...

– Încerci să-i faci să se răzgândească atunci când îți cer asta?

– Nicidecum! Dacă țin neapărat s-o facă, îi lăsăm să-și facă numărul. Este un lucru excelent pentru publicitatea noastră. De aceea îi numim "prietenii circului". Clovnii adevărați îi tratează cu mai multă atenție decât pe debutanți. Ei cel puțin nu sunt udați cu apă ...

– Ce vrei să spui?

– Știi bine, după o urmărire nebunească prin arenă,

încasează o găleată de apă în față. După reacția fiecăruia, se poate spune care are vocație de clovn și care nu. Adevărații clovni adoră să fie udați. Bineînțeles, unii ajung la pantomimă prin alte mijloace decât clasica ucenicie. Printre clovni se află un bun număr de acrobați.

– Totul este mult mai complex decât îmi imaginam, spuse Wade. Habar n-aveam despre asemenea practici.

– Evident, dacă singurele tale surse despre circ provin din cărți sau din filme, ești prost informat, replică Pop. Până în prezent, nimeni n-a putut să redea viața circului într-un mod fidel. De altfel, cred că este imposibil!

Wade dădu din cap în semn de încuviințare. Toate acele clișee vehiculate despre clovni erau, într-adevăr, adeseori eronate. Aceștia nu erau niște melancolici, după cum nici nu se machiau pentru a fugi de realitatea vieții. Ba dimpotrivă, celor mai mulți dintre ei le plăcea să fie recunoscuți de public, cu sau fără machiaj, și visul lor era să inventeze mereu noi gaguri, sau să le aducă la zi pe cele din repertoriul clasic.

– Ai avut cumva și tu ambiția de a deveni clovn? îl întrebă Pop.

– Poate, recunoscu Wade. Dar acum este prea târziu ... Nu mai sunt adolescentul care eram ... sau mai degrabă care n-am fost niciodată ... cum ar spune un prieten de-al

meu.

– Oh, știi, niciodată nu-i prea târziu! Eu însumi ... uneori... mă las dus de val.

– Ai fost clovn? întrebă Wade, surprins.

– Așa am debutat în profesie, dar aveam alte ambiții. Am făcut economii, m-am zbătut și îți imaginezi cu ușurință urmarea ...

– Cum te îmbrăcai în rol de clovn?

– Mă deghizam în cerșetor, cu sprâncene groase, înnegrite, cu fața vopsită în alb, cu un nas ca o trompetă care l-ar fi făcut invidios și pe Cyrano de Bergerac și cu niște buze roșii, încremenite într-un zâmbet buimac ...

Wade asculta cu atenție confidențele lui Pop. În vocea bătrânului se putea discerne un oarecare entuziasm pe care nu-l manifesta de obicei. În general, Pop era mai degrabă o fire taciturnă și rezervată. De fapt, de când Wade îi cumpărase o parte din acțiuni, era pentru prima oară când Pop îi vorbea deschis. Dar discuția lor fu întreruptă și Wade continuă să privească spectacolul.

Era rândul surorilor Montrose. Care nu-i fu surpriza când o recunoscu pe una dintre cele trei trapeziste care-și pusese o perucă blondă ... De ce naiba se afla Tanya în acest număr? Nu mai era nevoie să fie înlocuit cineva, grație noilor dubluri angajate ...

Aşteptă ca Pop să-şi termine discuţia cu unul dintre mecanici şi-l întrebă:

– Ce caută Tanya în numărul acesta de acrobaţie aeriană? Mi s-a părut că am văzut-o.

Wade nu-şi ascundea supărarea, dar bătrânul ridică din umeri şi răspunse:

– Chiar eu am rugat-o. Shirley a făcut o gripă, îi era foarte greu să respire ...

Fără să poată scapa de o oarecare anxietate, tânărul observă derularea diferitelor exerciţii. Tanya părea un fluture în minunatul ei costum de satin bordat cu tul. Execută câteva figuri simple cu toată graţia aeriană pe care suplеţea corpului ei i-o conferea, apoi se alătură celorlalte două colege pe platformă, salutând publicul care aplauda frenetic.

Ce prezenţă! gândi Wade cu admiraţie. Mai târziu, când cele trei trapeziste coborâră executând mai multe rotaţii pe un braţ, Wade remarcă mirat că Tanya avea un zâmbet încremenit şi că faţa îi era lividă. Îi fusese oare teamă?

Dornic să afle mai multe despre ea, îl întrebă pe Pop. După câte auzise, mama Tanyei fusese şi ea trapezistă şi se întreba de ce fiica ei nu-i călcase pe urme.

– Ea a ales aşa, răspunse Pop ridicând din umeri. Adora animalele. Când era mică, o ştergea pe furiş şi se ducea în

cușca lui Leopold. Elefanții erau tovarășii ei de joacă; o ridicau cu trompele și ea râdea în hohote. Nu-i era frică niciodată și, de altfel, erau de o incredibilă blândețe cu ea! Când făcea vreo prostie, se refugia la elefanți și se cățăra pe spinarea lor ca să n-o ajungă nimeni. Știa să fie o adevărată pacoste când voia!

– Din acest punct de vedere, nu s-a schimbat, murmură Wade.

– Oh, asta nu-i nimic în comparație cu ce era înainte! afirmă Pop cu un zâmbet vesel. Îi place grozav să joace feste și este foarte schimbătoare. Defectul ăsta încă n-a părăsit-o. Poate că și noi am răsfățat-o prea mult, dar era atât de drăguță ...

Wade se surprinse și el zâmbind. Își amintea de Tanya și de veșnicele ei farse, a căror victimă fusese când venise să lucreze prima oară la circ. Da, i se păruse insuportabilă atunci, și astăzi, sentimentele față de ea nu se schimbaseră prea mult ... Doar că iritării pe care o resimțea atunci se adăugase acum și altceva, mai tulburător ...

– Când Lars Larsen a avut accidentul, reluă Pop după o pauză, n-a mai putut să se ocupe de animale. Însă, chiar de pe vremea aceea, Tanya știa despre ele aproape la fel de multe ca Lars. El a perfecționat-o și Tanya i-a luat locul când el a plecat. Se pare că acrobația aeriană n-o atrage la fel de

mult ca dresajul. Sigur, poate înlocui un trapezist la nevoie, dar atâta tot.

Wade dădu din cap, urmărind-o cu privirea pe Tanya.

– Mama Tanyei a fost cea mai bună acrobată pe care am cunoscut-o vreodată, continuă Pop. Aerul era elementul ei și avea o grație uluitoare. Niciodată nu vedeai la ea vreo greșeală sau vreo ezitare, totul era perfect la numărul ei. Chiar și atunci când s-a întâmplat să se ardă un reflector, a continuat ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat. Totuși, a fost orbită câteva secunde și asta ar fi putut să-i fie fatal. Dar cunoștea prea bine meseria pentru a de lăsa surprinsă ...

– Și totuși, parcă a murit într-o cădere?

– Da, stupid. A fost o coardă defectă care a cedat, îi explică Pop. Un incident care în mod normal nu se întâmplă niciodată. Materialul tocmai fusese controlat dar n-am fi putut niciodată prevedea asta. Și cum refuza să lucreze cu plasă ...

Pop nu-și încheie fraza. Ochii îi erau înceţoșați de lacrimi reținute.

– După înmormântarea ei, continuă el, ne-am adunat cu toții ca să hotărâm ce facem cu Tanya și ... am hotărât ca, într-un fel, s-o adoptăm. Este un adevărat copil al circului.

– Un copil care a crescut ... murmură Wade.

Ceva din vocea lui îl intrigă pe Pop. Îngrijorat, se

întoarse spre Tanya care, după un ultim salut pentru public, se repezi în culise.

În treacăt, dresoarea îi zâmbi lui Pop și, scuzându-se că trebuia să-și schimbe costumul, dispăru imediat.

Pe măsură ce spectacolul continua, atenția lui Wade scăzu. Cineva îl chemă pe Pop să rezolve o problemă cu luminile. Profitând de ocazie, tânărul, ascultând de un impuls, hotărî să se ducă să vadă dacă Tanya se simțea bine. Cu această epidemie de gripă, era foarte posibil să fie bolnavă. I se păruse atât de ciudată, după terminarea numărului ...

***

Din cauza căldurii, Tanya lăsase ușa întredeschisă, ca să profite un pic de briza de seară.

În timp ce se apropia de rulotă, Wade zări silueta fetei prin fereastră. Era așezată pe canapea și încă purta costumul. Brațele îi atârnau, avea capul dat pe spate și ochii închiși. În ciuda machiajului, tenul îi era foarte palid, părea istovită. Ce contrast între starea de acum și energia pe care o iradia de obicei persoana ei! Când se pregătea să bată la

ușă, Wade își reținu gestul. "Dumnezeule, își dădu el brusc seama, acestea sunt simptomele unei persoane care suferă de vertij!"

Până acum, fata își ascunsese cu grijă față de ceilalți teama de înălțime. Poate că se va supăra pe el că a surprins-o? Dar Wade era prea îngrijorat ca să-i mai pese de asemenea fleacuri.

Fără să mai ezite o clipă, intră în rulotă și o luă pe Tanya în brațe. Ea se crispă o clipă apoi, lăsându-se mângâiată, își puse fața pe umărul lui. Foarte repede însă își reveni și, eliberându-se din îmbrățișarea lui, îi spuse fără să-l privească:

– Probabil că am răcit puțin ...

– Știi la fel de bine ca și mine că nu-i așa, zise el cu blândețe. De ce nu-i mărturisești lui Pop că îți este groază să urci la trapez?

– Nu ... nu pot. Ar fi ca și cum aș nega tot ce m-a învățat mama. Era o mare artistă ... De altfel, ea ar fi putut foarte bine să lucreze la Ringling. În ziua când i-am spus că vreau să mă fac dresoare, a fost foarte dezamăgită. Întotdeauna s-a temut ca animalele să nu mă rănească ... Pentru că ele l-au ucis pe tata ... Și atunci, am avut o ceartă violentă cu ea ... Parcă îi văd și acum privirea tristă când m-a lăsat și a plecat să-și execute numărul de la matineu. Din păcate,

n-am mai putut să-i spun niciodată cât de rău îmi pare că am făcut-o să sufere ... În timpul acelei reprezentații s-a întâmplat ca ...

Vocea îi tremura și Tanyei îi era greu să-și continue povestea. Wade o prinse de umeri și-i șopti:

– Nu trebuie să spui mai mult, Tanya. Te chinui inutil ...

Dar fata dădu din cap.

– Nu, trebuie să spun mai departe. Este pentru prima oară când pot să vorbesc despre asta ... În după-amiaza aceea, după ce mama plecase, m-am dus să-l văd pe Leopold. Am plâns lângă el până mi-au secat lacrimile și, după ce am luat hotărârea să mă fac trapezistă, pentru că aceasta era dorința ei, am plecat s-o caut. Când am ajuns sub cupola cea mare, era prea târziu ... aud și acum zgomotul atroce al corpului ei căzând în arenă ... Oh, este îngrozitor! ...

Tanya se întoarse, cu un nod în gât, gata să plângă iarăși.

– După acel oribil accident, am reluat antrenamentele de acrobație aeriană. Era felul meu de a-i aduce un omagiu mamei. Atunci, Lars, care era grav rănit, mi-a propus să preiau numărul său. Nu puteam să refuz o asemenea ofertă. Există puține femei dresoare și deveneam astfel o atracție majoră pentru spectacol. În realitate, n-am mărturisit niciodată nimănui, dar îmi era teribil de rușine

că mă foloseam de acest pretext pentru a abandona în mod laș trapezul ...

– Nu te-ai comportat deloc în mod laș, replică Wade. Fiecare dintre noi are temerile și preferințele sale. În ceea ce mă privește, mărturisesc sincer că n-aș risca să intru în cușca animalelor!

– Nici măcar în cea a lui Leopold? întrebă Tanya cu un ușor râs nervos.

– Poate că, la limită, la el aș intra ... Dar cu siguranță nu la acest tigru, mă îngrozește pur și simplu!

– Cred că ai dreptare, recunoscu ea încet. Este firesc să ai acest sentiment de angoasă împotriva căruia nu poți lupta ...

Adăugă apoi, întrebându-l din privire:

– Cum de ai ghicit, Wade? Nimeni înainte de tine, nici măcar Marshall n-a bănuit nimic.

– Nu am "ghicit" nimic, o corectă el. Abia când te-am găsit aici pe canapea am avut această bruscă intuiție. Erai descompusă la față!

Neluând în seamă expresia nemulțumită a Tanyei, continuă:

– Așadar, nu refuzi niciodată o înlocuire la trapez și, după o asemenea încercare, te întorci aici singură și ... plângi.

– Oh, nu plâng. În general, nu mă simt bine ...

El nu se putu abține să zâmbească și Tanya îi aruncă o privire plină de reproș. Apoi, dintr-o dată, izbucni în lacrimi. Încercarea pe care o îndurase îi spulberase toată stăpânirea de sine. Îndurerat, Wade o cuprinse în brațe și începu s-o mângâie tandru, legănând-o ca pe un copil.

Dar în timp ce-i adresa cuvinte de încurajare, o voce interioară îl avertiza de pericol. Tanya era atât de vulnerabilă în acest moment!

Își dădu seama imediat că era pe punctul de a trăda promisiunea pe care i-o făcuse lui Marshall. Dacă nu pleca imediat de lângă Tanya, va comite un act ireparabil care risca să distrugă pentru totdeauna relația lor.

Cu părere de rău, o sărută părintește pe frunte și plecă, invocând un vag pretext. Din fericire, Tanya era prea tulburată ca să-l mai întrebe ceva sau să se mire de plecarea lui bruscă.

Capitolul 12

Rămasă singură, Tanya făcu un duș și-și schimbă hainele, întrebându-se care au fost adevăratele motive ale vizitei lui Wade.

Acesta îi dezvăluise unele laturi ale caracterului său pe care ea nu i le bănuise până atunci: se purtase cu ea tandru și plin de compasiune. Ea i se destăinuise în vreme ce față de alții își ascunsese cu grijă slăbiciunile, deși aceștia îi erau prieteni. Cum să-și explice brusca încredere pe care i-o arătase?

Pe de altă parte, tandrețea lui era prefăcută sau așa era adevăratul Wade, cel a cărui fațetă părea atât de impenetrabilă? ...

Atâtea întrebări cărora nu le știa răspunsul. Și în loc să se mai chinuie inutil fără să-și poată găsi somnul, porni în căutarea lui Pop.

Îl găsi în rulota lui, așezat la birou și aplecat peste un registru contabil foarte gros. Bătrânul părea obosit și îngrijorat în același timp. Privindu-l, Tanya nu se putu abține să constate cât de mult îmbătrânise și slăbise în ultimele săptămâni. Oare Wade făcea presiuni asupra lui? Sigur, acesta intervenise în problemele circului mai puțin decât se așteptase ea, dar poate că prezența lui permanentă îi amintea lui Pop că, de acum, nu mai este adevăratul director. Soarta circului Peeples nu mai depindea doar de el.

Pop ridică în sfârșit capul și o văzu pe Tanya. Se grăbi să ascundă registrul pe care-l studia și întrebă:

– De cât timp ești aici? Nu te-am auzit intrând ...

– Abia am venit.

Remarcând rapiditatea cu care închisese registrul, ea continuă:

– M-am gândit că ți-o fi foame, așa că ți-am adus niște gogoși. Sunt proaspete, le-a făcut Alice azi-dimineață.

– Excelent! Mă duc să fac o cafea.

Dar înainte să se ridice, făcu să dispară registrul gros în sertar și-l încuie cu cheia. Precauțiunea aceasta

suplimentară o miră, dar nu spuse nimic.

Mai târziu, în timp ce vorbeau verzi și uscate, Tanya își dădu seama repede că Pop era cu mintea aiurea. La un moment dat, lăsă să-i cadă linguriţa și zgomotul acesta îl făcu pe bătrân să tresară. Era evident că-l preocupa ceva, dar ce? se întrebă ea, intrigată.

Pop trebui să plece curând pentru a rezolva o problemă cu niște materiale și-i propuse fetei să rămână în rulotă și să-și termine liniștită cafeaua. Ea acceptă cu plăcere și, după plecarea lui, nu-și putu reține privirea să fixeze biroul. Ceva nu era în regulă, își zise ea, și răspunsul se afla acolo ... Luptă din toate puterile împotriva curiozității care o cuprinsese, dar scrupulele ei se evaporaseră repede și până la urmă descuie sertarul care ascundea misteriosul registru.

Acesta îi căzu din mână și, în timp ce-l recupera, recunoscu imediat registrul contabil cu depunerile în bancă. De ce naiba părea Pop atât de preocupat să verifice aceste fonduri ale circului? Acestea nu reprezentau altceva decât rezervele constituite în caz de catastrofe importante, cum ar fi un incendiu, de exemplu, sau vreo catastrofă naturală.

Tot aici depuneau artiștii angajați permanenți ai circului în fiecare lună un procent anume din salariul lor, pentru a

avea niște economii în caz de boală sau probleme mari familiale. Acest aranjament propriu circului Peeples funcționa totuși de minune de multă vreme, așa că de ce avusese Pop această expresie îngrozită când îl surprinsese?

Câteva clipe mai târziu, după ce în aruncă ochii pe registru, avu răspunsul la întrebare. Se lăsă să cadă într-un fotoliu și, în timp ce se uită pentru a suta oară la extrasele de cont, o prinse amețeala. Nu, nu era cu putință! ... Pop n-ar fi putut deturna fondurile! Și totuși, avea dovada în fața ochilor: contul era aproape gol. Pop își înșelase prietenii! Pentru o asemenea fraudă, risca închisoarea. Dar Pop nu era un escroc și probabil că avusese motive serioase să acționeze astfel. Poate că vrusese să salveze circul de la faliment?

În plus, făcuse retrageri și după ce-i cedase lui Wade o parte din acțiuni. Conform legii, trebuia să ceară acordul asociatului său înainte de a o face ... Wade ar putea să-l târască în justiție dacă Pop omisese să-l consulte! Dar la ce ar fi putut să folosească sume atât de mari? La rambursarea unor impozite neplătite? ...

Trebuia cu orice preț să-l scoată pe Pop din acest necaz! Numai gândul că i s-ar putea întâmpla ceva, îi făcea rău. Și dacă ar face apel la Wade? Cultivându-i prietenia și atracția pe care o simțea pentru ea, va reuși poate să-l convingă s-o

ajute.

Dar până unde era dispusă ea să meargă? Însăși perspectiva de a trebui să se poarte amabil cu el îi afecta orgoliul dar, din moment ce era vorba să-l salveze pe Pop...

Cu inima strânsă, Tanya puse la loc în sertar registrul. Își termină repede cafeaua, se grăbi să spele ceașca și se duse la rulota ei.

Pe viitor, va încerca să se poarte cât mai firesc cu putință, astfel ca nimeni să nu aibă nici cea mai mică bănuială. Totuși, rămase ferm hotărâtă să facă tot posibilul ca să-l protejeze pe Pop, începând prin a-și atrage simpatia lui Wade.

Ceea ce, înainte de toate, însemna să nu lase să se ghicească nimic despre descoperirea ei față de cel care, într-o zi, îi mărturisise că este un fin observator.

***

Tanya se privi cu un ochi critic în oglindă și încercă să fie cât mai obiectivă. Genele lungi și dese erau curbate natural și nu avea nevoie de rimel. La fel și buzele pline și senzuale erau de un roz natural și arareori își dădea cu

puțin ruj.

Și dacă s-ar machia mai puternic? Nu, adevărata Tanhya Rhodin folosea prea puține artificii. Poate că ar trebui să-și schimbe coafura? Își adună buclele și le strânse într-un coc simplu, destul de sofisticat. Rezultatul o făcu să se strâmbe. Efectul nu era neplăcut, dar nu se recunoștea!

Oricum, dacă s-ar apuca să-și schimbe înfățișarea, toată lumea ar remarca. Wade ar fi primul și, în mod inevitabil, și-ar atrage observații din partea colegilor.

Enervată, își desfăcu cocul și-și perie viguros părul lăsându-l să cadă în valuri naturale pe umeri. Era mult mai bine așa! gândi ea. Se simțea mult mai în largul ei. Dă-o încolo de sofisticare! De obicei, când lucra cu animalele, își aduna buclele sub o caschetă, pentru comoditate. Avea de altfel o întreagă colecție. Își puse eternii blugi, dar ezită asupra tricoului. Până la urmă, după ce își trecu în revistă toată garderoba, se hotărî pentru un pulover din bumbac de culoare ruginie, care mergea foarte bine cu părul castaniu și cu bronzul arămiu al pielii.

Ca o tușă finală, își înnodă la gât un fular superb de mătase aurie pe care i-l oferise Marshall, de ziua ei. Mulțumită de cum arăta, mai aruncă o ultimă privire în oglindă înainte de a ieși din rulotă și porni în căutarea lui Wade.

A-l găsi fără ca nimeni să nu bănuiască nimic, fu mult mai complicat decât prevăzuse. Se duse printr-o mulțime de locuri. De fiecare dată trebuia să inventeze câte o scuză plauzibilă pentru ca prietenii ei să nu se mire. Se simțea nervoasă, chiar ridicolă. Dar n-o să renunțe la planul ei numai pentru atâta lucru.

"Aș fi o spioană jalnică", se gândi ea cu ironie în timp ce-i dădea o explicație stângace Alicei și lui Tim, pe care tocmai îi deranjase degeaba.

După ce trecu și pe la Pop, pe care-l găsi dezlegând cuvinte încrucișate, cu picioarele pe birou, se duse la cortul clovnilor care, după cum obișnuiau, începură să danseze în jurul ei. Când aproape renunțase, îl zări lângă menajerie. Îngândurat, Wade o privea pe Maisie, cel mai bătrân elefant al trupei, cu o expresie amuzată și melancolică în același timp. Tanya îl privi o clipă fără să se hotărască să înainteze, într-atât avea impresia că este o intrusă.

Wade îi simți prezența și se întoarse spre ea, cu un aer bănuitor.

– Treceam pe aici și te-am văzut ... Maisie este elefantul meu favorit, spuse ea pe un ton prefăcut vesel. Când eram mică, mă jucam adeseori cu ea și nu mi-a făcut niciodată rău. Probabil că mă credea copilul ei, pentru că mă apăra de toți care încercau să se apropie de mine!

– În felul acesta scăpai de treburi și de lecții, nu-i așa?

– Cine ți-a spus? se miră ea. Marshall, Pop?

– Oh, ar putea la fel de bine să fie Octavia, Alice, Tim, Gogo și încă o duzină de alți actori. Toți ar putea scrie câte o poveste despre fetița Tanya, adolescenta Tanya și în sfârșit, Tanya-steaua de pe firmamentul Circului Peeples!.

În glasul lui se ghicea o oarecare ironie și asta nu era deloc de bun augur pentru planurile Tanyei. Așa că, în loc să facă vreo remarcă nepotrivită, preferă să schimbe subiectul.

– De ce o priveai pe Maisie în acest fel?

El șovăi o clipă, apoi răspunse:

– Fără îndoială, pentru că am o anumită atitudine față de elefanți ...

– O atitudine pozitivă?

– Cu siguranță, admir aceste animale uriașe.

– Ei bine, în cazul acesta dă-mi voie să fac prezentările, zise ea pe un ton glumeț. Draga noastră Maisie le joacă uneori feste neplăcute nou-veniților. Dacă ea hotărăște că nu-i plac, le golește buzunarele și le întoarce spatele!

În timp ce se apropiau de animal, Maisie îl examina pe Wade din cap până-n picioare. Când elefantul își agită trompa, Tanya lăsă să-i scape un chicotit. Dar fu imediat descumpănită când văzu că elefantul își încolăcește trompa

pe brațul tânărului și-i mângâie fața, ca și cum ar fi dorit să-l sărute.

– Se pare că te place, remarcă ea, îngândurată.

– Este chiar atât de greu de crezut? replică el, un pic agasat.

– Este ciudat, în general nu-i plac străinii, îi explică ea, ascunzându-și cu greu o notă de gelozie în glas.

– Probabil că a fost cucerită de farmecul meu devastator! Nicio femeie nu-mi rezistă! glumi el.

Tanya își dădu seama că râde de ea. Dar stăpânindu-și iarăși o replică neplăcută, răspunse pe un ton suav:

– În orice caz, dacă animalele te plac, probabil că nu ești un om rău.

– Oh, și ele se pot înșela, răspunse el. Nu sunt nici ele scutite de greșeli.

Cu un gest evaziv, Tanya ocoli remarca, și, cu surâsul ei cel mai dulce, îl întrebă:

– Îmi oferi o cafea la Cookie? ...

Se opri brusc, dându-și seama prea târziu că acesta nu mai făcea parte din trupă. Când îi sărbătoriseră ieșirea la pensie, Tanya simțise clar că, în ciuda aparentei lui veselii, bucătarul avea inima îndurerată că își părăsește prietenii. Cu toate acestea, nu formulase nici cel mai mic reproș cu privire la noul asociat al lui Pop. Și pentru asta, se cam

supărase pe el.

– Îmi pare rău pentru Cookie, murmură Wade. Acest lucru trebuia să se întâmple mai devreme sau mai târziu. Vederea lui scădea pe zi ce trece și mecanicii se plângeau că nu mai mănâncă bine. Pentru niște oameni care fac eforturi fizice mari, hrana este foarte importantă. Începuse să i se ardă toate mâncărurile și devenise distrat. Ar fi putut să i se întâmple cine știe ce în bucătărie. Și apoi, la urma urmei Cookie a fost foarte mulțumit de ... aranjamentele pe care i le-am propus ...

Tanya își reproșase că nu-și dăduse seama mai devreme de tulburările grave de vedere ale lui Cookie, prietenul ei dintotdeauna. Dacă ar fi fost mai atentă, ar fi remarcat. Trebuise ca Wade să descopere problema, și asta o enervase!

– Persist în a crede că ar fi trebuit totuși să-l lași să termine acest turneu, spuse ea sec. La vremea lui, Cookie a fost printre cei mai buni bucătari. Ar fi meritat să fie tratat mai bine.

– Dar n-am făcut altceva, Tanya, decât să mă supun dorinței lui. Voia să se întoarcă acasă înainte de a-și pierde definitiv vederea.

Ea știa că Wade spunea adevărul. Într-o zi, îi spusese și ei același lucru. Dar niciodată nu va recunoaște că dădea

dovadă de rea-credință!

Wade dădu din cap, necăjit.

– Rămâi mereu fidelă prietenilor tăi, nu-i așa? Dar cu nou-veniții te porți altfel?

Tonul avea o intensitate, și o gravitate care o împiedicară să -și întoarcă privirea. Când el îi cuprinse fața în mâini, fata, atrasă irezistibil de el, nu schiță niciun gest să se elibereze. Dimpotrivă! Spre rușinea ei, închise ochii și rămase așa, cu inima bătându-i nebunește, cu buzele oferite lui Wade pentru un sărut. Acesta însă se mulțumi s-o sărute pe frunte, apoi se îndepărtă imediat.

Tanya reuși să zâmbească, dar în adâncul sufletului, simți o profundă dezamăgire. Dacă va persista să se joace cu focul, el se va folosi de vulnerabilitatea de care ea dădea dovadă.

Conștientă că Wade o privea, răspunse pe un ton calm:

– Eu îmi plasez prieteniile pe același plan, și pe cele vechi, și pe cele noi ...

– Este grozav, am putea sărbători asta! O să mergem într-o clipă să bem și cafeaua de care vorbeai, doar dacă n-ai altceva mai bun de făcut?

– De fapt, venisem să-i aduc ceva bun vechii mele prietene Maisie.

Și-i întinse o banană elefantului.

Cei doi tineri râseră vesel când văzură animalul luând fructul cu ajutorul trompei, curățind apoi banana cu o delicatețe inimaginabilă, mâncând-o și apoi adunând cojile ca să le mănânce.

– Îmi amintesc că am văzut-o făcând acest număr și ... spuse Wade, apoi oprindu-se brusc.

Intrigată că nu-și termină fraza, Tanya insistă:

– Unde ai văzut-o?

– De fapt, am citit undeva, reluă el ezitând, parcă într-o carte despre elefanți. Da, așa este, acum îmi amintesc.

Tot vorbind, porniră spre cantină. Păreau a fi cei mai buni prieteni din lume și această bună înțelegere continuă și zilele ce urmară. Tanya făcea de altfel tot ce-i stătea în putință pentru ca niciun nor să nu vină să umbrească această nouă prietenie.

Tanya avea grijă să se întâlnească și să vorbească frecvent cu Wade, cel puțin o dată pe zi, chiar dacă nu-i era întotdeauna ușor să găsească un pretext.

Pentru prima oară în viața ei, își etala tot farmecul pentru a îmbuna pe cineva și constata cu plăcere că reușea foarte bine.

Într-adevăr, încetul cu încetul, Wade păru mai puțin distant, mai deschis, mai puțin bănuitor. Ea fu cu atât mai uimită cu cât simțea că reticențele lui față de ea dispăreau

pe zi ce trece. Constată chiar că aveau o mulțime de puncte comune. Tanya făcu astfel plăcuta descoperire că Wade făcea parte dintr-o asociație consacrată salvării speciilor de animale pe cale de dispariție. Nu numai că era unul dintre membrii cei mai generoși, dar și participa în mod activ la munca asociației.

Într-o seară când nu fusese spectacol, la sfârșitul unei petreceri cu grătar la care Tanya își invitase prietenii cei mai apropiați, conversația alunecă spre subiectul animalelor în captivitate. Tanya își apăra cu înverșunare punctul de vedere și Wade o asculta cu cea mai mare atenție. Ea știa totuși că el nu-i împărtășea întotdeauna ideile asupra acestui subiect.

– Când îi oferi publicului posibilitatea de a admira animale superbe, el se simte atunci implicat mai mult în protejarea celor care sunt încă în stare sălbatică. Numărul meu de dresaj este înainte de toate conceput astfel încât oamenii să se distreze, dar oricine îl vede devine conștient de măreția acestor animale. Eu nu minimalizez niciodată demnitatea felinelor; trebuie ca spectatorii să-și dea seama că aceste superbe animale au, la fel ca noi, dreptul să trăiască pe această lume. Iată de ce nu le pun niciodată să execute numere prostești, cum ar fi să le pun pălării ridicole, sau rochii, de exemplu.

– Totuși, Leopold s-ar înrudi mai degrabă cu un motan uriaș, atunci când vine să fie mângâiat, remarcă Wade.

Părea să se simtă absolut în largul lui și relaxat, întins pe canapeaua Tanyei. Petrecerea fusese de altfel foarte reușită, așa cum îi plăcea ei. Li se alăturaseră pe parcurs mulți alți membri ai trupei, atrași de zgomot și de muzică.

Alice și Tim plecaseră ultimii. Ea se așteptase ca Wade să-i urmeze, dar, spre surprinderea ei, rămăsese și insistase s-o ajute să strângă totul. Ea acceptase, încântată de această ocazie de a fi singură cu el.

Făcură curățenie în mica bucătărie și adunară într-un sac de plastic toate farfuriile și paharele de carton care fuseseră folosite. Apoi, pentru a-l păstra cât mai mult timp lângă ea, Tanya îi propuse să mai bea un ultim pahar.

Îngândurată, se gândi la atitudinea pe care o avuseseră colegii ei. Chiar dacă Wade nu aparținea lumii lor, îl trataseră cu prietenie; de altfel, chiar se mira cu câtă ușurință fusese adoptat ... Bineînțeles, el trebuise să treacă peste niște probe la început, dar reticențele membrilor trupei dispărură rapid. Era de necrezut cum reușea acest om să impună respect ...

Fu readusă la realitate de Wade. Era evident că-i pusese o întrebare și continua să aștepte răspunsul!

– Păi ... eu ... Îmi vorbeai parcă despre Leopold? Ah,

acesta este preferatul meu și este diferit de alte feline. Am crescut împreună și se ține după mine de parcă aș fi leoaică!

– Aș zice mai degrabă o tigroaică-vrăjitoare, murmură Wade, cu o licărire admirativă în privire.

Ignorându-i complimentul, ea adăugă:

– Cu toate acestea, nu doresc ca spectatorii să piardă respectul marcat de teamă pe care-l au față de aceste animale.

– Sunt în totalitate de aceeași părere, încuviință el. Mărturisesc că, astă-seară, oamenii circului mi-au apărut într-o altă lumină.

– Ce vrei să spui?

– Ei bine ... am fost înconjurat de persoane ... ca toată lumea, într-un fel. Poate pentru că nu exista ceva mai banal decât o petrecere în jurul unui grătar?

– Prietenii mei nu sunt "ca toată lumea" ...

Nu-și putuse ascunde o oarecare răceală a tonului.

– Nici nu-ți imaginezi, de exemplu, ce presupune pentru Jojo o plimbare la supermarket sau pur și simplu să facă plinul la o benzinărie. Unele persoane pot fi tulburate de simpla vedere a chipului lui. Nu pot să nu-mi exprim părerea că, în circ, este exploatată suferința umană, folosindu-se indivizi asemenea lui Jojo sau lui Marshall.

Mărturisesc cu umilință că este un sâmbure de adevăr în asta. Dar ce ar face în afara circului?

– Într-o zi, Marshall mi-a spus aceleași lucruri, spuse Wade. Bineînțeles, și argumentele voastre și ale mele sunt corecte. Dar nu este umilitor să trebuiască să te expui astfel, asemenea unui animal ciudat, pentru a fi acceptat în sfârșit?

Tanya făcu o pauză și răspunse:

– Nu cred că se simt cu adevărat stânjeniți. Pentru cei mai mulți dintre ei, este o adevărată revanșă față de anii de respingere sau chiar de ignorare pe care i-au trăit.

În timp ce ea vorbea, Wade nu se mai sătura s-o privească, astfel că, stânjenită, ea întrebă:

– Ce s-a întâmplat? Am spus ceva ce te-a deranjat?

– Nicidecum! Dimpotrivă, spui lucruri foarte interesante și te exprimi cu o asemenea ușurință, încât sunt plin de admirație.

– Marshall mi-a supravegheat educația, spuse ea oftând. Chiar foarte îndeaproape. Mi se părea că este un adevărat tiran cu mine.

Se opri, retrăind în gând acele momente de revoltă.

– Uneori, încercam să mă revolt, dar el era foarte ferm și până la urmă cedam. Puteam să mă duc să mă joc numai după ce îmi terminam lecțiile. Nu înainte!

– Ei bine, a făcut treabă excelentă. Locul tău ar putea fi în ...

Nu-și termină fraza, dar ea bănui ce voia să spună și simți cum o cuprinde furia. Abținându-se cu greutate, rămase nemișcată și se forță să zâmbească.

Dar Wade îi observă imediat încordarea și reluă:

– Ești supărată pe mine, nu-i așa? Voiam să spun că ți-ai putea afla locul în orice mediu. Era un compliment, Tanya.

– Așa l-am și luat, fii liniștit.

Wade schimbă subiectul și începură atunci să flecărească verzi și uscate.

Tanya îi povestea o aventură caraghioasă care i se întâmplase odată lui Marshall, când observă brusc că Wade n-o mai asculta.

Surprinsă, îl privi atent și ceea ce citi în ochii lui o făcu să roșească.

El întinse mâna și-i mângâie obrazul. Tanya rămase ca hipnotizată.

– Cât ești de frumoasă! șopti abia auzit. Și nici nu ești conștientă de asta, nu-i așa?

Descumpănită de tonul lui serios, ea îi răspunse cu o voce nesigură:

– Ei bine, eu ... Sincer vorbind, nici n-am timp să mă ocup de înfățișarea mea, spuse ea râzând.

Stingherită, întrebă, cuprinsă de o bruscă timiditate:

– Crezi că ar trebui ... în fine ... că ar trebui să fiu mai ... sofisticată?

– Să nu schimbi nimic ... ești perfectă! spuse el aplecându-se s-o sărute.

Tanya îi răspunse imediat. Lipită de el, se îmbăta cu parfumul lui masculin, un amestec subtil care o făcea să-și piardă capul. Dar și de data aceasta, el se îndepărtă și ea nu-și putu reține un geamăt de protest.

– Aș face mai bine să plec, Tanya. Altfel, aș trăda promisiunea pe care am făcut-o ...

Vocea îi era alterată și privirea îi exprima nesiguranță.

– Nu înțeleg ...

– Să zicem că ... îmi este din ce în ce mai greu să-mi amintesc că n-ai decât douăzeci și unu de ani ...

– Am douăzeci și doi. O să-i sărbătoresc săptămâna viitoare.

– Prietenii tăi îți organizează vreo petrecere?

– Bineînțeles, ca în fiecare an. În fiecare an am parte de o mulțime de surprize!

– Ești norocoasă. Eu nu-mi amintesc de nicio petrecere sau de vreo surpriză, de ziua mea ...

– Nici chiar mama ta nu ...

Wade așteptă câteva clipe înainte să răspundă:

– Oh ... Mama avea o viață mult mai tumultuoasă. De fapt, era mereu ocupată cu munca ... între două sarcini.

– Și tatăl tău?

– Tata a murit când aveam doar șase ani. Am fost cel mai mare dintre cei cinci băieți. Între mine și următorul era o diferență de șapte ani. Cum mama nu se ocupa deloc de noi, eu le-am fost și mamă și tată, dacă se poate spune așa. Un rol deloc ușor.

– Așadar, nu ești dintr-o familie înstărită?

– Ba dimpotrivă! continuă el, povestindu-i apoi Tanyei cum reușise să-și facă un nume în industria electronicii de vârf.

– Și frații tăi? Ce au devenit?

– Cel de după mine, studiază medicina. Vrea să fie chirurg. Gemenii sunt amândoi ingineri electroniști; au de altfel propria lor afacere. Cât privește pe cel mai tânăr, va urma dreptul. Cu personalitatea pe care o are, nu m-aș mira ca, într-o zi, să devină senator de California.

Se putea ghici o oarecare mândrie în vocea lui.

Tanya înțelese dintr-o dată de ce dădea el dovadă de un asemenea simț al responsabilității. După tot ce-i spusese, trebuise să-și asume educația celor patru frați ai săi, cu prețul unor mari sacrificii.

Poate că acum era momentul potrivit să facă apel la

generozitatea lui? Wade părea într-o dispoziție în care ar fi putut să fie înduioșat ...

– Pari îngândurată, remarcă el. Te gândești cumva la frații și surorile pe care nu i-ai avut?

– Într-un fel, da ... minți ea. Mi-ar fi plăcut să am dar, oricum, am fost norocoasă. Fiind crescută într-un circ, am avut o mulțime de părinți adoptivi! Din acest motiv îi sunt profund recunoscătoare lui Pop.

Aruncându-i lui Wade o privire fugară, continuă:

– Și tu, nu ți-ai iertat familia?

– Nu, indulgența mea are limite, zise el pe un ton glacial. Sunt anumite lucruri care nu pot fi uitate. Aveam optsprezece ani când mama ne-a abandonat ca să-și trăiască dragostea cu un bărbat. Frații mei au fost plasați într-un orfelinat și mi-au trebuit trei ani ca să mă zbat să obțin custodia lor. Acei trei ani au fost o teribilă încercare pentru noi toți și de atunci sunt foarte neîncrezător ... în oameni, în general.

– N-ai putut să uiți niciodată că mama v-a părăsit, nu-i așa? Încă ești supărat pe ea ...

– Să fiu supărat? N-am avut niciodată încredere în ea. Eu nu le dau semenilor mei decât o singură șansă ca să-și revină. Dacă atunci îmi trădează încrederea, i-am șters definitiv din viața mea! ...

Tonul sec și tăios cu care vorbise o impresionă pe Tanya, care preferă să schimbe subiectul. Câteva clipe mai târziu, Wade o anunță că ar fi timpul să se ducă la culcare. Se ridică și o privi drept în ochi, de data asta zâmbind.

Chipul lui nu mai exprima nici cea mai mică asprime acum, dar Tanya nu putea să-i uite expresia de adineauri când vorbise despre mama sa.

– Aș vrea să-ți cer o favoare, Tanya ... și nici nu se pune problema să mă refuzi! În ultimele zile, am devenit în sfârșit prieteni, și aș dori să-ți sărbătorim cum se cuvine aniversarea. Curând, trupa va pleca în New Jersey și, pentru că vom avea o zi pauză, mi-am propus să te invit la cină. Îmi vei face o mare bucurie dacă vei accepta să mă însoțești, îți voi arăta New Yorkul, orașul meu de adopție ...

La aceste cuvinte, Tanya simți o mare fericire apoi brusc, chipul i se întunecă.

– Dar n-am nimic ca lumea cu ce să mă îmbrac și ... n-o să am timp să mă ocup de asta. Știi bine ce program încărcat avem și ...

– Nu-ți face probleme din cauza asta, mă voi ocupa eu! îi răspunse Wade, zâmbind. Lasă-mă să joc rolul zânei bune pentru o seară, și vei vedea că nici nu s-ar putea să existe o Cenușăreasă mai bine aleasă! Să fii sigură că vei avea o ținută perfectă. Să zicem că aceasta va fi "partea a doua" a

cadoului meu. Accepți, nu-i așa?

– Da, răspunse ea, încântată.

Era fericită la gândul că va petrece o seară romantică doar cu el.

Wade plecă după ce-i mângâie fruntea cu un sărut. Gândurile Tanyei se îndreptară iar spre preocuparea ei importantă. Căutase de multă vreme o ocazie pentru a vorbi cu Wade despre problemele lui Pop, iar și invitația lui picase cât se poate de bine.

Cu puțin noroc, va reuși să-l îmbuneze și să-l facă să-i promită că nu-l va târî în justiție pe Pop. Și dacă toată trupa își va uni eforturile pentru a restitui suma deturnată, poate că Wade va accepta să închidă ochii ...

Capitolul 13

A doua zi dimineață, Wade îi telefonă prietenului său, Larry Glover, psihiatrul.

– Ia te uită, fiul rătăcitor! spuse Larry când îi recunoscu vocea. Ce mai face "stăpânul circului"?

– Așadar, ai aflat? Văd că veștile circulă repede!

– Citesc și eu ziarele, atâta tot. A fost un articol excelent și ... malițios despre tine, în "Times". De vreo lună ești în centrul tuturor conversațiilor, pe aici. Cred că ai fost copleșit de telefoanele curioșilor ...

– Nicidecum! Oricum, nu pot fi contactat, răspunse Wade, căruia nu-i plăcea întorsătura pe care o luase discuția

– Nici măcar frumoasa Monica nu te poate contacta? Am auzit că este disperată de când ai plecat. A dărâmat-o faptul că a lăsat să-i scape o partidă atât de bună!

– Ascultă! Aventura mea cu Monica s-a terminat de multă vreme. Să zicem că era ... nepotrivire de caracter.

– Totuși, toamna trecută când te-ai întors, păreai încântat s-o reîntâlnești! Și atunci, ce s-a întâmplat? Hmm ... La urma urmei, poate că n-ar trebui să mă intereseze toate astea.

– Relația noastră n-a mers, atâta tot! Și aș prefera să închidem acest subiect, dacă nu te superi, Larry.

– Fie ... Dar ai fi putut totuși să mă ții la curent cu cumpărarea circului Peeples. Noroc că mai sunt și ziarele! De puținele ori în care ne-am văzut iarna asta, erai într-o dispoziție pot să spun lugubră. Apoi, dintr-o dată, fără să spui nimănui, într-o bună dimineață pleci de acasă lăsând pe robot un mesaj misterios și ... dispari. Așa te porți cu prietenii?

– Nu, recunosc, mai ales cu un prieten de o curiozitate bolnăvicioasă ca tine! Dar, sincer vorbind, am fost foarte ocupat, trebuia să rezolv niște probleme fără întârziere.

– Cum ar fi să-i achiți datoriile unuia ca Pop, de exemplu. Un om care ți-a influențat destinul ... Și totuși, n-aveai niciun motiv să te implici astfel în afacerea asta.

– Ascultă, Larry. Am grijă și-mi supraveghez îndeaproape toate investițiile, fie ele cât de neînsemnate. Dar ți-am telefonat acum pentru cu totul altceva ... Vreau să-ți cer un serviciu ...

– Poți conta pe mine! Despre ce-i vorba?

– Ușurel! De fapt, pe Irène voiam s-o rog ceva.

– Hmm ... ești din ce în ce mai misterios.

– Poți să mi-o dai la telefon, te rog?

– Irène nu este acasă. Este plecată la Paris împreună cu sora ei, pentru "cumpărături". Escapada ei o să mă coste o avere, crede-mă! Trebuie să mă sune mâine dimineață. Până atunci, n-am cum să dau de ea, evident.

– Fir-ar să fie! Și eu care contam pe ea ...

– Explică-mi de ce ai nevoie și eu îi voi transmite mesajul tău când va telefona. N-o să te refuze, știi bine că te adoră.

– Bine, de acord ... dar ... nu, mai bine o las baltă ... asta este.

– Ce naiba? Nu poți să-mi spui despre ce este vorba? De ce atâta mister? Încerci să-mi ascunzi ceva? exclamă Larry.

– Nicidecum ... Vroiam doar să ... ofer un cadou unei prietene. Își serbează aniversarea și am invitat-o la cină la New York, săptămâna viitoare. N-are cu ce să se îmbrace mai elegant și n-are nici timp să iasă la cumpărături. Mă

gândeam că Irène ar fi făcut-o cu plăcere.

– Este ca și rezolvată! declară vesel Larry. Poți să ai încredere în Irène. Are mult bun-gust și-i va face plăcere să-i cumpere o rochie prietenei tale. O să mă coste și asta o avere, dar n-am încotro! glumi Larry. O să-i expedieze totul de la Paris, fără probleme. Acum, dă-mi totuși detalii despre misterioasa ta prietenă.

– Cu o condiție, Larry! Promite-mi mai întâi că nu vei trage concluzii pripite despre ceea ce îți voi spune!

– Am înțeles, îți promit! Spune-mi ce mărimi are, Irène va avea nevoie de ele.

– După spusele costumierei circului, Tanya are mărimea 36 și poartă 37 la pantofi. Cât privește culorile ... De fapt, ce să-ți mai explic, îți amintești afișul acela pe care ți l-am arătat în biroul meu? Știi, cel care reprezintă o dresoare ...?

– Ah, așadar fata aceea există cu adevărat! îl întrerupse Larry. Ești într-adevăr sigur că nu-ți este decât prietenă și nimic mai mult? Nu cumva acesta este adevăratul motiv care te-a făcut să te lansezi în această aventură?

– În niciun caz, replică sec Wade.

– Păi ... bâigui Larry, care își uitase deja promisiunea, te gândești cumva la căsătorie?

– Credeam că nu trebuia să faci niciun comentariu, ripostă Wade.

– Bineînțeles, dar voiam doar să remarc faptul că, după câte știu, ești cu zece ani mai mare decât ea, răspunse Larry fără să se lase impresionat. Fără să mai punem la socoteală diferențele de educație dintre voi! N-o să meargă niciodată! Și în calitatea mea de psihiatru, pot să-ți spun că ...

– Nu-i nevoie nu-mi este decât prietenă, n-mic mai mult. O știu de când era mică, din timpul primei mele escapade cu circul. Este un adevărat copil de circ. Dacă vrei să-ți potolești curiozitatea, poți să te duci să vezi posterul ei din apartamentul meu. Asta o să te ajute să-ți faci o idee ... pentru a i-o descrie mai bine Irènei.

– Bine, perfect! încuviință Larry. Cât privește pe draga mea soție, va fi în al nouălea cer că poate cheltui o mulțime de bani, chiar și pentru o altă femeie. Îi dau mână liberă, nu-i așa?

– Firește! Spune-i să se gândească la toate accesoriile necesare, câteva bijuterii, un șal ... Pe scurt, o toaletă potrivită pentru o cină ... să zicem la ... "Quarte Saisons". Dar în niciun caz să nu ia vreo blană, Irène îmi cunoaște punctul de vedere în această privință și prietena mea îl împărtășește. Insistă asupra faptului că Tanya n-are decât douăzeci și doi de ani. Sigur, nu este genul de "ingenuă", dar nu este nici ultrasofisticată. În realitate, frumusețea ei este foarte ... naturală. Irène va trebui să se gândească

mereu la asta când va face cumpărăturile.

– Poți să ai încredere în ea. Știi la fel de bine ca și mine că soția mea este un geniu în domeniul modei. Prietena ta va fi îmbrăcată ca o prințesă.

– Dar este deja o prințesă, imaginează-ți ...

Cu aceste cuvinte, Wade închise telefonul mai înainte ca Larry să-l asalteze cu întrebări indiscrete.

Ieși din cabina telefonică și se îndepărtă satisfăcut că rezolvase problema. Acum, nu trebuia s-o dezamăgească pe Tanya, așa că va avea grijă ca această întâlnire să fie fără echivoc: vor cina ca doi buni prieteni, atâta tot.

După petrecerea de aniversare, poate că ar fi timpul pentru el să se detașeze încetul cu încetul de această viață de circ ambulant și să-și regăsească în sfârșit adevăratul lui univers.

***

Tanya tocmai se pregătea pentru spectacolul de seară când auzi bătăi în ușă. Își puse repede un halat și se duse să deschidă. Era Alice și fata o invită să intre.

Costumiera îi întinse niște pachete pe care le adusese;

ochii îi străluceau de curiozitate.

– Tocmai au fost aduse, acum câteva clipe. Mi-a spus Mande să ți le aduc. Adresa expeditorului este: "Doctor Laurance Glover, New York".

– Trebuie să fie o greșeală, nu cunosc pe nimeni cu acest nume, spuse Tanya, încruntată.

Trecuse o săptămână de când tot aștepta niște explicații mai ample de la Wade în privința cinei pe care i-o promisese, dar în zadar. Chiar dacă rămăsese la fel de prietenos ca de obicei, parcă se ridicase un zid invizibil între ei doi. Poate că se răzgândise. Bineînțeles că atunci când văzuse pachetele, se gândise imediat că poate fi un cadou de ziua ei. Dar, dat fiind adresa care era scrisă, se grăbi să-și șteargă acest gând din minte.

– Oricum, pachetele au venit pe numele tău, așa a spus domnul Peeples. Ia să vedem ce conțin!

Alice era evident grăbită să le deschidă. Cât despre Tanya, după câteva clipe de ezitare, se hotărî în sfârșit să-l deschidă pe cel mai mare.

Fetei i se tăie pur și simplu răsuflarea, când dădu la o parte hârtia de protecție și descoperi o rochie superbă.

Aceasta era în tonuri subtile de verde într-o combinație admirabilă de dantelă fină și mătase.

După ce scoase minunata toaletă din cutie, Tanya o puse

în fața ei și se privi în oglindă. Avea un umăr gol și o broșă cu smarald împodobea celălalt umăr.

– Doamne, crezi că sunt pietre veritabile?! întrebă Alice, uluită.

– Nu cred, răspunse Tanya. Dar n-are importanță, sunt la fel de frumoase, iar această rochie de seară este exact măsura mea. N-am mai văzut ceva atât de frumos!

– Privește! exclamă costumiera. Este un plic prins de hârtia de ambalaj.

Cu mâinile tremurând ușor de emoție, Tanya citi cartea de vizită prinsă cu un ac de hârtie.

– Este din partea unei prietene a lui Wade, o oarecare doamnă Glover, zise ea în sfârșit. Zice că speră că această ținută pe care a ales-o special pentru mine mi se va potrivi și că voi petrece o seară plăcută la New York.

– Așadar, este un cadou de la Wade? întrebă Alice, intrigată. Și el te-a invitat la restaurant ... Când asta, draga mea?

– Mâine seară. Mi-a ... mi-a propus de săptămâna trecută. Sinceră să fiu ... nu mă așteptam la un cadou atât de somptuos! Oh, Alice, nu pot să-l accept ... probabil că l-a costat o avere!

– Liniștește-te, cu siguranță că pentru un om atât de bogat nu-i decât un fleac, replică Alice ridicând din umeri.

Mai bine vezi ce mai este prin celelalte pachete. Mor de curiozitate!

Tanya deschise atunci un altul și nu-și putu reține un strigăt de uimire. Scoase din pachet un fermecător șal de catifea cu mătase, perfect asortat cu rochia de seară.

Când desfăcu și celelalte pachete, surprizele nu mai conteneau. Găsi o pereche de sandale minunate, din curelușe aurii, un set seducător de lenjerie fină și o poșetă aurie.

În ea descoperi două cutiuțe cu bujuterii, din care scoase un magnific colier de smaralde și cercei asortați.

Copleșită de un asemenea lux, Tanya nu mai auzi decât pe jumătate comentariile Alicei. Mângâia ușor șiragul de pietre prețioase, știind în adâncul sufletului că dacă nu accepta aceste cadouri, va regreta toată viața.

Își promise totuși că va înapoia totul după ce petrecerea se va termina, inclusiv bijuteriile. Dar, pentru o seară măcar, avea chef să joace rolul Cenușăresei, așa cum îi spusese Wade.

– N-o să refuzi asemenea cadouri, nu-i așa? o întrebă Alice, îngrijorată dintr-o dată.

Oftă adânc și continuă:

– Ai grijă de tine, Tanya. Când ești tânăr, poți avea foarte repede inima frântă. Este ușor să crezi că un bărbat are

numai intenții bune! ...

Femeia se ridică, adună hârtiile de ambalaj de pe jos pe unde erau împrăștiate și încheie:

– Asta este tot ce voiam să-ți spun, să nu mai vorbim despre asta ... Acum, ești femeie ... Deși pentru mine vei rămâne mereu o fetiță! Ai grijă de tine ...

Cu aceste cuvinte, Alice o îmbrățișă și o strânse afectuos la piept, apoi plecă.

Tanya, ciudat de melancolică, rămase mult timp în fața ușii, privindu-și prietena îndepărtându-se. Apoi, revenindu-și în sfârșit, intră în rulota ei, își aranjă cadourile și se grăbi să se îmbrace pentru spectacolul care urma să înceapă dintr-o clipă în alta; nu mai avea niciun minut de pierdut!

***

În sfârșit, sosi și seara mult așteptată. În ciuda unei călduri apăsătoare, care o obligase de altfel să deschidă toate ferestrele rulotei sale, Tanya, visătoare, își făcea o ultimă verificare a ținutei.

Alături de ea, Octavia nu mai contenea cu sfaturile pe

care fata părea să le asculte doar pe jumătate. Nu se gândea decât la Wade, care o aștepta afară și a cărui voce o auzea.

Tânărul stătea de vorbă cu Pop, glumind și tachinându-se reciproc. Pop îi aminti de recenta întrevedere a lui Wade cu un funcționar de la administrația locală, o întrevedere destul de furtunoasă.

– De acum încolo, zicea bătrânul director, o să te pun pe tine să rezolvi litigiile. L-ai pus la punct cu multă abilitate pe individul acela, fără ca totuși să nu fii respectuos. Dar de unde ai învățat această artă de a fi convingător?

– Presupun că din lumea afacerilor, răspunse Wade. Nu este ușor să conduci câteva sute de electroniști! Cei din branșa asta sunt al naibii de individualiști. Trebuie tot timpul să mă folosesc de diplomație. Să fiu înțelegător, dar să le arăt totuși că eu sunt patronul, care trebuie respectat.

– Oricum, ai știut să-i răspunzi strălucit afurisitului acela de funcționar. Și-a schimbat imediat atitudinea când i-ai spus că ești prieten cu superiorul lui ierarhic, primarul acestui oraș. Nu-l minteai, nu-i așa?

– Nu, m-am întâlnit cu acest om de vreo două ori, mărturisi Wade. Fără îndoială, am exagerat un pic spunând că suntem prieteni ... Dar asta impresionează întotdeauna când ai de-a face cu astfel de indivizi mărginiți.

– Sigur. Sper totuși că nu vom avea parte de aceleași necazuri ca anul trecut, cu toată legislația asta absurdă. Am tot fost controlați, evacuați, abia dacă ne mai putem găsi locuri unde să ne instalăm. Dacă la fiecare control aș fi pus deoparte o monedă de zece cenți, la ora actuală aș putea ieși liniștit la pensie cu o sumă frumușică, crede-mă!

– Apropo, dacă tot ai abordat acest subiect, spuse Wade, expertul contabil mi-a spus să-ți amintesc că trebuie să aduci la zi conturile de rezervă, ca să poată vedea cum stăm...

Încremenită, Tanya trase cu urechea și, așa cum i se păru, Pop făcu o pauză înainte să răspundă.

– Sunt cam ocupat în perioada asta, dar o să mă ocup și de conturi peste vreo două zile, fii sigur! Voi trimite o adresă sediului social pentru a-mi expedia registrul. Chiar nu știu cum de am uitat să fac asta înainte să plecăm în teren.

În clipa aceea, tocmai apăru Marshall și discuția se purtă pe alte subiecte.

Tanya își puse cu grijă rochia și se întoarse cu spatele spre Octavia, pentru ca aceasta să-i închidă fermoarul.

Fetei îi era teamă să iasă și să-și înfrunte prietenii. Nu-și vor da seama cât de tare îi bătea inima de fiecare dată când auzea vocea gravă a lui Wade?

– Nu mai visa atâta, copila mea și întoarce-te odată ca să-ți pot prinde colierul acesta, spuse Octavia certând-o cu duioșie.

Ghicitoarea se oferise spontan s-o ajute pe Tanya să se pregătească și să "încerce să disciplineze afurisitul ăsta de păr", după spusele ei.

Tanya nu vrusese s-o supere pe Octavia refuzându-i serviciile, așa că se lăsase în voia ei.

În timp ce se privea în oglindă, Tanyei îi venea greu să creadă într-o asemenea transformare. Ea care, chiar azi-dimineață, încă mai curăța cuștile animalelor împreună cu Moon, părea că astă-seară devenise o altă femeie, mai matură, mai împlinită și de o frumusețe răpitoare. Ochii ei reflectau smaraldele bijuteriilor și pielea îi părea fină și mătăsoasă. Octavia îi ridicase părul într-un coc simplu din care scăpau câteva șuvițe ondulate. Ghicitoarea mai insistase și pentru o umbră de machiaj: un pic de luciu de buze, un pic de rimel pe gene care îi accentua profunzimea privirii, și pe pomeți o umbră ușoară de fard.

– Pe vremuri, n-ai fi dus lipsă de admiratori, spuse Octavia oftând, nostalgică. Mă gândesc la toate acele rubine și diamante cu care bărbații le acopereau pe artiste odinioară. Erau mult mai generoși ca acum, atunci când se îndrăgosteau. S-au schimbat vremurile! Dar în legătură cu

Wade, n-ai de ce să-ți faci griji. Sunt sigură că va avea grijă de tine.

– Ce încerci să insinuezi, Octavia? replică violent Tanya. N-o să devin ... amanta lui numai pentru că mi-a oferit aceste bijuterii! ... Suntem doar prieteni!

Bătrâna ghicitoare schiță un zâmbet în fața indignării care colorase obrajii Tanyei.

– Un bărbat ca el nu se va mulțumi multă vreme cu o simplă prietenie, zise ea. Te dorește și este firesc să fie așa. Dar ceea ce mă supără este mai ales comportamentul tău. Asigură-te mai întâi de bunele lui intenții înainte de a-i acorda ... cea mai mică favoare.

Ignorând tăcerea îmbufnată a Tanyei, Octavia continuă:

– Îmi fac griji pentru tine, Tanya. Ai trăit într-o lume care te-a protejat și ești atât de neștiutoare! ...

Tanya își mușcă buzele pentru a-și stăpâni gândul care-i trecuse prin minte. Știa că Octavia nu avea intenția s-o rănească, doar s-o avertizeze.

Își luă șalul, poșeta și o îmbrățișă pe bătrână înainte de a ieși.

După expresia de surprindere pe care o citi pe chipurile prietenilor săi, își dădu seama că și ei erau uluiți ca și ea de această transformare. Ca din întâmplare, întreaga trupă se adunase lângă rulota ei. Auziseră că astă-seară va ieși cu

Wade și veniseră, din curiozitate. Cum va interpreta Wade indiscreția lor? Dar se vedea după expresia lui relaxată că nu-l deranja deloc prezența celorlalți.

– Ei bine ... Nu mai lipsește decât un cal alb pentru Făt-Frumos, remarcă Marshall, admirativ. Și niște gărzi de corp ca să păzească o asemenea frumusețe.

Îl privi apoi pe Wade cu o expresie serioasă.

– Ai mare grijă de ea, Wade. Tanya este bijuteria noastră.

– Fii sigur, Marshall, că așa voi face, răspunse el.

Până în parcare, îi conduse toată trupa, ca o delegație. Chiar dacă Wade ar fi dorit să dispară discret, nu era cu putință! gândi Tanya, amuzată.

Capitolul 14

În timp ce cei doi tineri mergeau spre luxoasa limuzină care-i aștepta în parcare, Tanya nu-și putu reține un gest de recul când îl văzu pe șofer coborând din mașină și deschizându-i portiera.

De îndată ce se așeză înăuntru, Wade se întoarse spre ea, conștient de stânjeneala ei, și spuse:

– În seara aceasta, vom retrăi o versiune modernă a "Cenușăresei". Limuzina este caleașca ta. Este chiar și un bar aici. Vrei să bei ceva?

Tanya ezită, apoi dădu în sfârșit din cap în semn de refuz. Îi era teamă ca alcoolul să n-o amețească și preferă să rămână sobră pentru a profita din plin de această seară.

– Eu, în schimb, aș bea un scotch, dacă nu te deranjează. Am nevoie! M-am întrebat la un moment dat dacă prietenii tăi ne vor lăsa să plecăm!

– Nu-i învinovăți pentru atitudinea lor prea protectoare. Se tem doar să nu ...

Se întrerupse brusc speriată de ce era cât pe ce să spună.

– Știu foarte bine ce-i îngrijorează, spuse Wade ironic. Am înțeles prea bine mesajele pe care mi le-au transmis prin "sfaturile" care mi le-au dat. Fii liniștită, mă voi purta ca un adevărat gentleman. Chiar dacă sunt fascinat în mod deosebit de femeile cu părul castaniu și ochi de jar. O să faci o adevărată senzație la "Quatre Saisons"!

– La "Quatre Saisons"?

– Da, acolo am rezervat o masă. Au niște mâncăruri delicioase și bucătarul-șef este dintre cei mai buni bucătari francezi din New York. După aceea, ne vom duce să dansăm într-o discotecă. Îți place să dansezi, Tanya?

– Dumnezeule, da, dar nu mă descurc prea bine. N-am prea avut ocazia să dansez.

– Nu-ți face griji, te voi conduce eu, pașii nu sunt prea complicați. Clubul în care vom merge după ce cinăm este specializat în jazz retro. Mai se cântă uneori foxtrot, rumba sau chiar câteva tangouri.

– Sunt foarte mirată că ...

Se întrerupse din nou, blestemându-și spontaneitatea care o făcea să comită unele stângăcii.

– Ești surprinsă că știu să dansez? Din cauza "vârstei mele înaintate" ...? îi sugeră el, ironic.

– Bineînțeles că nu! protestă ea roșind. Mă întrebam doar cum de mai ai timp să ieși, cu toate ocupațiile tale.

– De fapt, ador să dansez. Am luat chiar și câteva lecții de dans din motive pur comerciale ... Chiar așa! confirmă el văzând-o surprinsă. Pe vremea când îmi căutam asociați ca să-mi întemeiez întreprinderea, am aflat că faci întotdeauna o excelentă impresie investitorilor potențiali dacă știi să dansezi cu soțiile lor. La început, mărturisesc că nu prea mă simțeam în largul meu, apoi, încetul cu încetul, a început să-mi placă.

Tanya zâmbi auzindu-i tonul ironic cu care-i vorbise. Nu se putu abține să se gândească la lucrurile pe care a trebuit să le învețe pe măsură ce urca pe scara socială. Poate că din această categorie făcea parte și priceperea de a cumpăra haine feminine și bijuterii?

– Apropo, spuse ea brusc, de parcă și-ar fi continuat gândul, să știi că nu-mi pot permite să păstrez bijuteriile. Le voi purta astă-seară, dar după aceea ți le voi înapoia.

Se temea ca el să nu reacționeze neplăcut dar, dimpotrivă, se mulțumi să-i răspundă:

– Cum vrei tu. Dar sper că te vei răzgândi, chiar dacă nimeni nu te obligă s-o faci, Tanya. Aceste bijuterii le poți considera ca pe un cadou din partea unui prieten, atâta tot.

Oare, adineauri, Octavia avusese dreptate în legătură cu intențiile lui Wade? se întrebă ea. Voia oare s-o seducă?

Alungându-și din minte aceste gânduri tulburătoare, privi pe fereastră și zări în depărtare luminile scânteietoare ale New Yorkului, care se apropiau. O cuprinse o emoție intensă.

Ca și cum i-ar fi ghicit gândurile, Wade o prinse de mână și-i șopti încet:

– Relaxează-te și profită din plin de această seară!

Înainte să poată reacționa, el se aplecă și o sărută, îndepărtându-se apoi brusc, cu un zâmbet ciudat pe buze.

– Iartă-mă, n-am putut să rezist, mărturisi el. Dorința aceasta mă chinuie din clipa în care ți-ai făcut apariția în pragul rulotei. Semănai cu o sirenă ieșită direct din valuri.

– Îți mulțumesc pentru compliment, răspunse ea cu un ușor râs nervos. Dar sirenele nu trăiesc în rulote și, de fiecare dată când una dintre ele a vrut să scape din lumea submarină, a avut un sfârșit trist.

– Da, dar *această* sirenă va duce o viață fericită, frumoasă și pasionantă. Probabil că Octavia ți-a prezis asta, când ți-a dat în cărți.

– Nu chiar. După spusele ei, voi avea parte de fericire, desigur, dar numai dacă voi da dovadă de o mare prudență și nu voi face nicio greșeală.

– Și tu mi-ai prezis cam același lucru, nu-i așa? În afară de asta, nu te-ai înșelat nici în privința faptului că o femeie îmi va juca feste! ...

– Cred că ți-am părut foarte naivă, nu-i așa? De fapt, voiam să mă răzbun pentru modul bizar în care mă privisei, în dimineața aceea, în timp ce mă aflam în cușca leului. La fel ca atunci când m-am dat drept Shirley și ți-am făcut o invitație la cină! Recunosc, uneori pot fi exasperantă!

– Pe vremea aceea, încă nu știam că suferi de amețeli, și mi se păruse că erai extrem de palidă, în timpul numărului la trapez. Oricum, atitudinea ta deliberat provocatoare m-a intrigat.

– Așadar, nu aveai ... în fine ... nu erai atras de mine ...?

– Erai fermecătoare în costumul acela și peruca aceea blondă îți venea de minune dar, nu ... sincer, aș minți dacă aș spune altceva.

– Cred că am fost amândoi victimele unei neînțelegeri, nu-i așa? Simplul mecanic nou angajat era de fapt un miliardar!

– Ziarele au făcut destul tapaj în jurul acestei povești! Dar, vorbește-mi despre Bennie, în ce stadiu de dresaj ești

cu el?

În minutele ce urmară, cei doi tineri vorbiră despre profesiile și problemele lor, dar când intrară în New York, hotărâră de comun acord să tacă pentru ca Tanya, fascinată, să privească în voie orașul cu celebrii lui zgârie-nori.

Fata părea atât de încântată de priveliște, încât fu aproape dezamăgită când șoferul opri limuzina în fața restaurantului.

Clădirea avea o fațadă monumentală din marmură, ușile cu rame de alamă scânteiau și o copertină acoperea trotuarul din față pentru a primi clienții.

Acum, Tanya se felicită că purta rochia trimisă de Wade. În acest cadru somptuos, era absolut potrivită!

Mulțumind cu un gest șoferului și portarului, Wade ținu să-i deschidă el însuși portiera Tanyei. În acest timp, o întrebă:

– Poți să-mi spui primele tale impresii despre acest restaurant?

– Ei bine ... hmm ... Se pare că este un local foarte elegant.

– Desigur, deși după părerea mea toată această marmură și alamă îl face să pară mai degrabă un muzeu! replică Wade. Dar bucătăria este divină. De altfel, o să judeci chiar tu asta!

Interiorul era la fel de impresionant ca și exteriorul, remarcă Tanya. Pereții erau îmbrăcați în catifea de culoare purpurie, în ton cu mocheta groasă. Peste tot, vaze somptuoase cu buchete de flori albe adăugau o notă de rafinament subtil. Tanya mai remarcă și tablouri foarte frumoase, care înfățișau cele patru anotimpuri, după părerea ei.

Șeful de sală le ieși în întâmpinare cu grabă. Înalt, suplu, cu o mustață subțire, vorbea cu un ușor accent franțuzesc. Chiar dacă restaurantul era plin și ei veniseră cu peste o oră întârziere, masa le era rezervată.

Tanya remarcă respectul pe care șeful de sală i-l arăta lui Wade. Probabil că era un obișnuit al locului, gândi ea.

După ce se așezară, consultară meniul și în timp ce Wade parcurgea lista de vinuri, un grup gălăgios de vreo șase persoane își făcu intrarea în restaurant. Tanya nu se putu abține să n-o admire pe una dintre femei, o încântătoare blondă platinată.

Wade, ridicând ochii de pe listă, îi urmări cu privirea și chipul i se întunecă evident. Iritat, bombăni printre dinți:

– Fir-ar să fie! Ar fi trebuit să bănuiesc! Dragul de Larry n-a putut rezista să-și satisfacă nepotolita-i curiozitate!

– Sunt prieteni de-ai tăi? întrebă Tanya.

– Într-un fel, da, răspunse Wade, vizibil supărat. Deși, în

momentul acesta, mă îndoiesc!

– Wade! Ești chiar tu? exclamă tânăra blondă cu o voce clară, venind spre el cu brațele întinse.

Ignorând în mod ostentativ prezența Tanyei, ea continuă:

– Unde naiba ai stat ascuns? De ce nu mi-ai telefonat, băiat rău ce ești? Am fost foarte îngrijorată și îmi imaginam ce este mai rău despre tine!

Wade se ridică și îi sărută obrazul pe care femeia i-l întinse nu fără insistență.

– Am fost foarte ocupat ... începu el.

– Cu circul tău! încheie ea. Oh, ai niște idei atât de bizare! ... Zău, ce găsești bun în a lucra într-un mediu atât de vulgar?

Auzind aceste cuvinte pline de dispreț, Tanya se crispă și se simți cuprinsă de o profundă furie. Cine se credea fandosita asta?

Blonda îi zâmbi, măsurând-o cu privirea.

– Tânăra aceasta este una dintre prietenele tale din trupă? îl întrebă ea pe Wade. Ah, povestea ta este fascinantă! Să ne apropiem mesele, mor de curiozitate să-mi relatezi aventura ta!

Le făcu semn prietenilor ei și, într-o clipă, fără ca Wade să se poată opune, chelnerii apropiară mesele și aranjară

din nou tacâmurile.

În cursul prezentărilor, Tanya află că tânăra blondă se numea Monica Clarkson. Însoțitorul ei, care avea un puternic accent britanic se numea Denny sau Benny Earle, nu reținuse prea bine. Mai era apoi o pereche, Elissa și Bob Martin, dar cei care-i reținură atenția Tanyei fură ultimii din grup.

– Așadar, dumneavoastră sunteți doamna Glover, spuse ea cu căldură. Țineam să vă mulțumesc pentru ...

– Te rog, spune-mi doar Irène! exclamă soția lui Larry.

Suplă, cu o înfățișare de manechin, Irène impresiona prin eleganța sa. Tanyei îi plăcu imediat. Spre deosebire de celelalte, Irène părea foarte simpatică și avea o voce dintre cele mai plăcute.

– Și mai ales ... La mulți ani, draga mea! reluă ea. Wade i-a mărturisit soțului meu, Larry, cel care te admiră atât de deschis în acest moment, că te-a invitat astă-seară la cină.

– Este deci un dineu de aniversare! interveni Monica, încruntându-se ușor.

Apoi, cu o voce suavă, întrebă:

– Împlinești optsprezece ani, Tanya?

– Douăzeci și doi, o corectă aceasta. La drept vorbind, Wade a avut amabilitatea să mă aducă să văd New Yorkul, când a aflat că nu văzusem acest oraș.

– Ce fermecător! Și veniți de departe, amândoi?

– Nu, din New Jersey. Începând de mâine, timp de trei zile circul nostru va da spectacole acolo.

Monica făcu o grimasă.

– Dumnezeule, dar New Jersey este la capătul lumii! Ei bine, acceptați-mi vă rog condoleanțele ...

Apoi, întorcându-se spre Wade, întrebă:

– De ce n-ai închiriat Madison Square Garden?

– Pentru că un alt circ semnase un contract de exclusivitate cu ei, răspunse el sec. Trebuie să fi auzit vorbindu-se despre circul "Ringling Brothers" ...

– Noi suntem o trupă mică, spuse și Tanya, n-am putea atrage un public atât de numeros ca să umplem sala.

– Și dumneata ce faci în cadrul acestei trupe, domnișoară ... Tanya? întrebă Monica. Dar mai bine, nu-mi spune ... lasă-mă să ghicesc!

Tanya se crispă și își impuse să rămână calmă. Văzând privirea răutăcioasă a interlocutoarei ei, se aștepta la ce este mai rău.

– Oh, am găsit! exclamă Monica. Probabil că ești îmbrăcată într-un costum ridicol și machiată violent; trebuie să fii femeia-clovn!

– Sunt dresoare, răspunse Tanya, îmi pare rău să vă dezamăgesc!

Cu coada ochiului, îl pândea pe Wade, care continua să rămână impasibil. Era oare stânjenit că fusese surprins în compania unei "saltimbance" mult mai tânără decât el? Din fericire, Larry Glover, care își dăduse seama de stânjeneala Tanyei, se grăbi să intervină:

– Tanya dresează lei și tigri. De altfel, cred că este printre puținele femei cu această profesie.

– O dresoare de lei, ce curios, remarcă Monica.

– Mai degrabă, se poate spune îmblânzitoare, completă Tanya ... În meseria noastră, noi facem această distincție, pentru că nu reușești niciodată în totalitate să dresezi un animal sălbatic. În timp ce să-l îmblânzești reușești mult mai ușor, dând dovadă de multă răbdare și înțelegere.

– Fără să neglijezi totodată biciul, nu-i așa? adăugă interlocutoarea ei pe un ton mieros.

Tanya nu era deloc impresionată de perfidia Monicăi, care încerca prin toate mijloacele s-o pună în dificultate. Păstrându-și calmul, îi replică:

– Un animal sălbatic, pe care l-ai supus la tratamente rele numai în scopul de a-l dresa, poate să fie foarte periculos și va trebui să fii mult mai atent cu el. Mai devreme sau mai târziu, se va răzbuna pe dresor. Singurul mod de a-ți atinge scopul este acela de a convinge animalul că tu ești singurul stăpân. Îți vor testa fără îndoială

reflexele, dar regulile jocului fiind clar stabilite, păstrezi întotdeauna controlul.

– Ca să vezi! Este tot ce mi-am dorit vreodată să aflu despre arta dresajului și chiar mai mult! ...

Își rosti remarca nu fără ironie și, cu ochii ei albaștri îl fixă pe Wade, care continua să rămână tăcut. Se întoarse din nou spre Tanya și reluă:

– Ce rochie frumoasă! Ai făcut-o singură, draga mea?

– Mă îndoiesc, o întrerupse Irène, venind în ajutorul Tanyei. Doar dacă domnișoara Rhodin nu este cumva Yves Saint-Laurent în persoană. Este un model exclusiv, nu-i așa, Tanya?

Tanya încuviință din cap. Cât de mult și-ar fi dorit să fie la mii de leghe distanță de acești oameni ostili ei!

Ce se alesese de această seară intimă pe care o așteptase cu atâta nerăbdare ...?

– Ar fi bine să comandăm mâncarea, spuse Wade, vizibil grăbit să termine mai repede. Tanya și cu mine suntem invitați undeva, după-masă.

– Ce păcat! replică Monica. Aș fi dorit atât de mult să ne însoțești la spectacolul de la miezul nopții de la "Cabaretul Marionetelor".

– Îmi pare rău, răspunse Wade. Și, pe de altă parte, mă tem că nu vă putem invita cu noi, este petrecere privată.

Tanya se străduia să-și ascundă ușurarea la gândul că va scăpa de redutabila Monica.

Era evident că nici Wade nu aprecia prezența acesteia din urmă. Se gândea oare cum s-o protejeze pe Tanya de meschinăria acestei femei? Dar n-avea de ce să se teamă, își zise fata. Era absolut capabilă să se apere singură!

Cu un gest reflex, își îndreptă umerii și își îndepărtă cele câteva bucle arămii de pe frunte.

Un pic supărată, deschise meniul ca să-și facă de lucru. În timp ce alegea un antreu, vocea dulceagă a Monicăi îi întrerupse lectura:

– Eu aș lua niște jambon de Parma.

Apoi, aplecându-se spre Tanya, adăugă pe un ton protector:

– Ar trebui să încerci, este delicios. Pun pariu că n-ai mai mâncat niciodată așa ceva ...

De data asta, exagera! își zise Tanya, furioasă. Fără îndoială, Monica n-ar fi putut să-i spună mai limpede că o crede idioată! Stăpânindu-și totuși furia, replică:

– Ba da, draga mea, îmi pare rău să te dezamăgesc dar am mai mâncat așa ceva. În ceea ce mă privește, aș alege niște somon cu unt alb. Mâncăm atât de rar pește proaspăt în turnee. Suntem condamnați să mâncăm doar conserve în fiecare zi, ca la armată ...

La aceste cuvinte, Larry izbucni într-un hohot de râs, imitat și de soția lui. Ofensată, Monica își strânse buzele. De data aceasta, războiul era declarat deschis, se gândi Tanya. N-o să se mai lase intimidată de fandosita asta! Aruncă o privire scurtă spre Wade și văzu că acesta continua să aibă o expresie lugubră. Oare se supărase pe ea pentru că-i răspunsese obraznic prietenei lui?

Îl auzi la un moment dat pe însoțitorul Monicăi întrebând-o pe aceasta ceva despre "tatăl ei senatorul" și deduse că Monica era fata senatorului de New York, Clarkson. Poate că Wade regreta în această clipă că o adusese pe Tanya într-un loc unde se întâlnea lumea bună a New Yorkului ... și unde o dresoare nu-și avea locul ...

Chelnerii care aduceau antreurile creară o fericită diversiune. Toată lumea lăuda delicioasele feluri, inclusiv Tanya, care remarcă frăgezimea peștelui:

– Este delicios, spuse ea cu voce tare. Dar nu reușesc să ghicesc ce mirodenii au pus în sos. Aș zice că pare a fi hrean, ceea ce este bizar. De obicei ...

– Hrean! îi tăie vorba Monica, chicotind. Visezi! Nu se pune hrean în unt alb, ce naiba!

Tanya simți că roșește, dar refuză să-și plece privirea în fața Monicăi.

– Liniștește-te, n-am pretenția că sunt specialistă, dar aș

fi putut jura că este hrean. De altfel, o să întreb.

Cu un gest scurt îi făcu semn chelnerului să se apropie. Acesta veni în grabă și întrebă, îngrijorat:

– Este ceva care nu vă place, doamnă?

– Nicidecum, este delicios. Voiam doar să întreb cu ce este făcut acest sos.

– Cu un pic de hrean, doamnă, răspunse chelnerul. Bucătarul-șef spune că îi dă o notă aparte, care se potrivește bine cu peștele ...

– Mulțumesc, spuse Tanya.

Urmă o tăcere stânjenitoare în jurul mesei pe care Monica însă o rupse spunând:

– Îmi cer scuze, Tanya, Dar n-aș fi bănuit niciodată că o dresoare se pricepe la bucătărie!

– Un prieten de-al meu, Marshall Dillingham, m-a învățat această artă, răspunse Tanya. Este foarte talentat la bucătărie ...

Monica îi aruncă atunci o privire pătrunzătoare lui Wade.

– Ai cumva un rival, dragul meu? întrebă ea.

Tanya are o mulțime de prieteni, răspunse el cu răceală. Marshall este unul dintre ei.

– Adevărat? Face parte și el din trupă, presupun?

– Așa este, răspunse Tanya.

– Și el ce face? Dresează ... Oh, iartă-mă! Îmblânzește și el lei?

– Nicidecum, el este ... șovăi Tanya.

Revenindu-și imediat, continuă:

– Ține un stand de distracții. Mi-a fost profesor.

– Adică, vrei să spui că are studii universitare? întrebă Monica. Ce caută un profesor într-un circ ...?

– Probabil că același lucru ca un celebru magnat al electronicii, interveni Larry, care se distra de minune.Tânărul englez care o însoțea pe Monica se aplecă atunci uimit spre Tanya.

– Te referi cumva la fiul mai mare al contelui Dillingham, domnișoară? Asta ar confirma zvonurile cum că s-ar fi alăturat unei trupe de actori ambulanți.

Se întrerupse, făcând un efort să-și readucă în memorie amintiri îndepărtate; Tanya se înarmă cu curaj, gata să înfrunte următoarea remarcă. Dar, spre surprinderea ei, englezul se mulțumi să spună:

– Cred că Marshall a fost fascinat de lumea voastră a circului. Știu că a obținut toate diplomele cu felicitări și că i s-a propus chiar o catedră la Universitatea Oxford! ... Oricum, te rog să-i transmiți salutări din partea mea. O să-i spui că Denny Earle îi transmite cele mai bune gânduri, nu-i așa? Își va aminti cu siguranță de mine, eram foarte

bun prieten cu nepotul său, Arthur.

Tanya, ușurată, îi adresă un zâmbet strălucitor interlocutorului său.

Ceea ce, evident, o irită pe Monica. Îi aruncă o privire supărată însoțitorului său, ca și cum ar fi trădat-o. Denny tuși ușor și păru foarte stânjenit.

– Constat că mai am multe de învățat despre actorii ambulanți, declară Monica. Până acum, credeam că duc o viață dintre cele mai sordide. Sunt foarte încântată că te-am întâlnit astă-seară, Wade! Voi avea astfel o mulțime de lucruri de povestit vechilor noștri prieteni, în ceea ce privește noua ta viață atât de fascinantă! O să mă străduiesc s-o fac chiar de mâine!

– Nu mă îndoiesc! replică el. De nenumărate ori ți-am testat reputația de bârfitoare.

Își privi ceasul și continuă:

– Mă tem că trebuie să vă lăsăm, prieteni. S-a făcut târziu și suntem așteptați în altă parte ...

Cu aceste cuvinte, îi făcu semn chelnerului să-i aducă nota.

În timp ce fiecare se ridica să-i salute, Larry, profitând de învălmășeala generală, îi șopti Tanyei la ureche:

– I-ai făcut praf, tigroaico!

Surprinsă, Tanya îl privi fix și apoi zâmbi. Îi strânse

mâna și răspunse:

– Te rog să-i mulțumești soției dumitale, are un gust desăvârșit!

***

În timp ce așteptau limuzina în fața intrării, Tanya îl întrebă pe Wade dacă trebuia într-adevăr să meargă la o petrecere.

– N-a fost decât o minciună nevinovată, mărturisi el; voiam cu orice preț să te îndepărtez de ei.

– De ce? Îți este atât de rușine cu mine?

Asemenea cuvinte îl surprinseră pe Wade. Și de data aceasta, îl judecase greșit, recunoscu Tanya cu remușcări.

– Nicidecum! se apără el. Îmi era rușine pentru ei ... cel puțin pentru Monica! Comportamentul ei a fost incalificabil, astă-seară!

În sinea ei, Tanya își spuse că fiica senatorului Clarkson probabil că întotdeauna se purta astfel, dar se feri să-și exprime părerea cu voce tare.

– M-am referit la o petrecere privată, continuă Wade, omițând însă să precizez că nu există decât doi invitați: eu

și tu ... De fapt, am de gând să-ți arăt ceva ... Voiam s-o fac mai târziu, dar o să avem ocazia să mergem și altă dată să dansăm, nu-i așa?

Rămasă perplexă de emoție, Tanya se mulțumi să încuviințeze din cap. "Vom avea ocazia să mergem să dansăm altă dată". Chiar așa spusese! Gândul acesta o bucură atât de mult, încât uită să-l mai întrebe pe Wade. În timp ce el o ajuta să urce în limuzină, ea îi simți mâna pe umăr, ca o mângâiere ...

Brusc, Tanya avu certitudinea că seara lor era departe de a se sfârși ...

Capitolul 15

În timp ce limuzina traversa New Yorkul, Wade, îngândurat, rămânea tăcut. Cât despre Tanya, era mult prea fascinată de spectacolul care-i trecea prin fața ochilor pentru a se mai gândi să spună ceva.

În sfârșit, după o lungă plimbare prin New York, opriră.

După ce schimbă câteva cuvinte cu șoferul, Wade o prinse pe Tanya de cot și o conduse spre intrare.

În holul imens, în spatele unui birou pe care erau dispuse mai multe ecrane video, se afla un om în uniformă. Când îl văzu pe Wade, ridică privirea de pe ecrane și-l salută politicos, după care își reluă supravegherea.

– Bună seara, domnule Broderick. Mă bucur să văd că

v-ați întors.

La privirea întrebătoare a Tanyei, Wade răspunse:

– Este vorba despre securitatea imobilului, ce vrei! Și, crede-mă că nu este un lux, chiar dacă în imobil locuiesc persoane serioase. În cazul în care n-ai ghicit până acum, locuiesc aici când sunt la New York. Mai am o vilă în California, statul de origine, pe care de altfel sunt pe punctul de a o vinde. În schimb, sunt hotărât să-mi păstrez cabana de la Aspen, în Elveția. Ador să schiez.

Fata înregistră în tăcere aceste informații, foarte impresionată. Era pentru prima oară când cunoștea pe cineva care să aibă trei reședințe! În general, oamenii din circ aveau ca singură "reședință" rulota!

– Probabil că apartamentul va părea oarecum abandonat, spuse Wade conducând-o spre ascensor. De trei luni n-am mai trecut pe aici, dar am rugat menajera să aerisească și să ude florile în fiecare săptămână. Să sperăm că n-a uitat!

În timp ce așteptau ascensorul, Tanya privea distrată afișajul luminos care indica fiecare etaj. Se simțea încordată și tulburată în același timp în acest mediu străin.

De ce a ales Wade s-o aducă în apartamentul său și nu mai degrabă într-un club de noapte? Voia să rămână doar cu ea, sau pur și simplu dorise să evite o nouă întâlnire

întâmplătoare cu prietenii lui?

Tresări când Wade, rupând tăcerea, spuse brusc:

– Mi-a plăcut cum te-ai purtat cu Monica. Ai știut perfect cum s-o pui la punct. Larry era încântat, pentru că n-o apreciază deloc!

– Este totuși prietena ta, zise ea, un pic rușinată. Poate că n-ar fi trebuit să ...

– Fi liniștită, n-o consider prietena mea. Chiar dacă într-o vreme ... dar toate astea s-au sfârșit. Mă întreb retrospectiv cum de am suportat-o!

La aceste cuvinte, și împotriva voinței ei, Tanya simți un val de gelozie inundând-o. Voia oare să spună că el și Monica fuseseră amanți și rupseseră relația?

– Te temeai că mă simt stânjenită?

– Un pic, mărturisi el. Monica s-a străduit din răsputeri să te facă să înțelegi că este fiica senatorului Clarkson. Trebuie să fi fost foarte dezamăgită să constate că ție nu-ți păsa defel!

– Cu atât mai rău pentru ea. Cât privește remarcele ei perfide, am înțeles că îți erau adresate mai degrabă ție decât mie. De fapt, îmi pare rău pentru ea, părea atât de geloasă! Eu n-aș fi reacționat astfel dacă nu s-ar fi luat de oamenii de circ. Trebuia cu orice preț să le iau apărarea. Probabil că ți-am părut mult prea agresivă, nu-i așa?

– Dimpotrivă, ai fost perfectă!

Și de data asta, în privirea lui apăru o licărire admirativă care o tulbură profund pe Tanya.

În clipa aceea, un cuplu elegant de vreo patruzeci de ani ieși din ascensor. În timp ce Wade îi saluta, doamna o privea pe Tanya cu oarecare interes, admirându-i eleganța toaletei.

Apoi, Wade și Tanya intrară în cabina liftului. Fata nu se putu abține să zâmbească văzând tabloul atârnat pe perete. Era o scenă de vânătoare englezească, foarte nepotrivită în acest loc.

Wade, care-i urmărise privirea, spuse:

– Ai în fața ochilor un eșantion al exceselor newyorkeze! Înainte de acesta, a fost unul cu o scenă câmpenească de prin secolul nouăsprezece, care îți provoca într-adevăr nostalgia zilelor de odinioară!

Tanya râse și-l întrebă la ce etaj locuia.

– La ultimul. Am chiar și o terasă.

– Ca în filme? întrebă ea ironic.

– Exact. Dacă te neliniștește cumva venirea noastră aici, fii liniștită, n-o să întârziem prea mult.

Fără să-și poată explica de ce, Tanya fu un pic dezamăgită de această afirmație. Dacă lui Wade i-ar fi trecut prin minte să-i joace o scenă de seducție, n-ar fi avut nicio

obiecție ...

– Vreau să-ți arăt ceva care o să-ți placă mult, vei vedea! spuse el pe un ton vesel.

O clipă mai târziu, Wade deschise ușa apartamentului său și fata își înăbuși un strigăt de admirație, văzând încăperea imensă în care intraseră.

Acest minunat salon se deschidea spre o terasă mare. Era mobilat cu multă sobrietate: pe jos se aflau covoare groase, câteva tablouri împodobeau pereții, mobilierul era format din fotolii confortabile și măsuțe joase. Mai erau o mulțime de plante verzi foarte bine întreținute. Totul, deși atât de simplu, dădea un aspect cald și primitor încăperii.

– Este foarte plăcut. Felicitări!

– I-am dat mână liberă unei decoratoare care s-a ocupat de amenajarea apartamentului, mărturisi el. Eu doar mi-am exprimat veto-ul asupra unor idei care mi s-au părut prea originale, insistând mai ales asupra confortului și simplității. Trebuie să recunosc că rezultatul îmi convine.

– Îmi place foarte mult, chiar dacă n-am mai văzut ceva asemănător ca să pot face o comparație!

– Te simți totuși destul de în largul tău în acest cadru. La fel cum pari să fi purtat toată viața numai rochii Yves Saint-Laurent și bijuterii! spuse el, admirativ.

La aceste cuvinte, Tanya începu să râdă.

– Dar Monica n-a înghițit toate astea, nu-i așa? Știi, la urma urmei ... puțin îmi pasă de părerea ei! Doar dacă pe tine nu te-a făcut să te simți stânjenit?

Wade o privi drept în ochi și spuse:

– Deloc! Marshall avea dreptate, te adaptezi cu ușurință oricăror împrejurări.

Îi atinse cu tandrețe obrazul și ea așteptă, cu inima bătându-i nebunește, ca el s-o sărute. În loc de asta, o luă de mână și o conduse spre o altă ușă.

– Vino, spuse el. Vreau să-ți arăt ceva! ...

Încăperea în care o conduse semăna mai degrabă cu un birou sau cu o bibliotecă. Privind în jurul ei, Tanya descoperi cu stupefacție afișele și colecția de obiecte de circ. Uluită, își contemplă îndelung propriul portret pe unul dintre postere, apoi se întoarse spre Wade.

– L-ai adus aici după ce ai plecat de la noi, toamna trecută?

– Nu, privește data! Afișul este de acum trei ani! ...

– Adevărat? ...

– Când l-am cumpărat, am crezut că pictorul a cam "îmbunătățit" realitatea. Chiar dacă, undeva în adâncul sufletului, *știam* că exiști ...

Tanya nu se putu abține să râdă iar, adăugând:

– Este un vechi prieten de-al lui Pop, Barney Comstock,

cel care a realizat portretul. Au debutat împreună amândoi. Acum, Barney este la pensie, dar acceptă uneori comenzi de la prieteni. Mărturisesc că mi s-a părut întotdeauna că m-a făcut prea fioroasă pe acest afiș!

– De parcă ai sfida întreaga lume! încuviință el. Dar de ce te încrunți? Nu te bucuri că ai făcut această descoperire în biroul meu?

– Eu ... este ciudat. Într-un anume fel, mă cunoșteai deja înainte de a mă întâlni. Drept să spun, prima oară când te-am văzut, am avut impresia că îmi erai cunoscut. Dar ... probabil că îți par ridicolă, nu-i așa?

– Nicidecum! De fapt, știai că suntem vechi prieteni? ... Amintește-ți de o fetiță nebunatică, veselă, care-l sâcâia neîncetat pe un biet adolescent care se ocupa de elefanți și care își lua sarcina foarte în serios!

Tanya îl fixă o clipă, cu gura căscată.

– Ești cumva ...? Dar nu, nu este posibil. Băiatul acela se numea Rick!

– Într-adevăr, este diminutivul de la Broderick! Sunt chiar eu!

– Acum înțeleg de ce Maisie te-a adoptat atât de repede. Dar, de ce nu mi-ai spus ...?

– Poate pentru că vroiam să-ți plătesc cu aceeași monedă. Erai o adevărată pacoste, amintește-ți! Și apoi,

voiam să-mi păstrez efectele! ...

Tanya roși și bâigui:

– Voiam doar să-ți atrag atenția, se apără ea. Și ... când ai plecat atât de brusc, am plâns săptămâni la rând! ...

Cu lacrimi în ochi, se întoarse pentru a se feri de privirea lui Wade. Dar tristețea ei nu-i scăpă tânărului. O prinse cu blândețe de umeri, obligând-o să se întoarcă. Învinsă, Tanya se ghemui la pieptul lui.

– Nu din cauza ta am fugit, murmură el. Pur și simplu, frații mei aveau nevoie de mine și ... nu simțeam pentru tine decât prietenia unui frate mai mare ... față de o surioară infernală și plină de energie.

Cât de mult ar fi dorit Tanya să audă alte cuvinte! Voia atât de mult ca el s-o strângă în brațe și s-o sărute și ... să aibă în inima lui un alt loc decât cel rezervat unei "surioare".

– M-ai recunoscut din prima zi, nu-i așa? întrebă ea ridicând capul.

– Nu, nu imediat. În schimb, aveam confirmarea că dresoarea al cărei portret îl aveam în birou există cu adevărat.

– Da, exist cu adevărat ...

– De fapt, dacă nu mă controlez bine ... risc să-mi încalc promisiunile!

Se îndepărtă de ea și se îndreptă spre bar.

– Vrei puțin coniac? întrebă el întors cu spatele la ea.

– Doar câteva picături, răspunse ea.

În timp ce degusta coniacul, Tanya privea în jurul ei și atenția îi fu atrasă de un obiect pe care-l recunoscuse.

– Dar aceasta este masca lui Wee Willie! exclamă ea uluită, arătând-o cu degetul. Wee făcea parte din Compania Ringling, înainte de a se alătura trupei noastre.

După ce își terminară băutura, Wade îi luă din mână paharul și-i propuse:

– Vrei să mergem pe terasă? La ora aceasta, priveliștea este splendidă ...

Wade îi vorbise pe un ton distant, de parcă s-ar fi adresat unei simple cunoștințe. De ce această rezervă?

Regreta oare că o adusese în apartamentul său?

Rămaseră astfel, alături unul de altul, îndelung, contemplând luminile imensei metropole. Wade îi arătă ici-colo câteva puncte de reper și șarpele lung și întunecat care era East River.

– De la înălțimea aceasta, orașul pare desprins dintr-o carte de povești, remarcă Tanya. Dar acolo jos, lucrurile sunt cu totul altfel. Tu nu ești sensibil la toată această mizerie și violență care domnește pe străzi, rămâi izolat în turnul de fildeș? ...

– Nu poți să nu fii sensibil ...! Eu nu mi-am uitat originile, crede-mă! Știi bine interesul meu pentru apărarea animalelor sălbatice, nu-i așa? Ei bine, acord tot atâta importanță apărării demnității umane!

Într-un anume sens, Tanya nu era surprinsă de acest răspuns. Remarcase deja felul în care Wade se purta cu Jojo, omul cu chip dizgrațios, și cum dădea dovadă de cea mai sinceră compasiune.

– Cum se face totuși că unii oameni au atâta noroc în viață, în vreme ce alții sunt îngropați în suferință?

– Nu știu ... mărturisi el. Aș dori totuși să cunosc cheia unei asemenea nedreptăți! Probabil că eu m-am născut sub o stea norocoasă. Chiar dacă munca istovitoare nu este întotdeauna suficientă pentru a atrage succesul, acesta are nevoie și de mult noroc!

– Într-o zi, Marshall mi-a mărturisit că ești multimilionar. De altfel, mi-a arătat o revistă în care apăruse un articol despre tine. Ce sentimente ai atunci când ești atât de bogat...?

– Chiar vrei să știi sau vrei să mă pui din nou la încercare...?

– De fapt, cred că mă intrigă cu adevărat la tine ... ciudatul atașament pe care-l ai față de circul nostru. De ce te-ai întors, și mai ales ce te-a îndemnat să-l cumperi?

– Răspunsul mi se pare evident, Tanya! răspunse el luând-o de mână și apropiindu-se încet de ea.

În privirea lui licăreau flăcări și Tanya nu mai putea să reziste dorinței nestăpânite care o invada. Fără să se gândească la consecințele unui astfel de gest, își trecu brațele după gâtul lui Wade și-i oferi buzele.

Fu un sărut lung și pătimaș. Era însetată de dragoste, de dragostea lui Wade și acum, nimic n-ar mai fi putut-o opri. Lipită strâns de el, îi simți trupul musculos și ghici că și el era pradă unei dorinți la fel de fierbinți cai a ei.

– Nu vroiam să se întâmple așa ceva, șopti el, dar am mers prea departe, Tanya, mult prea departe ...

Vocea-i schimbată părea umbrită de remușcări. Remușcări de a nu-și putea potoli focul care-l devora.

– Voiam ... voiam doar să te sărut, Tanya, dar acum nu pot să mă mai opresc. Te doresc, Tanya. Te doresc mai mult decât orice pe lume! Vreau ... vreau să fac dragoste cu tine!

– Oh, și eu, Wade, îi șopti ea dintr-o răsuflare. Este dorința mea cea mai fierbinte!

Auzind aceste cuvinte, o ridică în brațe și o duse în dormitor. Încăperea era în semiîntuneric; doar luminile orașului aruncau câteva pete difuze pe mochetă.

Cu mâinile tremurând, el dădu la o parte cuvertura și Tanya fu cuprinsă de un sentiment de timiditate, care

dispăru imediat ce Wade o puse delicat pe pat.

Mângâia cu pasiune părul arămiu al Tanyei și-i șopti:

– Ai o piele atât de fină, încât abia îndrăznesc s-o ating. Iubita mea Tanya ... dragostea mea ...!

Tanya îl asculta, legănată de vocea lui cu inflexiuni profunde. Clipa pe care o așteptase de atâta timp venise! Va face dragoste cu Wade, va deveni amantul ei!

Când cu gesturi stângace Wade începu s-o dezbrace, se lăsă în voia lui, cuprinsă de o bucurie infinită.

După ce rămase complet goală, toate temerile ei dispărură și era pregătită să se abandoneze în brațele acestui bărbat în care avea o încredere totală, acum. Lui, și numai lui, alesese Tanya să i se ofere pentru prima oară...

Wade se dezbrăcă la rândul lui și, cu nespusă pasiune, împărtășiră o voluptate pe care ea n-o cunoscuse până acum ...

Când trupurile lor se contopiră într-unul singur, Tanya mulțumi Cerului că Wade era primul bărbat care o iniția în tainele acestor plăceri minunate ...

Capitolul 16

– Tanya! ... Tanya! ...

O voce profundă ajunse ca de departe până la ea și-i mângâia fața; simțea chiar căldura unei răsuflări pe obraz.

Aflată între somn și realitate, zâmbi și murmură numele lui Wade, înainte chiar de a deschide ochii și a-i zări chipul îngrijorat.

– Tanya? Oh, Dumnezeule! Iartă-mă că am fost atât de brutal! ... Eram înnebunit de dorință, și ...

Îi strânse mâna gata să i-o frângă și continuă:

– Știu că era pentru prima oară ... dar n-am putut să mă controlez și ... și tu ai leșinat.

– Nici vorbă! răspunse ea izbucnind în râs. Niciodată în

viața mea n-am avut asemenea slăbiciuni! Pur și simplu, savuram clipa ... și probabil că am adormit!

El respiră adânc și păru în sfârșit ușurat.

– Ei bine, în cazul acesta, rămâi totuși o excelentă artistă! exclamă el strângând-o la piept.

– Ce s-a întâmplat? întrebă ea. Ultimul lucru pe care mi-l amintesc ...

Se întrerupse brusc și roși, plecându-și pleoapele. Era pe deplin conștientă acum de importanța actului său ...

Era oare chiar ea aceeași fată care odinioară respingea cu înverșunare avansurile băieților care voiau să-i fure o sărutare?

Oare Wade nu-și va imagina despre ea că este o femeie ușoară?

– Eu cred că prima ta experiență a fost atât de intensă, încât ți-ai pierdut cunoștința. Și totuși, ești obișnuită cu emoțiile tari!

Îi prinse bărbia pentru a o obliga să-l privească.

Hipnotizată parcă de ochii lui, Tanya nu se putu abține să-și treacă brațele după gâtul lui. Descoperi, uluită, urmele pe care unghiile ei le lăsaseră în focul pasiunii pe umerii lui Wade.

– Oh, îmi pare rău ... bâigui ea, rușinată.

Când îndrăzni să-l privească din nou pe Wade, văzu pe

buzele lui un zâmbet ciudat.

– Nu trebuie să-ți pară rău, Tanya! ... Mai ai încă multe de învățat în privința bărbaților ... Eu mă simt acum atât de umil în fața ta!

Tanya râse ironic și replică:

– N-o să dureze prea mult! Dintr-o clipă în alta, îți vei recăpăta toată aroganța, pun pariu!

La aceste cuvinte, Wade izbucni în râs.

– Tu îți permiți să-mi dai mie lecții, în privința asta? Într-o zi, când i-am arătat faimosul afiș prietenului meu, Larry, acesta a spus că semeni cu o adevărată tigroaică. Trebuie să recunosc că așa este! ... Larry nu se înșela prea mult! Există un singur lucru de care să-ți fie teamă, spune-mi?

"Mă tem de golul de sub trapez și ... mai ales mă tem că te voi pierde", gândi ea, înainte de a da din cap și a spune cu voce tare:

– Nu, nici de oameni, nici de animale.

– Așa credeam și eu. Cineva care înfruntă animale sălbatice într-o cușcă, poate înfrunta pe oricine, chiar și pe odioasa și perfida Monica, nu-i așa?

– Oricum ... ceva la ea trebuie să te fi atras, altfel n-ai fi fost ... amantul ei!

Nu se putuse abține să facă această remarcă, provocată

de o profundă gelozie.

Wade se așează pe marginea patului. Cu privirea pierdută în gol, începu să povestească, pe un ton sincer:

– Când am întâlnit-o pentru prima oară pe această femeie, mi s-a părut încântătoare, veselă, spirituală. Dar îndată ce am simțit că prietenia noastră tinde să evolueze, am încetat imediat să-i mai telefonez sau s-o văd. A făcut totuși cumva pentru a organiza o întâlnire, în cursul căreia mi-a spus pe față că dorește ca relația noastră să continue dincolo de o simplă prietenie. Rămânea totuși ca fiecare dintre noi să fie liber de orice angajament, unul față de celălalt. Nu era însă decât o abilă stratagemă și totuși, m-am lăsat convins. Încetul cu încetul, Monica a răspândit zvonul că urma să ne căsătorim. Nu era lipsită de un oarecare machiavelism dar, de data asta, am reacționat. I-am reamintit bazele "înțelegerii" noastre și i-am spus că n-am deloc de gând să mă căsătoresc. A primit foarte rău această afirmație a mea și am avut parte de o scenă foarte neplăcută. Dar nu sunt cu adevărat supărat pe ea pentru că, la urma urmei, sunt la fel de vinovat. Dar n-am pretins niciodată că simt pentru ea altceva decât o simplă atracție fizică ...

La această ultimă frază, Tanya crezu că o să leșine. Oare la fel gândea și despre ea ...?

Cu buzele tremurând, murmură:

– Dacă Monica te-a iubit atât de mult, probabil că a suferit că nu-i împărtășești dragostea ...

– Să mă iubească? Ea? Dar dragostea este un sentiment pe care nu-l cunoaște! replică el, zeflemitor. Adoră să fie stăpâna cuiva, ar fi făcut din mine jucăria ei, sclavul ei! Și apoi, dorea mai ales să se mărite cu un om bogat. Când am descoperit că povestea peste tot cum că am fi logodiți în secret, am pus punct relației noastre!

Văzând că Tanya frisona ușor, îi acoperi umerii cu un cearșaf.

– Aș vrea atât de mult ca această noapte să nu se sfârșească niciodată, mărturisi el. Dar, la ora aceasta, probabil că "îngerii tăi păzitori" sunt deja îngrijorați și n-aș putea suporta reproșurile întregii trupe ... mai ales cele ale lui Marshall! Cât privește șoferul, dacă n-a făcut încă o criză de nervi, probabil că încă ne așteaptă!

– Este încă jos?

– Sper, cel puțin. I-am spus să vină să ne ia peste vreo treizeci de minute, dar a trecut deja o oră! Drept să-ți spun ... nu prevăzusem nimic din tot ce s-a întâmplat.

Tanya se agită, iritată.

– Nu-ți face griji, zise ea cu răceală, n-ai nicio obligație față de mine, numai pentru că ... am făcut dragoste. Să știi

că nu s-a schimbat nimic! ...

– Dimpotrivă! protestă el. Totul s-a schimbat! De săptămâni întregi neg ceea ce era evident: sunt îndrăgostit nebunește de tine, Tanya! Vreau să mă căsătoresc cu tine, să avem copii. Îndrăznești să mă mai îndepărtezi, acum ...?

Tânăra era atât de copleșită de bucurie încât, pentru o clipă, rămase mută.

Cu mâna tremurând ușor, urmări contururile chipului lui Wade, ca pentru a și le întipări în minte.

– Te iubesc, Wade, și n-aș dori să-mi împart viața cu altcineva ... șopti ea cu tandrețe, fremătând de emoție.

El o sărută cu pasiune și, simțind din nou că-l cuprinde dorința, se îndepărtă brusc.

– Nu, Tanya ... nu trebuie. Ceea ce ni s-a întâmplat astă-seară este un lucru minunat, spontan și atât de puternic, încât nu l-am fi putut împiedica să se producă. Tu meriți o logodnă adevărată, demnă de acest nume. Tocmai mi-am dat seama cât sunt de demodat și grijuliu să respect o anumită tradiție. Numai Dumnezeu știe cât te iubesc, dragostea mea! Dar voi ști să aștept. Sper însă că nu vom întârzia prea mult căsătoria!

Sub înfățișarea-i îmbufnată, Tanya ascundea emoția unei asemenea delicatețe. Nu rezistă însă dorinței de a-l tachina:

– Probabil că ai dreptate, oftă ea. Dar voi avea oare

destul timp pentru ca Octavia să-mi predice ... "bunele ei sfaturi"? După câte am înțeles, are o lungă experiență ...

– Ajunge, isteațo! exclamă el trăgând-o ușor de păr. Ne vom căsători cât mai repede cu putință!

Tanya nu-și putu reține un chicotit vesel, cuprinzându-l în brațe pe Wade.

El o sărută pătimaș și ea simți cât de greu îi va fi de acum încolo să aștepte noaptea nunții sale.

– Ai dreptate. Cu cât mai repede, cu atât mai bine! îi șopti ea la ureche.

La aceste cuvinte, își dădu capul pe spate, într-un hohot de râs. Când se opri, văzu uimit că ea îl privea cu stupoare.

– Am atât de rar ocazia să te văd râzând! Mi s-a părut foarte nostim!

– În timp ce tu nu te poți abține! zise el. De altfel, cred că la început m-am îndrăgostit de râsul tău; o să formăm un cuplu foarte ciudat: omul de afaceri sobru și dresoarea nebunatică ...!

– Da, nu sunt ușor de suportat! recunoscu ea.

– Este puțin spus! Dar furiile tale sunt ca furtuna care vine să răcorească atmosfera înăbușitoare a unei zile de vară! În timp ce eu aș putea fi ușor acuzat de rea-credință atunci când sunt într-o dispoziție execrabilă ...

– Așadar, fiecare va trebui să-l menajeze pe celălalt ...

– O să fie greu! Dar merită să încerci! ... Știi, Tanya, aș dori să-ți ofer cele mai frumoase cadouri, pentru a pecetlui unirea noastră. Luna care urmează va fi destul de dificilă, nu-i așa? Așa că, în compensație, ce-ai zice de o călătorie în jurul lumii? Doar dacă nu cumva îți dorești altceva ...!

Se pregătea să-i răspundă că pentru ea cel mai frumos cadou ar fi o verighetă și dragostea lui, când deodată un gând îi trecu prin minte.

– Orice, Wade? Mi-ai oferi într-adevăr orice? întrebă ea, încordată.

– Tot ce-mi stă în putință, cel puțin, promise el. Și grăbește-te, până când dispoziția mea generoasă nu va dispărea!

Nehotărâtă, îl privi îndelung. Oare cum va reacționa Wade? Dintr-o dată, i se făcu frică ...

– Chiar există un lucru pe care numai tu ai fi în măsură să mi-l oferi, spuse ea enigmatic. Este mult, mult mai scump decât un Rolls-Royce sau o piatră prețioasă, dar ...

Wade o privea întrebător, intrigat de tonul ei serios.

– Este ca și al tău, spuse el hotărât.

– Iată ce vreau ... Aș vrea să-mi cedezi partea ta de capital din acțiunile circului, spuse ea dintr-o răsuflare.

Văzu privirea lui Wade transformându-se, devenind chiar bănuitoare. În clipa aceea, ea își dădu seama că

tocmai făcuse o gravă eroare ... Cu aceste cuvinte imprudente, distrugea nu numai singura șansă de a-l salva pe Pop, ci și propria ei fericire ...

– Vorbești serios? întrebă el calm. Nu este doar un capriciu, nu-i așa?

– Nu ... n-aveam de gând să-ți cer asta, dar ... Am o datorie față de toți prietenii mei, mai ales față de Pop, încât în felul acesta i-aș putea răsplăti. Dacă aș avea acțiuni, toți artiști ar avea asigurată o viață liniștită până la sfârșitul zilelor lor.

În ciuda expresiei enigmatice de pe chipul lui, Tanya nu fu surprinsă când, el se îndepărtă de ea.

– Asta te-ar face într-adevăr fericită, Tanya? o întrebă el.

– Da, foarte fericită. Și, în schimb, pentru că eu nu-mi permit un cadou echivalent, sunt gata să te urmez oriunde vei dori, chiar dacă ...

Ezită o clipă, apoi reluă:

– Chiar dacă ar trebui să abandonez circul ...!

– N-ai ezita să părăsești trupa ... pentru mine?

– Aș face totul ca să-ți fiu pe plac, declară ea cu înflăcărare. Vreau atât de mult să te fac fericit, dragostea mea.

– În acest caz, n-am altceva de făcut decât să-ți cedez acțiunile. Dar te-ai putea adapta la viața din New York ...?

– Cu siguranță! Este ... este foarte plăcut aici.

La gândul că va trebui să-și părăsească universul ei care era circul, ochii i se umplură de lacrimi. Dar pentru el, era gata să se sacrifice total.

Wade dădu din cap și râse văzându-i expresia distrusă.

– Ne vom duce din când în când să vedem spactacole. Dar, deocamdată, cred că ar fi mai bine să ne petrecem primul an de căsătorie în sânul trupei.

În loc de orice răspuns, Tanya i se aruncă în brațe pentru a-și dovedi recunoștința.

– La urma urmei, glumi ei, dacă-mi amintesc bine, ai semnat un contract și mai ai încă optsprezece luni în care trebuie să muncești. În afară de asta, n-ai dori să-l abandonezi pe Pop în plin turneu, nu-i așa?

Tanya îl sărută cu înflăcărare și, în ora ce urmă, uitară de tot că trebuia să se întoarcă la circ, abandonându-se o dată în plus pasiunii nebune care-i mistuia.

Când ajunseră în sfârșit la parcul de distracții, se iveau zorile la orizont.

Dar mai avea importanță ...?

Îi găsiră pe Pop și pe Marshall ațipiți pe canapeaua Tanyei. Tânăra preferă să le anunțe ea vestea cea mare, pentru a evita o scenă de reproșuri. Pop și Marshall își luau foarte în serios rolul lor de tată adoptiv!

***

În zilele ce urmară, Tanya pluti pe un norișor roz de fericire. Avea impresia că trăiește un vis. Fidel cuvântului dat, Wade se purta ca un logodnic îndrăgostit, sub privirile indulgente ale membrilor trupei.

Cât despre Tanya, își vedea de treburile ei cotidiene, așteptând în fiecare seară nerăbdătoare momentul de intimitate pe care-l petrecea cu Wade înainte să se ducă fiecare la culcare. Ziua nunții lor nu se apropia atât de repede pe cât ar fi vrut!

O singură umbră veni să tulbure acest tablou idilic. La un moment dat, pe Tanya o năpădiră remușcările. Le potoli însă, zicându-și că se căsătorea totuși din dragoste cu Wade. Ce importanță avea oare fptul că se folosea de viitorul ei soț pentru a scoate de la ananghie un vechi prieten?

Poate că aceste preocupări sau pur și simplu ghinionul făcu să se întâmple incidentul ... cu două zile înainte de nuntă. Ca în fiecare seară, în aplauzele publicului, Tanya pătrundea în cușca fiarelor, dar nu era, de data asta, într-o formă prea bună. Felinele erau și ele nervoase și se

supuneau cu greutate comenzilor ei. În afară de asta, Bethsabèe era din nou în călduri, ceea ce nu ușura deloc sarcina Tanyei de a lucra cu Bennie și cu Leopold.

Instinctiv, îi făcu un semn lui Acey Brenner, șeful de orchestră, prin care îl înștiința că va scurta numărul. Ea știa că, în acel moment, Acey va începe să cânte imnul "stindardul înstelat", semnal pentru clovni că a intervenit o schimbare în program și că, în consecință, trebuia să iasă în arenă și să încheie astfel matineul mai repede decât fusese prevăzut.

Pregătită să intre în culise, Tanyei îi era foarte greu să-l facă pe Bennie s-o asculte. Îi ordonă în nemțește să iasă prin tunel, dar animalul mătura nervos solul cu coada și scoase un răget surd apoi, spre stupefacția dresoarei, sări spre cealaltă parte a arenei și se năpusti asupra lui Leopold.

O clipă, se auziră răgete furioase, în timp ce cele două feline se luptau cu înverșunare folosindu-și ghearele și colții.

Tanya putu conta atunci doar pe ajutorul lui Moon și Charlie. La vederea celor două feline încăierate, ei luară imediat furtunul de incendiu ca să stropească animalele pentru a le calma.

În acest timp, de bine de rău, Tanya reuși să izoleze ceilalți lei, reușind să-i facă să iasă prin tunel și să intre în

cuști.

Doar tigroaica Bethsabèe rămăsese în arenă, privindu-i pe furiș pe cei doi "pretendenți". În timp ce, în sfârșit, lupta se încheia, tigrul Bennie, cu blana complet udă, se supuse pocnetului de bici și intră în tunel după ce aruncă în urmă o privire cel puțin ostilă.

Când se întoarse, Tanya își dădu seama că agitația publicului se transformase brusc într-un concert de râsete și fluierături. Într-adevăr, tigroaica venise lângă Leopold pentru ... cea mai blândă bătălie ...

Vizibil stânjenită, Tanya îi făcu semn lui Moon să folosească din nou furtunul de apă, dar de data asta pentru a calma înflăcărarea amoroasă a felinelor. În câteva minute, și cele două animale se întoarseră în cuștile lor și Tanya, în sfârșit ușurată, salută spectatorii care aplaudau furtunos și continuau să râdă de acel interludiu neașteptat.

Pop și Wade așteptau în culise.

– Nu știu prea bine dacă trebuie să te cert sau să te felicit, zise Pop pe un ton ursuz. A fost cât pe ce să nu mai ieși vie din cușca aceea ...!

– Știu, recunoscu Tanya, pe un ton pe care-l voia liniștitor. Acum, incidentul este închis. Bennie l-a înfruntat pe Leopold și voia să-i ia locul în ierarhie. Iată că s-a făcut. Acest tigru va domina de acum toți ceilalți masculi și nu

vom mai avea probleme.

Pop se îndepărtă pentru a arbitra o ceartă între doi clovni deosebit de nervoși, și Wade profită ca s-o întrebe pe Tanya:

– Leopold este rănit serios?

Chiar dacă vocea lui Wade părea calmă, ea simțea cât de mult îl marcase și pe el această luptă dintre fiare.

– Nu te teme, îl liniști ea cu un zâmbet. Lupta a părut mult mai spectaculoasă decât a fost în realitate. Știi doar că Leopold nu mai are înverșunarea unui leu tânăr. Oricum, Morris îi va îngriji foarte bine pe amândoi, sunt sigură.

– Cât privește tigroaica, nu-ți amintește de nimic? întrebă el, tachinând-o. Tocmai am descoperit că și ea se poate înțelege foarte bine cu un leu bătrân ...

Spre disperarea ei, Tanya simți că roșește.

– Nu prea înțeleg la ce faci aluzie, mormăi ea, jenată.

– Eu sunt convins de contrariul ...! Te trădează chipul, Tanya! La drept vorbind, comparația mea nu este fondată decât în măsura în care eu, bătrânul leu, vreau să mai domnesc încă multă vreme ...! Am chiar de gând să mă întorc la afaceri, nu cu "normă întreagă", firește, dar aș putea foarte bine să-mi împart timpul între Silicon Valley și turneele circului. Bineînțeles că atunci când vom avea o mică familie, lucrurile vor sta altfel.

O familie ...? gândi Tanya, surprinsă. Evident, Wade își dorea copii!

Pierdută în astfel de gânduri, îl sărută pe Wade și se duse imediat la menajerie, pentru a vedea dacă totul reintrase în normal.

Privind-l pe bătrânul leu lingându-și rănile, în realitate doar câteva zgârieturi, nu se putu abține să aibă un sentiment de vinovăție. Wade o prevenise, lupta ar fi putut să aibă consecințe mai grave. Când trupa se va întoarce în Florida, Tanya îl va duce definitiv pe Leopold la refugiul lui Lars Larson; animalul își sfârșise cariera.

Oftă, întristată de acest gând și-l lăsă pe Leo în mâinile pricepute ale lui Morris Vaughn. Plecă din menajerie cu gândul să-i facă o vizită lui Pop. Amânase această discuție cu el de nenumărate ori, dar acum timpul o presa. Venise momentul să-l informeze pe directorul circului de transferul acțiunilor, pentru a se face tot ce este necesar în vederea retrocedărilor lui Pop.

Se apropia de rulota bătrânului când ajunseră până la ea voci înflăcărate. Se părea că înăuntru are loc o ceartă! Nedorind să fie indiscretă, așteptă neliniștită afară. Câteva clipe mai târziu, recunoscu clar vocea lui O'Brien.

De ce se certa acesta cu Pop?

– Ai merita să-ți trag un pumn în figură! vocifera

muncitorul, scos din sărite. Dar am respect pentru ... bătrâni! De ce mă faci pungaș? Am câștigat și eu niște bani de buzunar, atâta tot! Ce-i rău în asta? Omul acela era atât de beat, încât oricum l-ar fi jefuit altcineva. Și apoi ... nu te mai strădui să mă dai afară, consideră-mă demisionat din acest moment! Chiar dacă mi-ai dubla salariul, n-aș mai rămâne nicio clipă în acest circ de ... mâna a doua!

Tanya se întoarse brusc și-l văzu pe Wade alături de ea. Acesta zâmbea.

– Pop se descurcă foarte bine singur, spuse ea prinzându-l de braț pentru a-l împiedica să intervină în discuție. Este vorba de zăpăcitul ăsta de O'Brien. S-au auzit unele zvonuri cum că i-ar fura pe clienți nedându-le restul, de când a început să vândă vată de zahăr. Nu-ți face griji, are gura mare, dar n-ar îndrăzni să se atingă nici de un fir de păr de-al lui Pop. Pentru că știe foarte bine că, dacă ar face asta, s-ar afla imediat pe lista neagră a tuturor circurilor din țară.

Abia își termină fraza că ușa rulotei se deschise violent. O'Brien ieși, roșu de furie. Auzise probabil ultima remarcă a Tanyei pentru că o fulgeră cu privirea. Plin de resentimente, exclamă:

– Ia te uită cine ține acest frumos discurs! Regina Circului în persoană! Simplii muncitori nu erau pe gustul

tău, nu? Îți trebuia un bogătaș, fără îndoială! Și l-ai avut!

Se întoarse spre Wade care nu aprecia deloc aceste cuvinte, și-l apostrofă și pe el cu violență:

– Și dumneata, "Domnule Broderick", miliardarul, cu toți banii tăi, nu ești decât un imbecil! Crezi că este pură, inocentă, dar te păcălește. N-ai înțeles că vrea doar averea ta? Își pregătește de multă vreme lovitura! Tot circul este la curent ... numai tu nu! Am surprins o discuție între ea și prietenul ei, piticul. Zicea că te detestă, dar că este gata să facă orice pentru a pune mâna pe circ ...

Făcu o pauză pentru a observa expresia consternată a Tanyei și continuă pe un ton triumfător:

– Și dacă nu mă crezi, n-ai decât să-i privești fața, o trădează! Privește, este lividă!

– Ajunge, O'Brien, strigă Wade amenințător. Ai tot interesul să dispari înainte de a fi prea târziu ... Șterge-o!

O'Brien făcu o mutră arogantă, dar se retrase speriat, zărind licărirea ucigașă din ochii lui Wade. Se îndepărtă și o luă la fugă de îndată ce ajunse la colțul rulotei.

Preț de o clipă care i se păru o veșnicie Tanyei, Wade rămase nemișcat, privind-o acuzator. Fata era încremenită și nici măcar nu încerca să-și pledeze cauza. Își dădu totuși seama că tăcerea ei nu făcea decât să agraveze situația. La un moment dat, cu un nod în gât de frică, făcu o tentativă

să se justifice.

– Nu ... nu-i adevărat, Wade. Am spus ceva asemănător, recunosc, dar fusese chiar după cearta noastră ... În ziua aceea, am fost foarte supărată pe tine ... Încă nu-mi dădusem seama cât de mult te iubesc. N-am avut niciodată intenția să te înșel. Când ai spus că îmi oferi ce vreau eu drept cadou de nuntă, chiar am crezut, atâta tot ... Oh, Wade!

– Există un mijloc foarte simplu de a rezolva toate astea, spuse el cu o voce încordată. Cere-mi altceva. În felul acesta, îmi vei dovedi că O'Brien a mințit.

Tanya își mușcă buzele. Să renunțe la acțiuni? Dar cum ar putea s-o facă atunci când asta ar fi însemnat distrugerea lui Pop? Era singura șansă pentru bătrân să iasă cu fața curată ... Nu, *nu putea* să renunțe, că va reuși să-l convingă pe Wade că sentimentele ei pentru el sunt sincere.

– Mi-ai promis acele acțiuni, articulă ea cu dificultate. Dacă mă iubești cu adevărat, nu vei reveni asupra promisiunii și îmi vei acorda încredere. Trebuie să știi că iubirea mea pentru tine este foarte puternică. Cum ai putea să te mai îndoiești după ... după New York?

– Tot ceea ce mi-a dovedit acel mic interludiu este că ești o fire pasională, lucru pe care-l știam deja, de altfel, replică el cu duritate.

Disprețul pe care-l simți în vocea lui fu dovada dureroasă că nu o credea.

– Dumnezeule, bombăni el, ce imbecil am fost! Dar am avut circumstanțe atenuante; aveam în fața mea o actriță versată. Oh, când mă gândesc la prețioasa ta nevinovăție! Îmi faci silă! N-aș fi bănuit niciodată că ești în stare de o asemenea duplicitate. Sau poate îți place să chinuiești oamenii? Să le joci feste? Cred că membrii trupei s-au prăpădit de râs în spatele meu!

– Nu-i adevărat! protestă ea. Eu niciodată nu ...

– Ce aveai de gând să faci după căsătoria noastră? o întrerupse el brusc. Să dispari de îndată ce ți-aș fi dat acțiunile? Sau poate aveai de gând să mai continui acest joc o vreme? Și ce crezi că aș fi făcut eu când aș fi aflat adevărul? Te gândeai că poate îți voi da alți bani ca să obții divorțul. Așa este, nu?

Ea vru să vorbească, dar el o opri cu un gest.

– Erau și alții în cârdășie cu tine în toată această afacere? Sau ai pus singură la cale acest plan ca să devii proprietara circului și întreținuta unui soț bogat? În orice caz, nu-ți mai imagina acum că mă voi căsători cu tine. S-a sfârșit, Tanya!

Totul se învârtea în jurul ei și abia reuși să bâiguie:

– Și ... acțiunile?

– Nici nu se mai pune problema să ți le dau. Cu tine,

circul ar fi în pericol să dispară! Nu, eu vreau ca investiția mea să fie rentabilă. Tu poți să rămâi până îți expiră contractul, dar după aceea îți cer să dispari. Și pentru că felinele aparțin circului, le vei lăsa aici. N-ai niciun drept asupra lor. Dar nu-mi fac griji pentru tine, îți vei găsi ușor de lucru și alți oameni pe care să-i înșeli!

Tanya se pregătea să-i dezvăluie acordul tacit dintre ea și Pop în privința tigrilor, dar se răzgândi. Orgoliul îi șoptea să nu se înjosească și, oricum, la ce bun să mai discute?

Wade o privea fix; aștepta evident ca ea să se apere, dar ea îl fixa fără să clipească, tăcând. Tânărul stătea cu mâinile înfundate în buzunare, de parcă ar fi vrut să se abțină s-o pălmuiască. Trecură câteva minute într-o tăcere insuportabilă, apoi Wade plecă. Tanya ar fi vrut să alerge după el, să-l implore s-o asculte, dar rămase țintuită pe loc.

Cu capul plecat, se întoarse și-l văzu pe Pop în pragul rulotei. De când era aici? Auzise oare cuvintele lui Wade? Nu, era imposibil. În timp ce o acuzase de lucruri oribile, Wade nu ridicase nici măcar o dată tonul. De altfel, Pop nu părea alarmat, poate doar un pic dezamăgit.

– Se va întoarce, spuse el. Va uita totul de îndată ce-i va trece furia, fii liniștită.

– Nu, totul s-a sfârșit.

Se simțea atât de istovită, încât îi era greu să vorbească.

I se învârtea capul și n-avea decât o dorință: să fie singură, în rulota ei, departe de toți.

– Mi-a spus într-o zi că nu va acorda niciodată încredere cuiva care l-a trădat, murmură ea, copleșită. Îmi pare rău, Pop, chiar am încercat să fac ceva bun, dar n-a mers. Poate că își va aminti că sunteți prieteni când ... Dacă măcar aș fi...

Incapabilă să-și termine fraza, fugi, neluând în seamă chemarea îngrijorată a lui Pop. Cu ochii încețoșați de lacrimi, ajunse la rulota ei, intră și se prăbuși pe canapea, fără putere.

De ceea ce se temuse în mod inconștient, se întâmplase. Din cauza unei stupide neînțelegeri și a relei credințe a lui O'Brien, fericirea ei se făcuse țăndări. Și în timp ce plângea în hohote, îi trecu prin minte un gând sfâșietor ...

De acum înainte, va trebui să învețe să trăiască fără Wade. Dar ce se va face dacă durerea pe care o resimțea acum și care-i sfâșia inima nu va dispărea?

Capitolul 17

În iarna aceea, pentru prima oară în viața ei, Tanya se simțea fără niciun rost. De când circul se întorsese în Florida, viața i se părea total lipsită de interes ... Nu făcea decât să-și rumege suferința și rătăcea fără rost, pradă regretelor.

Viitorul ei în sânul trupei era dintre cele mai nesigure, și din cauza aceasta se mulțumea să lucreze vreo două ore pe zi, dimineața, cu animalele. De obicei, profita atunci pentru a pune la punct numere noi și a le perfecționa pe cele vechi; dar la ce-i mai folosea asta?

Izolată în singurătatea ei, abia acum înțelese cât trebuie să fi suferit Wade fiind întotdeauna cel pe care familia putea

conta, dar căruia nu i se admitea nici cea mai mică slăbiciune. Dar pe de altă parte, i-ar fi fost imposibil să-l trădeze pe Pop. Și el, cu neîncrederea lui instinctivă față de femei, o condamnase fără drept de apel.

Dacă s-ar mai fi putut acum reîntâlni cu Wade ca două ființe fără trecut! Situația ar fi fost cu totul alta și ar fi fost liberi să se iubească.

Ceea ce îi era Tanyei foarte greu de suportat, era sentimentul de singurătate, ca și cum ceilalți o țineau deoparte.

În decursul întregii ierni, Tanya se simți ca o străină printre vechii ei prieteni ... Chiar dacă fuseseră foarte drăguți cu ea și niciunul nu-i pusese vreo întrebare când îi anunțase că nu mai era vorba despre nicio nuntă, simțise surprinderea din privirile și din atitudinea lor.

Chiar și Alice, care de obicei îi lua apărarea Tanyei chiar și atunci când aceasta greșea, îi sugerase cu tact să încerce să se împace cu Wade și să-și lase, măcar de data asta, orgoliul deoparte.

Tanya își dădu seama atunci că prietenii ei o credeau singura vinovată de ruptură, și constarea aceasta o îndureră profund.

Bineînțeles că dacă ar fi spus întreg adevărul cum că Wade nu numai că nu-i va mai reînnoi contractul, dar nu-i

va da voie să păstreze nici anumalele, era convinsă că întreaga trupă s-ar fi alăturat cauzei ei, în ciuda respectului pe care-l aveau toți pentru Wade.

Dar nu-și putea permite să creeze conflicte, orice ar simți ea. Era în joc viitorul prietenilor săi. Va găsi cu siguranță de lucru într-un alt circ, chiar și fără animale, în vreme ce prietenii ei, mult prea în vârstă cei mai mulți dintre ei, n-ar putea-o urma și ar trebui să se apuce de altceva.

Continuă așadar să tacă, suferind în tăcere și așteptând plecarea. Când, pentru ea, va veni momentul să plece din circ, va inventa un pretext oarecare. Îi va spune lui Pop că simțea nevoia să schimbe ceva, să plece la o altă companie sau pur și simplu să se reorienteze. De teamă să nu-și trădeze suferința și disperarea, își evita din ce în ce mai des colegii și căuta refugiul în rulotă. Cea mai mică discuție o costa un efort enorm, pentru că îi era greu să se prefacă nepăsătoare.

În zilele acelea, Leopold, singurul și vechiul ei prieten, era singura ființă lângă care găsea un pic de alinare. Acolo, în menajerie, Tanya nu trebuia să-și ascundă sentimentele. De altfel, doar gândul că va trebui să se despartă de el făcea ca fiecare clipă petrecută alături să fie și mai profundă. Tanya făcuse deja toate demersurile pentru ca leul să aibă

un loc în refugiul prietenului ei, Lars Larson.

Fata se temea de asemenea și de ziua în care va trebui să părăsească și celelalte animale, pentru că simțea pentru toate o tandrețe deosebită. Era Bella, leoaica cea mai frumoasă, care își petrecea tot timpul lingându-și somptuoasa blană. Leoaica dăduse naștere mai multor serii de pui dintre care rămăseseră aici Romulus și Remus. Cei doi frați erau nedespărțiți și erau irezistibil de nostimi când executau numărul pe care ea îl inventase pentru ei. Mai era și Chub, cel mai leneș dintre masculi, căruia îi era o frică îngrozitoare de foc, dar se putea plimba pe o coardă suspendată în arenă fără să aibă cea mai mică amețeală. Cât despre Cleo, sora lui vitregă, ea era ceva mai firavă și Tanya trebuia să-i pregătească chiar ea hrana pentru că leoaica avea alergii alimentare ... Oare dresorul care o va înlocui se va purta bine cu ei, se va ocupa cu aceeași dragoste de toți?

Dacă ar fi avut destui bani ca să-i răscumpere pe toți! La un moment dat, fusese pe punctul de a-i propune lui Wade o înțelegere, dar renunțase. De la cearta lor violentă, el nu-i mai adresase niciun cuvânt decât pentru a-i da instrucțiuni în privința felinelor. Și atunci, tonul lui fusese atât de glacial, încât Tanya nu mai îndrăznise să abordeze subiectul.

– Ocupă-te să-l plasezi pe Leopold la Lars Larson, îi

spuse el. Și este inutil să mai dresezi un tigru în iarna asta, doar dacă nu ai de gând să-l plătești cu banii tăi. Nu te vei mai ocupa de ei anul viitor. Dacă vrei să-ți anulezi contractul chiar de acum, n-am nimic împotrivă, dar anunță-mă din timp, ca să pot angaja pe altcineva.

Tanya remarcase tonul oficial pe care-i vorbise, ca pentru a-i da de înțeles că nu mai era pentru el decât o străină, o "angajată". Stăpânindu-și replica usturătoare care-i venise pe buze, nu-i răspunsese. Problema era că nu-și putea permite, din punct de vedere financiar, să demisioneze și să-l dea naibii pe Wade ... Cu un ton sec, îi replică după ce respirase profund:

– N-am de gând să-mi reziliez contractul și te sfătuiesc să nu încerci să-mi faci necazuri. Începând din clipa aceasta, dacă ai să-mi dai *ordine,* te rog să ai amabilitatea s-o faci prin intermediul lui Pop.

Se înfruntaseră din priviri; dacă aceste cuvinte îl surprinseseră pe Wade, nu lăsă se vadă nimic. După un salut scurt, el plecă. La puțin timp după aceea, Tanya află că plecase la New York și nu mai reapăruse.

Abia în luna ianuarie citi ceva despre el în "Bilboard", în paginile consacrate circului:

"Wade Broderick, noul asociat al lui Pop Peeples, a fost văzut de mai multe ori în ultima vreme în compania

Monicăi Clarkson, fiica senatorului de New York în diverse locuri la modă. Dacă am crede zvonurile care circulă, Wade și Monica se gândesc să se căsătorească în curând ..."

Citind ultimele cuvinte, Tanya crezu că o să leșine. Cuprinsă de un acces de furie, mototoli revista și o aruncă în celălalt capăt al încăperii. Apoi, cedând plânsului care o sufoca, se prăbuși în hohote pe canapea.

Trecu destul de mult timp până își mai reveni. Se ridică și se duse la chiuvetă. Apa rece ca gheața îi făcu bine și mai dădu un pic de culoare obrajilor ei palizi.

Imaginea care i-o reflecta oglinda nu era deloc măgulitoare: avea ochii roșii și fața extrem de palidă.

Cu buzele tremurând, încercă să schițeze un zâmbet.

– Zâmbește, proasto, zâmbește! mormăi ea adresându-se imaginii din oglindă.

Dar rezultatul nu fu prea convingător. Înarmându-se cu curaj, își spuse că Wade și Monica se meritau unul pe altul. Nu va suferi acum pentru un bărbat care se purtase atât de rău cu ea!

După toate criticile la adresa Monicăi, iată că până la urmă se întorsese la ea ... Poate că nu încetase niciodată s-o iubească ... Și scurta lui aventură cu o "saltimbancă" nu fusese decât simpla expresie a unei atracții fizice ...

Dar, în acest caz, de ce o ceruse pe Tanya în căsătorie,

pentru ca imediat după aceea, s-o acuze de cele mai grave greșeli și să nu-i dea nici cea mai mică șansă să se explice?

Atâtea întrebări rămase fără răspuns ...

După ce se pieptănă repede, își puse un pulover și se hotărî să se ducă la menajerie să-l vadă pe Leopold, singurul loc în care își mai găsea puțină alinare ...

În timp ce intră în cușca bătrânului leu, își promise ca de acum încolo să trăiască de pe o zi pe alta și, de îndată ce va fi posibil, să-și găsească de lucru într-un alt circ pentru anul următor.

***

Wade nu știa prea bine de ce îl apucase brusc dorința de a se întoarce în Florida. Cu siguranță, vremea nu putea constitui un pretext valabil pentru că, la New York, acest martie era incredibil de blând. Și apoi, un om de afaceri ca el nu era chiar indispensabil în această perioadă la circ. Sezonul precedent se încheiase deosebit de bine, la urma urmei. Wade supraveghease instalarea unui sistem informativ care facilita contabilitatea companiei și problemele de birocrație de odinioară erau deja istorie.

Cât privește personalul, Pop nu-i semnalase nici cea mai mică problemă. Bătrânul, foarte diplomat, avea darul genial de a mulțumi pe toată lumea.

"Atunci, de ce naiba am venit?" gândi Wade în timp ce avionul pe care-l închiriase ateriza pe un mic aeroport privat.

Bineînțeles, mai era problema fondurilor de rezervă. Până acum, Pop recursese la tot felul de scuze pentru a nu-i aduce faimosul registru contabil. Era timpul ca Wade să se aplece și asupra acestei probleme și să vadă care era situația financiară. Dar, având în vedere reticențele lui Pop, tânărul se gândea că ar fi putut paria că acest bătrân zăpăcit de director rătăcise pe undeva registrul și nu îndrăznea să mărturisească.

Wade ar fi putut foarte bine să-i ceară expertului său contabil să obțină de la bancă extrasele de cont dar, la urma urmei, era un bun pretext de a scăpa din New York. Și apoi, îi plăcea să se ocupe personal de fiecare dintre investițiile sale, nu-i așa ...

Peste o săptămână, va reîncepe sezonul. Circul avea deja un contract de opt zile în Atlanta, cu o lună și jumătate înainte de data obișnuită de începere a turneului. Anul se anunța foarte înfloritor pentru Compania Peeples!

Wade angajase un cabinet de relații publice foarte

performant care să realizeze toată campania de presă, afișajul și vânzarea biletelor. Cu alte cuvinte, și din acest punct de vedere, prezența lui era absolut inutilă ... Totul mergea de minune, și atunci de ce se simțea atât de deprimat?

Din ce motiv era încă obsedat de amintirea nopții de dragoste pe care o trăise împreună cu Tanya?

În ciuda eforturilor lui, nu putuse să și-o alunge din minte. Totuși, ea îl ridiculizase, se folosise de el într-un mod odios ... Prin ce miracol reușise dresoarea să-l facă să se îndrăgostească nebunește de ea, în asemenea măsură încât nici nu-l mai atrăgeau alte femei ...?

Se întorsese la New York în speranța că va uita pentru totdeauna acest eșec, încercând să reînnoade relația din trecutul apropiat, adică aceea cu Monica. Dar își dăduse repede seama că eforturile lui erau zadarnice.

După câteva seri petrecute cu strălucitoarea fată a senatorului, descoperise că nu se mai putea aprinde cenușa unei iubiri stinse. Când îi spusese Monicăi acest lucru, într-o manieră cât se poate de diplomată, fata, în culmea isteriei, îi făcuse o scenă pe care n-o va uita curând. Îi aruncase în față cele mai groaznice insulte, îl acuzase că își bătuse joc de ea. Wade ajunsese aproape să se simtă cumplit de vinovat dacă ea nu i-ar fi declarat până la urmă

cu răceală că, de fapt, o interesaseră banii lui și nu el.

După această dureroasă experiență, Wade nu mai încercase să cunoască alte femei. Monica îi retrezise neîncrederea în sexul opus ...

Găsi fără prea mare greutate mașina pe care secretara lui i-o închiriase. Pe măsură ce se îndepărta de aeroport se simțea cuprins de un sentiment de bucurie și se surprinse fluierând o melodie, lucru care nu i se mai întâmplase de multă vreme ...

Soarele de martie strălucea pe un cer fără nori și circulația era foarte fluidă. Abia la prânz zări panoul care indica amplasamentul Circului Peeples.

Câteva clipe mai târziu, opri mașina în parcare. Înainte să iasă, privi îngândurat în jurul lui. Pop cumpărase acest teren care fusese odinioară o fermă, și făcuse aici reședința de iarnă a circului. Dar expansiunea fenomenală a orașului Sarasota schimbase situația. Dintr-o zonă altădată izolată, circul se afla acum aproape în oraș! Nu departe de el se construise un cartier de locuințe și riveranii se plângeau de mirosul și zgomotul făcut de personalul trupei. Pop, furios, negase toate aceste acuzații, dar nu va mai putea lupta multă vreme. Trebuia să se gândească foarte curând la o mutare, mai departe, la periferie. Nu va fi ușor să găsească un alt amplasament și Wade preferase să-i lase pe avocați să

se ocupe. Deocamdată, însă, Pop și artiștii trupei vor rămâne aici, chiar dacă vecinilor nu le va plăcea!

Avu o strângere de inimă gândindu-se că se apropia începutul sezonului ... și el nu va mai face parte din trupă. Viața lui de rătăcitor se încheiase, își zise el cu nostalgie.

Cu un oftat, trânti portiera dar nu se îndreptă direct către biroul lui Pop, așa cum avusese totuși de gând. Cu un mers hotărât, porni spre locul unde erau ținuți elefanții, într-un hambar imens și bine amenajat.

La sosirea lui, Maisie scoase un răget asurzitor în loc de bun venit. Îl recunoscuse pe tânăr și își manifesta astfel bucuria de a-l vedea. Când se apropie de ea, Maisie își încolăci trompa în jurul brațului lui și începu să-l scotocească prin buzunare în căutarea unei bucățele de zahăr. Wade, izbucni în râs, îi întinse o brioșă enormă cu stafide pe care o cumpărase pentru ea de la New York, înainte să plece. Pofticioasă, Maisie o făcu să dispară rapid în imensa ei gură și o termină în câteva clipe.

– Se vede că este preferata dumitale, remarcă Freddy, omul care se ocupa de elefanți.

– Ei da, oftă Wade. Are o personalitate deosebită ...

– Așa este, încuviință Freddy. Și te atașezi repede de aceste animale, așa cum este Tanya cu Leopold. O să-i lipsească teribil în sezonul următor ... dar cu siguranță, el

va face noi cuceriri în refugiul lui Lars Larson! Leopold este un seducător incorigibil ...

Când Freddy pomeni numele Tanyei, Wade fu cuprins de un val de tristețe adâncă. Îl salută pe îngrijitor și ieși din hambar, cufundat în gânduri. Își amintea de prima lui escapadă cu circul ambulant, după care se întorsese acasă ... Întristat, se gândi la Tanya și la felinele ei. Îi va fi foarte greu să se despartă de ele! La urma urmei, ea se ocupa de ele cu un devotament admirabil, mai bine ca oricare alt dresor. Acum, că totul se terminase, Wade se gândi să fie mărinimos și să-i dea voie Tanyei să le păstreze ...

Nu-și dădu seama imediat încotro pornise și-l dezmetici mirosul atât de specific. După o clipă de ezitare, intră în menajerie. Animalele, întinse leneș în cuștile lor, îl priviră căscând plictisite. Impresionat ca întotdeauna de măreția lor, Wade le admiră blana strălucitoare, bine întreținută. Era opera Tanyei, fără îndoială. Cu pași rari, trecu printre cuști și privi cu drag fiecare animal. Tocmai trecuse de cușca Bellei când auzi pe cineva plângând. Sunetul ajunse până la el înăbușit, dar își dădu seama imediat că era vorba despre Tanya ... Tanya, cea care nu plângea niciodată ...

Fata era în cușca lui Leopold, îngenuncheată lângă bătrânul leu și plângea cu fața ascunsă în blana lui. Wade privi încremenit acest spectacol. Ar fi trebuit să plece, ca să

n-o facă să se simtă umilită, dar nu era în stare. Deodată, ea își ridică ușor capul și el schiță o mișcare de retragere pentru a nu fi surprins. Ce n-ar fi dat ca, în aceste clipe, s-o poată legăna și alina în brațele sale!

Dar neîncrederea lui instinctivă și teama de a nu fi ridicol învinseră dorința de a o consola. Se întoarse hotărât și ieși din menajerie cât se poate de discret. Trebuia să pună cât mai repede la punct lucrurile cu Pop și să se întoarcă la New York! Femeia aceasta avea asupra lui o putere pe care n-o putea nega și, de câte ori o vedea, era nefericit ...

***

Îl găsi pe director în biroul său, cu o bere în față. De îndată ce își zări asociatul, Pop păli evident și își duse mâna la inimă, gest care îi trezi bănuieli lui Wade. Avea o prea mare experiență cu oamenii încât să nu recunoască în asta semnele unei vinovății apăsătoare. Ciudatele reticențe ale lui Pop de a-i arăta registrul contabil aveau deci un motiv ...

După ce schimbară câteva vorbe despre ultimele noutăți, Wade abordă direct subiectul:

– Bine, Pop, vreau să știu ce se întâmplă cu registrul de conturi ale fondului de rezervă. De fiecare dată când vreau să-l văd, inventezi tot felul de scuze. Ce înseamnă asta?

Aceste cuvinte parcă îl loviră drept în față pe Pop și părea să fi îmbătrânit cu zece ani. Incapabil să înfrunte privirea asociatului său, își plecă ochii și scutură capul ca pentru a-și limpezi gândurile.

– Mă gândeam că până la urmă îmi vei pune și această întrebare, șopti el abia auzit, dar speram că ... Ei bine, speram că nu o vei face înainte de începerea sezonului. Dacă lucrurile ar fi mers la fel de bine ca și la sfârșitul anului trecut, aveam de gând să pun banii la loc fără ca tu să observi. De fapt, cum ți-ai dat seama că este ceva în neregulă?

– N-are importanță. Mai degrabă spune-mi ce s-a întâmplat.

– Din cauza datoriilor ... La începutul anului trecut, am fost forțat să recurg la un împrumut masiv, și când tu ai cumpărat o parte din acțiuni, mi-am imaginat că îmi va fi ușor să restitui banii fără ca nimeni să observe. Dar omul care mi-a dat împrumutul a crescut dobânda chiar în momentul în care mă pregăteam să-i cer o amânare în rambursarea banilor. Afacerile nu mergeau prea bine, și mă vedeam în pragul falimentului! În acel moment, am ... Am

împrumutat din fondurile de rezervă. Eram conștient că greșesc. În mod legal, nu aveam dreptul și nu aveam nici acordul tău, dar am crezut sincer că voi fi în măsură să-i pun la loc pe la mijlocul sezonului. Bineînțeles că previziunile mele s-au dovedit prea optimiste ...

– Vreau să văd imediat registrul, îl întrerupse Wade, foarte încordat.

Pop tot încerca să temporizeze, dar o privire dură a asociatului său îl convinse. Umerii i se încovoiară când scotoci prin buzunarele pantalonilor. Scoase o cheie minusculă cu care descuie un sertar de la birou. După ce scoase registrul cu o mână nesigură, i-l întinse fără să spună un cuvânt.

Lăsându-l pe tânăr singur în birou, el se duse în bucătărie să-și mai ia o bere. Lui Wade nu-i trebui mult timp să-și facă o idee despre mărimea dezastrului. O clipă mai târziu, închise brusc registrul și privi îngândurat în depărtare. Se lăsase o tăcere apăsătoare pe care tot el o rupse ca să întrebe:

– După câte văd, ai rambursat deja patruzeci de mii de dolari?

– Patruzeci de mii? făcu Pop, încruntându-se. Nu chiar atât. Am restituit vreo treizeci de mii.

– Totuși, suma se apropie de patruzeci de mii.

– Poate că o fi făcut banca o greșeală? sugeră Pop. Ei mi-au dat niște chitanțe, dar nu m-am uitat pe ele. La drept vorbind nici n-am deschis plicurile trimise de bancă ...

Dornic să clarifice situația, Wade telefonă imediat la agenția din Tampa la care aveau conturile. Când închise telefonul, pe fața lui se putea citi o expresie de dispreț.

– Ai împrumutat bani de la Tanya? De ce?

– De la Tanya? repetă Pop cu o mimică sinceră. Nici vorbă! Fir-ar să fie! N-aș face niciodată așa ceva! Oricum, ea habar n-are despre această po ...

Se opri brusc, străfulgerat de o idee și avu o expresie de consternare.

– Totul este limpede! *Ea știa!* Îmi amintesc foarte bine ziua în care voi v-ați despărțit. Mi-a spus atunci că îi pare rău, dar eu nu înțelegeam de ce. Apoi n-am mai vorbit, convins că au fost vorbe spuse la furie.

– Dar în sfârșit, explică-mi! exclamă Wade.

– În ziua în care voi v-ați certat lângă rulota mea, reluă Pop. Când tu ai plecat, Tanya era lividă. A murmurat niște cuvinte incoerente, repetându-mi la nesfârșit că îi pare rău, că a făcut ce i-a stat în putință și că dorea din tot sufletul ... da, așa a spus ..."dorea ca tu să nu uiți că sunt prietenul tău." Mi s-a părut cam bizar dar n-am luat-o în seamă. Era în pragul unei crize de isterie! Mai târziu, nu am mai

îndrăznit niciodată să abordez acest subiect, pentru că mi-a dat clar de înțeles că preferă să uite ce s-a întâmplat în ziua aceea.

Uluit de ce aflase, Wade spuse:

– Tot nu înțeleg ...

– Dar este foarte simplu! Probabil că a descoperit că nu mai sunt banii în cont și și-a transferat economiile. Ea are procură pentru bancă, așa că n-a fost nicio problemă. Dacă aș fi bănuit ... Tanya voia să-și schimbe rulota și făcea economii ca să cumpere una nouă. Nu-i de mirare că n-a făcut-o! În plus, câștigă mai puțin de jumătate decât ar câștiga în altă parte ...

– O exploatezi pe Tanya? Și mai zici că o consideri ca pe o fiică! se indignă Wade.

– Nu! Departe de mine acest gând! protestă bătrânul. Noi doi am făcut o înțelegere. Ea a debutat la șaptesprezece ani și nu putea să obțină un credit ca să-și cumpere propriile animale. Așa că le-am plătit în locul ei și, în schimb, ea nu primea decât jumătate din salariu. Voiam să o fac definitiv proprietara animalelor la aniversarea de douăzeci și unu de ani, dar n-am făcut-o ... Asta ar fi ... ar fi crescut valoarea acțiunilor și ...

Pop tăcu îndelung, cu o expresie vinovată pe față, dar Wade nici nu-și dădu seama.

O revedea pe Tanya în acea zi fatală, când îi spusese sfidătoare că poate să păstreze animalele. De ce nu profitase atunci de ocazie pentru a-i pomeni de înțelegerea ei cu Pop? Poate pentru că nu avea destui bani ca să hrănească animalele până când își va găsi de lucru?

Se înșelase așadar în privința ei. Și încă cum! Acum, totul se limpezea. Nu pentru ea voise acțiunile circului, ci pentru a-l feri pe Pop de închisoare! Și cum poți să te superi pe ea pentru asta? Avea toate motivele să creadă că Wade va face asta când va descoperi "frauda". Dar se purtase și cu ea la fel de nemilos. Ca un om de afaceri dur, interesat doar de beneficiile lui, și care nu se împiedică de sentimente. Când ea îl întrebase dacă pe prietenii lui nu-i poate ierta, el îi spusese că nu obișnuia să dea nimănui o a doua șansă ...

Cât privește logodna lor, oare ea consimțise numai pentru a-l salva pe Pop? De aceea i se dăruise în noaptea aceea, la New York? Nu, nu era posibil! Îl dorise și ea cu aceeași înflăcărare cu care o dorise el. Răspunsese îmbrățișărilor lui cu o pasiune care nu putea fi prefăcută. Dar vorbind de dragoste adevărată ... nu trebuia să se amăgească. Ea vrusese să *facă dragoste* cu el ... fără să-l iubească.

Acum, sincer vorbind, nici nu putea s-o blameze pentru că îi ceruse acțiunile. O făcuse cu o motivație serioasă,

aproape caritabilă, dacă se gândea că Pop chiar putea fi trimis la pușcărie. Dar cât de materialistă o crezuse el atunci când îi propusese un Rolls sau un voiaj în jurul lumii! Era firesc ca ea să profite de ocazia pe care i-o oferea pentru a scoate din încurcătură un vechi prieten. Și Wade ar fi făcut la fel într-o astfel de situație.

Era tulburat la gândul că distrusese totul. Cât de nefericită trebuie să fi fost Tanya! Acum, mai conta un singur lucru: să repare greșelile ...

Dar mai întâi trebuia să-l liniștească pe Pop și să-i promită că nu-l va târî în justiție. Bătrânul, înseninat la această veste, își recăpătă zâmbetul și Wade, aflat într-o dispoziție generoasă, se oferi să completeze suma pe care Pop o "împrumutase". Ca să fie totul limpede, hotărâră să facă un contract prin care Wade îi ceda partea lui lui Pop.

După două ore, contractul fiind conceput în linii mari, Wade se despărțea de director cu o strângere de mână amicală. Avocații lui de la New York se vor ocupa să perfecteze documentul legal.

– Primul lucru de care vreau să te ocupi, spuse Wade, este să transferi proprietatea felinelor pe numele Tanyei. Și să nu-i spui în niciun caz că este ideea mea. Este atât de supărată pe mine, încât ar fi în stare să refuze! Trebuie de asemenea să-i restitui economiile. Descurcă-te în așa fel

încât s-o faci să accepte.

În drum spre aeroport, Wade aprecia pierderile pe care tocmai le avusese. Nu se mai punea problema să se întoarcă în circ, ar fi prea dureros. Oricum, făcuse tot ce-i fusese cu putință pentru a corecta unele greșeli. Cunoscând-o pe Tanya, era sigur că ea își va reveni după aventura ei nefericită. Având certitudinea că va putea rămâne alături de Pop, își va uita suferința ... și cine știe, poate că și el va reuși s-o facă?

Capitolul 18

Tanya se afla alături de Pop, în culise. Tocmai priveau unul dintre noile numere ale turneului, Tillie Bauer, și cățeii ei. Chiar dacă zâmbea la giumbușlucurile făcute de Fiji, canișul, și de prietenii lui îmbrăcați în tutu, Tanya era nerăbdătoare să se termine spectacolul; era grăbită să se întoarcă în rulota ei.

De două luni încoace, circul mergea din succes în succes dar, cu toate astea, dresoarea se simțea din ce în ce mai înstrăinată de trupă.

"Am devenit în sfârșit un adult, gândi ea cu tristețe. De acum încolo, viața mea nu va mai fi la fel ca înainte."

Avu o ușoară mișcare de nervozitate, iritată de

întorsătura pe care o luau gândurile ei. Probabil că aceste reprezentații din New Jersey o tulburau atât. Locul acesta îi trezea atâtea amintiri amare ...

Totuși, se consola că nu va fi obligată să plece din circ anul viitor, Pop o liniștise în această privință chiar înainte de a pleca în turneu. Fusese de asemenea prima care aflase că directorul era noul proprietar deplin al circului. Cât privește animalele, nu mai avea de ce să-și facă griji în această privință.

– Mulțumită beneficiilor realizate, pot să-ți restitui suma pe care ai retras-o atât de generos din economiile tale pentru ... hm ... îi spuse Pop vizibil stânjenit. Apreciez gestul tău, copila mea ... hmm ... chiar îmi este rușine că m-am pus într-o asemenea situație!

În loc de orice răspuns, Tanya îl sărutase pe obraz și, de atunci nu mai abordaseră subiectul. La fel ca înainte, între ea și Pop se restabilise o nouă complicitate ...

Cât despre Wade, pe acesta nu-l mai văzuse nimeni după scurta lui vizită din martie. Când a aflat că tânărul fusese pe la Pop și nici măcar nu catadicsise s-o salute, Tanya a suferit mult, dar orgoliul a ajutat-o să depășească șocul.

Se părea că Wade își păstrase proasta părere despre ea și din păcate, ea nu putea să facă nimic. Ieșise din viața ei și a circului la fel de hoțește precum intrase, fără nicio zarvă ...

Va trebui să se obișnuiască să trăiască fără el de acum încolo. Din fericire, îi va rămâne munca, îi vor rămâne prietenii și dragele ei animale. Poate că într-o zi va reuși să-l uite pe Wade ... Nu-și va mai reaminti nici măcar de dorința pe care i-o trezea simpla lui prezență.

Dacă uneori Tanya se lăsa pradă suferinței în singurătatea micii ei rulote, cine ar fi putut să bănuiască vreo clipă? Făcea în așa fel de fiecare dată ca nimic din suferința ei să nu răzbată în fața prietenilor.

Era tânără și avea încă un drum lung de viață înaintea ei. Mai devreme sau mai târziu, va reuși să uite amărăciunea acestor momente ...

Ce spunea vechiul proverb? Că timpul vindecă toate rănile, nu-i așa?

Totuși, Wade continua să-i bântuie gândurile și i-ar trebui foarte puțin ca să se abandoneze din nou în brațele lui, în ciuda răului pe care i-l făcuse ...

Fu readusă brusc în realitate de Pop. Acesta îi pusese o întrebare, dar ea nu-l auzise.

– Iartă-mă, spuse ea, visam.

– Lasă, nu-mi spune mie povești ... Îți lipsește, nu-i așa?

– Despre cine vorbești?

– Te rog, nu face pe nevinovata cu mine, Tanya! Te cunosc prea bine. Tot te mai gândești la băiatul acela, nu-i

așa? Aș vrea să ...

Se întrerupse brusc, încruntându-se.

– Ai vrea să *ce* ...? insistă ea.

– Să nu fi făcut niște promisiuni! mărturisi el în sfârșit.

– Dar, la ce te referi?

– N-are nicio importanță ...

– Ba da, dimpotrivă. Ai spus deja prea mult, dar nu suficient, Pop!

Bătrânul șovăi, apoi mormăi încruntat:

– Bine, de acord! O să rămâi mereu la fel de încăpățânată, nu-i așa?

Bătrânul director era vizibil stingherit. Oftă adânc și până la urmă spuse:

– Iată ... Wade a insistat să-ți pună el la loc banii din economiile tale și m-a făcut să promit că n-am să-ți spun ... ceea ce, din păcate, am făcut deja.

Pop părea atât de necăjit că își încălcase cuvântul, încât Tanya se simți imediat obligată să-i spună că nu este supărată pe el. La urma urmei, nici n-avea de ce să se înfurie. În sinea ei însă, se simțea un pic tulburată.

De ce naiba vrusese Wade să-i restituie el banii? Ca să nu se mai simtă prea vinovat ...?

Era într-adevăr o enigmă; dar, de îndată ce-i va fi cu putință, îi va rambursa banii!

Atenția îi fu atrasă de We Willie, unul dintre cei mai vachi clovni care intrase în arenă și făcea niște tumbe de-a dreptul irezistibile. Tanya îl privi pe Pop, care râdea cu poftă de acest nou număr. De o vreme încoace, directorul își regăsise parcă o nouă tinerețe, ca și cum ar fi scăpat de o povară grea. Măcar din acest punct de vedere, îi era recunoscătoare lui Wade.

Orchestra începu atunci să cânte "Născuți pentru a fi liberi", semnalul convenit care o înștiința că animalele o așteaptă pe dresoare să intre în arenă. Își ridică gulerul tunicii, arboră un zâmbet cât se poate de strălucitor și intră în arenă cu mersul ei maiestuos, în timp ce domnul Loyal anunța:

– Doamnelor și domnilor! Am onoarea să vă prezint acum fantasticul număr de dresaj al nu mai puțin încântătoarei Tanya Rhodin! ...

Publicul aplauda frenetic în timp ce Chub, cel mai tânăr dintre lei își făcea intrarea în cușca din arenă.

În timp ce își executa numărul, Tanya nu se putu abține să nu se gândească la Leopold. Ultima oară când îl văzuse pe vechiul ei prieten, leul deja își formase un adevărat harem în jurul lui, și asta chiar dacă devenise prea leneș ca să-i înfrunte pe ceilalți masculi.

– Nu prea este comportamentul tipic pentru un leu, îi

spuse Lars în timpul vizitei ei la refugiul animalelor bătrâne.

– Poate că aparține unei noi rase de lei cu maniere mai rafinate, glumise atunci Tanya.

– Dacă s-ar întâmpla așa ceva în junglă, răspunsese Lars pe un ton lugubru, specia ar fi pur și simplu condamnată să dispară! Animalul acesta este un fel de "mutant". Sunt de-a dreptul perplex în fața unei asemenea energii sexuale, la vârsta lui!

– Este în mod firesc rezultatul vieții sănătoase pe care a dus-o, mai ales cu regimul de căpșuni cu frișcă pe care îl ținea din când în când! răspunsese ea vesel.

Auzind-o, Lars începu să râdă în hohote. Nu bănuise niciodată că mărețul Leopold se delectase cu astfel de fructe!

Numărul ei se apropia de sfârșit și animalele, unul câte unul, părăseau arena, în timp ce Tanya, într-un ropot de aplauze, saluta publicul.

Își plimbă privirea peste mulțimea ridicată în picioare când brusc, zări un chip care nu-i era necunoscut.

Atunci, tâmplele începură să-i pulseze și zâmbetul strălucitor îi încremeni pe chip. Printre spectatorii din primul rând îl zărise pe Wade.

Salută pentru ultima oară publicul și, asemenea unui

robot, dispăru în culise, în timp ce orchestra cânta "Ponderosa", semnalul că în arenă trebuia să intre clovnii pentru final.

În loc să se ducă la Pop, Tanya se îndreptă direct spre rulotă.

Dacă omul pe care-l văzuse era într-adevăr Wade, și cu siguranță el era, ce căuta acolo, ca un anonim în public?

Cum ar fi putut să interpreteze expresia pe care i se păruse că o citește pe fața lui?

Nu era oare ... suferință? ... Dar, nu, era imposibil, ba chiar ridicol că-i trecuse prin minte un asemenea gând!

Nu avusese nici cea mai mică veste despre el de câteva luni! Probabil că o uitase de mult.

Astăzi, venise probabil la spectacol din simplă curiozitate, pentru a-și da seama personal de bunul mers al circului, acum când nu mai era acționarul majoritar.

***

În restul zilei, Tanya se simți ca într-un vis, indiferentă la tot ce o înconjura.

După reprezentația de seară, Marshall veni să-i facă o

vizită. Piticul își schimbase ținuta de seară și jobenul cu un costum impecabil croit și cu pălărie-melon. Semăna cu un gentleman londonez în toată splendoarea lui.

– Ce ți s-a întâmplat astă-seară? întrebă el pe un ton mustrător. Numărul tău a fost mai prost ca niciodată, am crezut chiar la un moment dat că vei pierde controlul asupra animalelor.

– Dar nici nu s-a pus problema vreo clipă! ripostă ea, ursuză.

– Dacă nu mai reușești să te stăpânești când ești cu animalele în arenă, ai face bine să te apuci de altceva, copila mea! N-o să-ți aduc flori la spital; de altfel, anul acesta sunt foarte scumpe!

În ciuda acestei remarce usturătoare, Tanya știa că Marshall este foarte îngrijorat. Îi zâmbi și murmură cu blândețe:

– Îmi pare rău că te-am speriat în asemenea hal. N-o să se mai întâmple, îți promit. De fapt, nu prea m-am simțit bine în după-amiaza asta ...

Marshall rămase o clipă tăcut, apoi bombăni:

– Așadar, l-ai văzut și tu în public, nu-i așa? De asta mă temeam!

– N-are nicio importanță, spuse ea ridicând din umeri. De acum încolo, am trecut mai departe.

– Minți, Tanya! ... Eu nu știu prea bine ce s-a întâmplat între tine și Wade, chiar dacă bănuiesc, dar povestea asta este departe de a se fi sfârșit! Ar fi timpul pentru tine să clarifici lucrurile cu el, o dată pentru totdeauna. Altfel, nu vei avea niciodată sufletul împăcat ...

– Nici nu se pune problema să mai dau ochii cu el! Cearta noastră a fost mult mai gravă decât o simplă ceartă între îndrăgostiți.

– Atunci, ai putea să-mi explici motivul prezenței lui Wade printre spectatorii de la matineu? Nefericitul părea că poartă toată povara lumii pe umeri! Iar tu, de ce ești în halul acesta de tristă?

Tanya, simțind că nu va putea să facă nimic pentru a-și convinge prietenul de contrariul, schimbă subiectul, oferindu-i ceva de băut. Dar Marshall o refuză spunându-i că avea o întâlnire cu Tillie Bauer și că deja întârziase. Fata se simți în sinea ei ușurată că-l vede plecând, dar se străduia să nu arate.

Când în sfârșit rămase singură, nu se grăbi să se ducă la culcare. Rămase câteva clipe să mediteze în fotoliu, retrăind în gând schimbul de cuvinte pe care-l avusese cu Marshall.

Venind să asiste la spectacol, Wade îi redeschisese o rană pe care o credea totuși aproape închisă. Și apoi, acum când Pop o pusese la curent, trebuia să rezolve cât mai

repede problema cu banii. Chiar mâine, îi va trimite un cec. Și în cazul acesta, de ce nu s-ar duce să i-l ducă personal, chiar astă-seară ...?

De îndată ce luă această hotărâre, Tanya își scoase costumul, își puse niște blugi și o geacă și își înnodă un fular la gât. Apoi își puse geanta pe umăr și ieși din rulotă. În timp ce încuia cu cheia, încerca să se convingă de faptul că, surprinzându-l astfel pe Wade, ar putea în sfârșit să aibă o explicație sinceră cu el.

Neavând mașină, luă camioneta de la menajerie. Câteva clipe mai târziu, pe când rula pe una din șoselele rapide ce duceau în inima Manhattanului, pustie la acea oră târzie, avu ciudata impresie că tocmai părăsise o lume familiară pentru a pătrunde într-o lume ostilă.

Ce atitudine ar trebui să adopte dacă îl va surprinde pe Wade în compania unei femei ... cu Monica, de exemplu? Se va mulțumi doar să-i pună cecul în palmă și imediat după aceea să-i întoarcă spatele și să plece?

Sau, dimpotrivă, va fi oare destul de curajoasă pentru a se scuza că năvălise astfel, pe neanunțate, și să insiste să aibă această discuție între patru ochi atât de așteptată?

Oricum, nu mai era mult până va cunoaște deznodământul acestei probleme. După ce căută multă vreme un loc unde să parcheze camioneta, Tanya reuși în

sfârșit să găsească unul ... chiar înaintea imobilului lui Wade.

Se aștepta să fie oprită de portar, dar trecu prin fața biroului lui fără ca acesta să observe, pentru că în fața ecranelor de control se afla doar un termos și un pahar aburind de cafea. De altfel, unul dintre monitoare era chiar stins. Probabil portarul lipsea tocmai pentru că se dusese să verifice funcționalitatea camerei de luat vederi.

După câteva clipe de așteptare, văzând că nu apare nimeni, Tanya se îndreptă spre ascensor. Ajunsă în cabină, apăsă pe butonul ultimului etaj. O năpădiră amintiri pline de amărăciune. Era oare cu putință ca ea și cu Wade să se fi aflat chiar aici, discutând ca doi vechi prieteni? La vremea aceea, inima îi fusese plină de bucurie și viața i se păruse plină de promisiuni.

Când ajunse în sfârșit în fața ușii apartamentului lui Wade, Tanya își adună tot curajul și apăsă pe butonul soneriei.

Nu apăru nimeni. Sună de mai multe ori ... tot nimeni. Totuși, ar fi putut jura că dinăuntru se auzea muzică.

Era oare cu putință ca el să nu vrea nici măcar să-i deschidă?

Cuprinsă brusc de furie, începu să bată în ușă. Niciun rezultat. Fără să se gândească ce face, apăsă clanța și, spre

surprinderea ei, ușa se deschise. Acest amănunt o făcu să se încrunte. Nu l-ar fi crezut pe Wade atât de neglijent! Intră în salon în vârful picioarelor. Toate luminile erau aprinse.

Ezită o clipă apoi, din ce în ce mai mirată, îl strigă pe Wade. Nu primi niciun răspuns ...

Dacă deja se culcase, de ce lăsase toate luminile aprinse? Poate că invitase vreo "prietenă" și ... La acest gând fugar, Tanya tresări.

Traversă salonul imens și se îndreptă spre o canapea mare așezată lângă ușa de sticlă care dădea spre terasă. Abia atunci percepu un fel de sforăit. Stupefiată, își duse mâna la gură pentru a-și reține un strigăt de groază.

Plecându-și privirea, îl văzu pe Wade întins pe jos, între canapea și măsuța joasă. Părea că doarme profund. Lângă el era răsturnată o sticlă goală și, aplecându-se s-o ia, Tanya recunoscu imediat mirosul de whisky. Cămașa tânărului era desfăcută și pătată. Nu mai era nicio îndoială că Wade era complet beat.

Uluită, Tanya se așeză pe canapea și-l privi cu un amestec de milă și descumpănire. Ce se întâmplase pentru ca el să ajungă într-o asemenea stare?

Nu-l putea abandona totuși în halul ăsta. Părea atât de vulnerabil astfel!

Se aplecă din nou și-i mângâie cu tandrețe părul. Furia

îi dispăruse ca prin minune. I se părea că Wade slăbise mult de când îl văzuse ultima oară. Oare din cauza surmenajului? Părea chiar că-i apăruseră niște riduri pe care ea nu i le știa. Suferise de vreo boală? Dar de ce s-a îmbătat în halul acesta?

Îi trecu prin minte un gând nebunesc și mult mai tulburător. Cu siguranță, delira dar ... Wade suferise oare și el din cauza despărțirii lor?

În clipa aceea, îl auzi murmurând ceva de neînțeles în somn. Când încercă să-l ridice, el deschise cu greutate ochii și se lăsă, docil, în voia ei.

Tanya reuși, nu fără dificultate, să-l ridice. El se sprijinea cu toată greutatea de ea și, voinicește, fata reuși să-l conducă până la sala de baie, clătinându-se periculos.

Ca să-l ferească să cadă, Tanya trase un taburet și-l forță să se așeze. Wade își clătină capul cu fața de o paloare îngrijorătoare. Pe frunte îi apăruseră picături de sudoare.

Wade închise ochii. După ce se asigură că nu va aluneca de pe scaun, Tanya dădu drumul la apa caldă, și aproape umplu cada. Începu să-i scoată cu greutate hainele ude de pe el; ceea ce nu fu ușor, pentru că era în continuare adormit profund.

Tanya nu avea obișnuința de a dezbrăca un bărbat, dar nu simți nicio stânjeneală când rămase gol în fața ei. Îl ajută

să intre în cadă și, la contactul cu apa caldă, Wade întredeschise ochii ca și cum lumina totuși blândă din sala de baie îl deranja, și-i închise imediat.

Fetei îi fu foarte greu să nu izbucnească în râs când Wade, asemenea unui om gata să se înece, începu să bată frenetic apa plină de spumă frumos mirositoare.

În înverșunarea lui de a se salva de la înec, stropi toată încăperea. Tanya se trezi udă din cap până-n picioare și reuși, nu fără greutate, să-i limpezească șamponul cu care-l spălase pe cap și pe corp.

Ca să-l scoată pe Wade din cadă fu iarăși o problemă aproape insurmontabilă. Bărbatul mormăia cuvinte de neînțeles și nu făcea nimic ca s-o ajute pe Tanya în strădania ei. Până la urmă, de bine de rău, reuși să-l scoată și, punându-l pe taburet, îl fricționă energic.

Wade oftă adânc și, înainte ca el să se prăbușească iarăși de-a binelea, îl conduse în dormitor. Clătinându-se periculos, Wade se aruncă pe pat. Înduioșată de vulnerabilitatea lui, Tanya îi așeză perna sub cap și-l acoperi ca să nu răcească.

Îl privi astfel câteva clipe, apoi se aplecă spre el și, cu nespusă tandrețe, îl sărută pe buze. De data aceasta,el nu deschise ochii, dar părea în culmea fericirii.

Istovită de atâta efort, Tanya se întoarse totuși în baie,

făcu rapid un duș și se înveli în halatul atârnat în cuier.

Se duse apoi și se ghemui în fotoliul aflat lângă patul lui Wade și, încetul cu încetul, i se închiseră pleoapele.

Câteva clipe mai târziu, adormea și ea bușteau.

***

Înainte de a deschide ochii, Wade simți o greutate enormă strângându-i capul ca o menghină. Când privi în jurul lui, lumina chiar slabă îl orbi și bombăni ceva după care își ascunse capul sub pernă.

La naiba! Probabil că băuse o sticlă întreagă, aseară!

În mod ciudat, nu-și amintea să se fi culcat. Singurul lucru de care își amintea era că ... ah, da! tocmai își mai turna un whisky când paharul îi scăpase din mână, vărsându-se pe cămașă. Atunci, alunecase de pe canapea și începuse să râdă cu lacrimi în timp ce se prăvălea jos.

Din clipa aceea, totul devenea foarte vag. Era totuși, *sigur* că adormise pe covor. Totul mai departe nu mai era decât un vis ... Cum ar fi putut să fie altfel?

Într-adevăr, în vis îi apăruse Tanya, îi vorbise, îl dezbrăcase și-l pusese într-o baie caldă! După aceea, îl

culcase pe un pat și ... chiar îl sărutase.

Hotărât lucru, femeia asta îl bântuia! Oare va reuși s-o uite într-o bună zi?

Ieri, nemairezistând dorinței nebune de a o revedea, asistase la spectacol. Lucrul acesta îi făcuse însă atât de rău, încât nu găsise alt leac decât alcoolul în care să-și înece suferința. Ce reacție stupidă! gândi el. Dar aceasta era totuși dovada lipsei chefului de viață pe care-l resimțea de o vreme încoace.

Sigur, migrena asta n-o să-i dispară ca prin minune și toată ziua va trebui să lupte cu ea până să-i vină de hac.

Acum, trebuia cu orice preț să-și revină!

La ce bun să mai macine amintiri și să-și imagineze că într-o zi ... poate ... va putea din nou să înnoade relația cu Tanya. Era absolut ridicol un asemenea gând!

Deschise pleoapele și reveni la cruda realitate. Jaluzelele erau trase dar, după licăririle palide ce pătrundeau printre ele, deduse că încă era devreme.

Ce l-o fi trezit la ora asta? Menajera venea mult mai târziu și ... oricum, astăzi era ziua ei liberă.

Dar, totuși, se trezise. Îi trebuia urgent o cană mare de cafea și câteva tablete de aspirină, ca să mai atenueze durerea aceasta cumplită de cap.

Se ridică în capul oaselor cu mare greutate și constată cu

stupoare că era "îmbrăcat" doar într-un prosop plușat înfășurat la mijloc.

– Ce noapte! mormăi el, nici măcar nu-mi amintesc să fi făcut un duș!

Se frecă la ochi și, în clipa aceea, crezu că are halucinații. Tanya era în fotoliul de lângă pat, adormită profund! Părul arămiu îi înconjura pe jumătate fața.

Wade rămase cu gura căscată, privind-o neîncrezător, cu inima inundată de o bucurie fără margini.

Așadar, nu fusese un vis! își zise el. Ea era aici, la el.

Dar de ce venise să-i facă o vizită?

Cum reușise să intre fără să fie văzută de portar? Oare era cu putință ca și ea să-și dorească să ... reînnoade trecutul? Îl iertase oare? ...

Brusc, ochii lui Wade se umplură de lacrimi. El care nu se lăsa niciodată copleșit de nicio emoție, simți că izbucnește în plâns. Miracolul la care nu mai sperase, se întâmplase. Coșmarul pe care-l trăise de la despărțirea lor se terminase!

În clipa aceea, singurul lucru pe care și-l dorea era să-și pună capul pe genunchii Tanyei și să dea frâu liber lacrimilor. Își amintea că, dintotdeauna, el fusese cel pe care se putea conta, bărbatul puternic care-i susținea pe ceilalți când li se întâmpla vreo nenorocire. Era pentru

prima oară în viața lui când rolurile se inversau. De data aceasta, Tanya se ocupase de el și-l îngrijise ... Simțea cu disperare că are nevoie de ea, de tandrețea ei. Dacă o va pierde vreodată, nu-și va mai reveni în veci!

Wade nu încercă să-și potolească toate gândurile care-i treceau prin minte. Cedând unui impuls, se ridică și veni în fața fetei adormite. O privi cu adorație o clipă, apoi o ridică ușor și o puse pe pat. Ea murmură ceva în somn, ceva care semăna a fi numele lui, dar nu se trezi. Cu nespusă blândețe, el îi desfăcu halatul și o acoperi cu un cearșaf. Astfel întinsă pe pat, Tanya scoase un ușor oftat de plăcere, apoi se întoarse și se ghemui ca un pisoi.

Cu un zâmbet duios, Wade se duse în bucătărie să ia o cană de cafea și un tub de aspirine. O sorbi încet, stăpânindu-și o grimasă când simți amăreala lichidului negru și fierbinte. Când se întoarse în dormitor, Tanya încă mai dormea. Fără să facă vreun zgomot, se așeză în fotoliu și o privi cu încântare ... Genele ei lungi și întoarse îi umbreau ușor obrajii ...

Incapabil să reziste, Wade își desfăcu prosopul și se întinse alături de ea. Cu gesturi grijulii și tandre, o apropie de el, îmbătându-se cu parfumul ei.

Trecură câteva minute minunate, și Wade simți momentul exact când fata se trezi. În ochii mari ai Tanyei

se citea stupefacția. Se priviră îndelung, ca și cum fiecare încerca să ghicească adevărul. Apoi, fără un cuvânt, ea își împreună brațele după gâtul lui, ca pentru o invitație ce nu avea nevoie de cuvinte. Înnebunit de dorință, Wade puse stăpânire cu înflăcărare pe buzele ei, făcând-o să simtă astfel cât de mult o dorea.

Cu un geamăt de nerăbdare, ea i se dărui, răspunzându-i cu aceeași înflăcărare. Simțea cum focul iubirii o mistuie în întregime și curând pierdu controlul cu realitatea.

Wade nu se simțise niciodată atât de puternic, atât de invincibil. Tanya îl vrăjea. În brațele ei, avea un sentiment de împlinire care parcă îl împăca pentru totdeauna cu întreaga lume. Și în timp ce se unduiau împreună într-un dans al dragostei, îl cuprinse o bucurie de nedescris. Acum, știa foarte limpede ce însemna cuvântul "fericire" ...

***

Nici măcar nu-și dădură seama că ațipiseră după focul pasiunii. Wade se trezi primul și oftă adânc de plăcere, ceea ce făcu să se trezească și Tanya din toropeală.

Fericită, își oferi buzele și rămaseră astfel îmbrățișați savurând aceste prețioase clipe de liniște.

Apoi începură să vorbească, risipind toate neînțelegerile care-i despărțiseră. Wade îi promise solemn că n-o va mai abandona niciodată.

– Dacă vrei să vin să trăiesc alături de tine, în lumea ta, sunt gata să te urmez, spuse ea, cu ochii strălucind de pasiune.

– Știi bine că eu am nevoie de lumea circului, și începând de acum, va face parte din viața mea. Moon avea dreptate când spunea că, pentru mine, este un "drog" ...

Facu o pauză și reluă:

– Nu ți-am spus încă niciodată, Tanya, dar atunci când am fugit pentru prima oară de acasă și am venit la circ, Pop a fost acela care m-a convins să mă întorc la familia mea. Mi-a spus atunci că voi avea tot timpul să mă interesez de circ, dar că mai întâi trebuie să-mi continuu școala. I-am urmat sfaturile, dar n-am uitat niciodată circul. De aceea, după ani de zile, m-am întors la Pop. Dar ce crezi, am putea să-i propunem ajutorul nostru?

– Va fi încântat, spuse ea. Îi lipsești foarte mult.

– În orice caz, sunt puțini oameni care își văd realizat visul din copilărie. Și de altfel, sper să-mi văd materializându-se și un alt vis ...

Ea se ghemui la pieptul lui și întrebă, alintându-se:

– Ai vrut întotdeauna să te căsătorești cu o dresoare?

El râse și o îmbrățișă cu tandrețe.

– Cum ai ghicit? Dar dacă îmi promiți că nu vei râde de mine, îți mărturisesc un alt secret.

– Un secret? Ador secretele. Da, îți promit, n-o să râd de tine!

– M-aș mira, dar în fine ... mi-am dorit întotdeauna să fac pe clovnul.

Contrar a ce crezuse, Tanya într-adevăr nu râse de ideea lui. Îl sărută pe buze și spuse cu convingere:

– Și sunt sigură că ai fi perfect în acest rol, dragostea mea ...

Sfârșit